

การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในกรุงเทพมหานครที่มีต่อระบบแอดมิชชั่นส์ ปี 2553

นางสาวอธิพร จันทระประทีน

ศูนย์วิทยพัทยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

MEDIA EXPOSURE, KNOWLEDGE AND ATTITUDE OF STUDENTS
IN BANGKOK ON NATIONAL UNIVERSITY ADMISSIONS IN 2010

MISS ATHIPHORN CHANTARAPATHIN

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Development Communication

Department of Public Relations

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติ ของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครที่มีต่อ
ระบบแอดมิชชันส์ ปี 2553

โดย

นางสาวอิพร จันทระประทีน

สาขาวิชา

นิเทศศาสตร์พัฒนาการ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวัฒนา วงษ์กะพันธ์

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย
ของภาควิชาศึกษาศาสตร์หลักสูตรปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ พัทธนี เขยจรรยา)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวัฒนา วงษ์กะพันธ์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จิตราภรณ์ สุทธิวรเศรษฐ์)

อิทธิพร จันทระประทีน : การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์ ปี 2553. (MEDIA EXPOSURE, KNOWLEDGE AND ATTITUDE OF STUDENTS IN BANGKOK ON NATIONAL UNIVERSITY ADMISSIONS IN 2010) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผศ. สุวัฒนา วงษ์กะพันธ์, 141 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความสัมพันธ์ของการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์ ปี 2553 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีทั้งสิ้น 402 คน เครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ANOVA และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ซึ่งประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows

ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มี แผนการเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม และรายได้เฉลี่ยรวมของครอบครัวแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา แผนการเรียน และเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มี เพศ แผนการเรียน และเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน
4. การเปิดรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
5. การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
6. ความรู้มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ภาควิชา การประชาสัมพันธ์ ลายมือชื่อนิสิต อิทธิพร จันทระประทีน
 สาขาวิชา นิเทศศาสตร์พัฒนาการ ลายมือชื่ออ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
 ปีการศึกษา 2552

5184758428 : MAJOR DEVELOPMENT COMMUNICATION

KEYWORDS : MEDIA EXPOSURE / KNOWLEDGE / ATTITUDE / ADMISSIONS

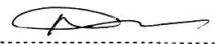
ATHIPHORN CHANTARAPATHIN : MEDIA EXPOSURE, KNOWLEDGE AND ATTITUDE OF STUDENTS IN BANGKOK ON NATIONAL UNIVERSITY ADMISSIONS IN 2010. THESIS ADVISOR : ASST. PROF. SUWATTANA VONGGAPAN, 141 pp.

The purposes of this research was to study the correlations among media exposure, knowledge and attitude of high school students in Bangkok on national university admissions in 2010. Questionnaires were used to collect the data from a total of 402 samples. Frequency, Mean, Percentage, T-test, One-way ANOVA and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient were employed for the analysis of the data, SPSS for Windows Program was used for data processing.

The results of the research were as follows

1. Those different in program study, gpax and income were exposed to information about national university admissions differently.
2. Those different in sex, age, education level, program study and gpax were different in knowledge of national university admissions.
3. Those different in sex, program study and gpax were different in attitude towards national university admissions.
4. Media exposure did not correlated with knowledge of students on national university admissions.
5. Media exposure positively correlated with attitude of students on national university admissions.
6. Knowledge negatively correlated with attitude of students on national university admissions.

Department : ..Public Relations.....
Field of Study :Development Communication
Academic Year : 2009.....

Student's Signature Athiphorn Chantarapathin
Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครที่มีต่อระบบแอดมิชชั่นส์ ปี 2553” สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากท่านอาจารย์หลายท่าน นับตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวัฒนา วงษ์กะพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง ตรวจสอบแก้ไข ตลอดจนช่วยจุดประกายความคิดประเด็นต่างๆ อันเป็นประโยชน์ยิ่งต่อการวิจัย รองศาสตราจารย์ ดร.จิตราภรณ์ สุทธิวรเศรษฐ์ ที่กรุณาสละเวลามาเป็นกรรมการในการสอบ พร้อมทั้งให้คำแนะนำต่างๆ ที่สำคัญต่อการวิจัย และรองศาสตราจารย์ พัทธนี เขยจรรยา ซึ่งกรุณาเป็นประธานกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์ และคอยให้คำแนะนำปรึกษาในการวิจัยด้านสถิติเป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียน และอาจารย์แนะแนวทุกท่าน ที่ช่วยอำนวยความสะดวก และให้ความช่วยเหลือในด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่เสียสละเวลาและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ทั้งในช่วงการจัดทำแบบสอบถาม และช่วงของการเก็บข้อมูลจากภาคสนามจริงเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณพี่ เพื่อน และบุคคลในครอบครัว สำหรับกำลังใจและความช่วยเหลือทุกอย่าง จนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และหากในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำผิดพลาดประการใด ก็ขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.3 ปัญหานำวิจัย.....	5
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	6
1.6 นิยามศัพท์.....	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร.....	9
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้.....	14
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ.....	17
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร.....	23
2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่อใหม่.....	26
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา.....	33
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	55
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	65
3.1 ประชากร.....	65
3.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	65
3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	67

บทที่	หน้า
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	68
3.5 เกณฑ์การประเมินระดับความสัมพันธ์.....	71
3.6 การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล.....	71
3.7 การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล.....	72
3.8 การประมวลผลข้อมูล.....	73
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น.....	75
4.2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	88
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	110
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	111
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	116
5.3 ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	123
5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต.....	125
รายการอ้างอิง.....	127
ภาคผนวก.....	132
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	141

สารบัญญัตินำ

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง.....	75
2	ระดับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์.....	77
3	ระดับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสาร..... เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์แบ่งตามประเภทของสื่อต่างๆ	79
4	ระดับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ปี 2553.....	80
5	ระดับความถี่ของทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์.....	80
6	ระดับความถี่ของความถี่ความต้องการด้านเนื้อหาที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์.....	83
7	ระดับความถี่ของกลุ่มตัวอย่างที่เคยผ่านการสอบ GAT และ PAT.....	85
8	ความเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ..... ระบบแอดมิชชันส์	85
9	ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่าควรปรับปรุงด้านการประชาสัมพันธ์..... ข้อมูลข่าวสารในระบบแอดมิชชันส์	86
10	ข้อเสนอแนะอื่นๆของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์.....	87
11	ค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ..... ระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามเพศ	88
12	ค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ..... ระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุ	89
13	ค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ..... ระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามระดับการศึกษา	91
14	ค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ..... ระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามแผนการเรียน	93
15	ค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ..... ระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม	95
16	ค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบ.... แอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามรายได้ครอบครัวโดยเฉลี่ยรวมต่อเดือน	97
17	ค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์..... ที่แตกต่างกัน จำแนกตามเพศ	99

สารบัญญัตินำ (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
18	ค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์... ที่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุ	100
19	ค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์..... ที่แตกต่างกัน จำแนกตามระดับการศึกษา	100
20	ค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่..... แตกต่างกัน จำแนกตามแผนการเรียน	101
21	ค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์... ที่แตกต่างกัน จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม	102
22	ค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์... ที่แตกต่างกัน จำแนกตามรายได้ครอบครัวโดยเฉลี่ยรวมต่อเดือน	103
23	ค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์... ที่แตกต่างกัน จำแนกตามเพศ	103
24	ค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์... ที่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุ	104
25	ค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์... ที่แตกต่างกัน จำแนกตามระดับการศึกษา	105
26	ค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์... ที่แตกต่างกัน จำแนกตามแผนการเรียน	105
27	ค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์... ที่แตกต่างกัน จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม	106
28	ค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์... ที่แตกต่างกัน จำแนกตามรายได้ครอบครัวโดยเฉลี่ยรวมต่อเดือน	107
29	ค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารสัมพันธ์กับความรู้.....	107
30	ค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารสัมพันธ์กับทัศนคติ.....	108
31	ค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สันระหว่างความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ของ..... นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับทัศนคติ	109

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันโลกกำลังอยู่ในยุคโลกาภิวัตน์ เป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสารที่มีการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนากันอย่างต่อเนื่องโดยไร้ขีดจำกัด การพัฒนาบุคคลากรในประเทศจึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อการแข่งขันกับนานาประเทศ และสามารถก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกที่กำลังเกิดขึ้นได้ ซึ่งการสร้างบุคคลากรที่มีคุณภาพนั้น จำเป็นต้องอาศัยการศึกษาเป็นรากฐานในการบ่มเพาะความรู้และเสริมสร้างศักยภาพของบุคคลากร อันจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

การศึกษาในระดับหลังมัธยมศึกษาหรืออุดมศึกษา นับเป็นระดับการศึกษาหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจากมีบทบาทสำคัญในการผลิตกำลังคน ผู้มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา ซึ่งบุคคลากรเหล่านี้ต้องผ่านกระบวนการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา การสอบเข้ามหาวิทยาลัย ดังนั้นกระบวนการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา หรือการสอบเข้ามหาวิทยาลัยนั้น จึงเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในแต่ละสาขาวิชาอย่างเหมาะสม เพื่อการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ อาทิ ด้านการค้นคว้าวิจัย ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านการสร้างองค์ความรู้ต่างๆ เป็นต้น

สำหรับประเทศไทยได้มีการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปีการศึกษา 2504 และดำเนินการปรับเปลี่ยนวิธีการคัดเลือกเรื่อยมา ทั้งนี้เพื่อให้การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเป็นไปอย่างบริสุทธิ์ ยุติธรรม มีความเที่ยงธรรมและสามารถคัดเลือกบุคคลที่มีความถนัดตามสาขาที่เรียนและมีศักยภาพในการเรียน ซึ่งการสอบคัดเลือกแบบเดิม หรือที่เรียกว่า ระบบ Entrance นั้น จะใช้ข้อสอบข้อเขียนในวิชาที่เกี่ยวข้องเพียงอย่างเดียว จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2543 ได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบคัดเลือกใหม่ที่ถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างมากหากเทียบกับระบบเดิมที่มีการใช้มานานกว่า 40 ปี

การสอบ Entrance ระบบใหม่ ได้มีการนำเอาคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) มากำหนดน้ำหนักคิดเป็นร้อยละ 5 และคะแนนซึ่งวัดจากตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ (PR) กำหนดน้ำหนักคิดเป็นร้อยละ 5 เท่ากัน อีกทั้งนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบด้วยข้อสอบกลางของทบวงมหาวิทยาลัย และการสอบสัมภาษณ์หลังสอบข้อเขียนผ่าน มาใช้ในการพิจารณาคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาด้วย แต่การสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยระบบนี้ก็เป็นที่ประเด็นวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวาง จากผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่ไม่เป็นที่พอใจของผู้เกี่ยวข้องและเห็นตรงกัน

ว่า ระบบการคัดเลือกดังกล่าวไม่สามารถคัดเลือกผู้มีสิทธิ์เข้ามหาวิทยาลัยได้อย่างเหมาะสม ไม่เน้นการพัฒนาผู้เรียน ไม่สามารถแก้ปัญหาการกวดวิชาได้ และมีแนวโน้มที่สถานศึกษาจะให้เกรดเพื่ออีกด้วย (สุวิมล ว่องวานิช และคณะ, 2546)

ดังนั้นในปี 2545 จึงได้เริ่มมีการนำเสนอแนวคิดใหม่เกี่ยวกับการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่เรียกว่า Admissions ขึ้น โดยการทำงานร่วมกันของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) และทบวงมหาวิทยาลัย มีการตกลงว่าจะนำมาใช้ในปีการศึกษา 2549 ซึ่งระบบนี้ได้ให้ความสำคัญกับผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากขึ้น โดยการนำเอาองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบใช้ในการพิจารณา คือ 1) ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 10 2) ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 3-5 กลุ่ม (GPA) ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 20 3) ผลการสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 35-70 และ 4) ผลการสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 0-35 เป็นองค์ประกอบในการคัดเลือก ซึ่งองค์ประกอบนี้ได้เริ่มใช้มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 จนถึงปีการศึกษา 2552

แต่สำหรับในปีการศึกษา 2553 นั้น การรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาระบบกลาง หรือ แอดมิชชันส์ จะมีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบที่ใช้ในการคัดเลือก เนื่องจากมติที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ตามที่ได้มีการแจ้งล่วงหน้าตั้งแต่ปีพ.ศ.2548 มาแล้ว ประกอบกับผลการวิจัยที่เรื่องข้อดี-ข้อเสียของระบบแอดมิชชันส์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 - 2551 ที่ผ่านมาพบว่า เกิดความซ้ำซ้อนกันขององค์ประกอบที่ใช้ในการสอบ ทำให้การรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาด้วยระบบกลาง หรือ แอดมิชชันส์ ในปีการศึกษา 2553 มีการเปลี่ยนแปลง โดยยกเลิกการใช้ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA) และปรับค่าน้ำหนักของผลการเรียนเฉลี่ยรวมตลอดหลักสูตรม.ปลาย (GPAX) เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20 ปรับค่าน้ำหนักการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ลดลงเป็นร้อยละ 30 อีกทั้งยกเลิกการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) และรายวิชาเฉพาะ เป็นการสอบ Aptitude Test ที่ประกอบไปด้วย การทดสอบความถนัดทั่วไป (GAT) ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 10-50 และการทดสอบความถนัดวิชาชีพ (PAT) ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 0-40 (ไทยโพสต์, 1 มกราคม 2552) ซึ่งนักเรียนที่อยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2552 จะเป็นรุ่นแรกที่ใช้องค์ประกอบดังกล่าวด้วย

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้มีการพัฒนาปรับเปลี่ยนระบบการคัดเลือกหลายครั้ง และแม้ว่าปัจจุบันการสอบเข้ามหาวิทยาลัยจะมีการรับรองโดยมหาวิทยาลัยต่างๆเพิ่มขึ้นถึง 60% อีกทั้งมีมหาวิทยาลัยเปิดที่เพิ่มโอกาสการศึกษาในระดับอุดมศึกษามากขึ้นแล้วก็ตาม การสอบคัดเลือกโดยระบบกลางก็ยังคงมี

ความสำคัญ ซึ่งการพัฒนาและปรับระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องนี้ อาจนำมาซึ่งความสับสนในด้านข้อมูลข่าวสารและการเตรียมความพร้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังจะเข้าสู่ระบบการสอบคัดเลือกในระดับชั้นอุดมศึกษาได้ ดังตัวอย่างความคิดเห็นจากฝ่ายต่างๆ อาทิ ความเห็นจาก น.ส.เยาวลักษณ์ ศิริดล นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์ ที่ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาว่า “ระบบการศึกษาไทยยังมีจุดด้อยตรงที่ระบบการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงบ่อยเกินไป ทำให้นักเรียนสับสน ควรสอบถามจากตัวนักเรียนว่าระบบการศึกษาที่จัดมานักเรียนพึงพอใจหรือไม่” (รายงานการศึกษา, 2552) ส่วนในด้านของวิชาการ รศ.ดร.สมพงษ์ จิตระดับ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก็ได้มีการให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “คงต้องรอดูว่าระบบใหม่ที่เน้นวัดความถนัดจะสามารถตอบโจทย์ของทปอ.คัดกรองนิสิตนักศึกษาได้ตามต้องการหรือไม่ เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จ แต่อย่างไรก็ตามไม่ว่าระบบใด ส่วนตัวแล้วไม่อยากจะปรับเปลี่ยนบ่อยๆ เพราะจะทำให้เกิดความสับสน ทั้งกับผู้ปกครองและตัวเด็กเอง” (ไทยโพสต์, 1 มกราคม 2552) ทางด้านนายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ก็กล่าวว่า “กังวลกับแอดมิชชันส์ ปี 2553 มาก เพราะเมื่อมีการปรับเปลี่ยนก็มักเกิดปัญหา ดังนั้นจึงได้เน้นย้ำให้พยายามอุดช่องโหว่ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นเพื่อให้เหลือปัญหาน้อยที่สุด” (ข่าวการศึกษา, 2552) จากปัญหาที่หลายฝ่ายกังวล เนื่องจากการปรับเปลี่ยนระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา อันนำมาซึ่งความสับสนในด้านข้อมูลข่าวสารได้นั้น ผู้วิจัยเห็นว่า การให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง ทัวถึง และชัดเจนเกี่ยวกับความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงระบบการสอบคัดเลือก ตลอดจนการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เนื้อหาสาระสำคัญต่างๆ ของระบบการสอบคัดเลือกแบบแอดมิชชันส์ ก็จะสามารถสร้างความเข้าใจอันดีให้แก่ นักเรียนผู้สมัครสอบ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับตนเองในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ และนอกจากปัญหาที่กล่าวมาแล้วนั้น การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาโดยระบบกลาง หรือ แอดมิชชันส์ ในปีที่ผ่านมา ยังพบว่า มีปัญหานักเรียนถูกตัดสิทธิ์การสอบ A-NET ในแต่ละปีนับหมื่นคน ซึ่งในปี พ.ศ. 2551 มีนักเรียนถูกตัดสิทธิ์กว่า 20,000 คน (เดลินิวส์, 14 กุมภาพันธ์ 2552) แม้ว่าปัญหานี้จะเกิดขึ้นทุกปี และเกิดจากเหตุผลหลากหลายประการ อีกทั้งในปีการศึกษา 2553 นี้ จะยกเลิกการสอบ A-NET แล้วก็ตาม ปัญหานี้ก็ไม่ควรถูกมองข้าม เนื่องจากเหตุผลที่ทำให้นักเรียนจำนวนหนึ่งถูกตัดสิทธิ์การสอบ A-NET และมาร้องเรียนกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในปีที่ผ่านมา นั้น เกิดจากความเข้าใจผิดของนักเรียน การไม่ทราบวันชำระเงินที่แน่นอน จนชำระค่าสมัครสอบไม่ทันกระทั่งถูกตัดสิทธิ์การสอบ ดังกรณีตัวอย่างปัญหาของ น.ส.ธาริณี เสถียรคงคา นักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษานารี ที่ชำระเงินค่าสมัครสอบไม่ทันตามกำหนด โดยกล่าวว่า “ระยะเวลาในการกำหนดให้ชำระเงิน ไม่สั้นสำหรับคนที่ทราบรายละเอียดอยู่แล้ว แต่ก็ถือว่าสั้น สำหรับคนที่ไม่ทราบรายละเอียดที่ชัดเจน เพราะยังเหลือเวลาอีกเยอะกว่าจะถึงเวลาสอบ ทางฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนบอกรายละเอียดการสอบและคอยเตือนเรื่องการสมัครเป็นระยะๆ” และยังมีกรณีตัวอย่างของ น.ส.วิสนีย์ ไชยพิณิจ นักเรียนโรงเรียนสายน้ำผึ้ง ที่พลาดการสอบ A-NET โดยระบุสาเหตุว่า “ยอมรับว่าเป็นความผิดของตัวเอง ไม่ใช่ความผิดของกระทรวง เพราะหนูไม่ดูให้ดี” (คมชัดลึก, 11 กุมภาพันธ์ 2552) นอกจากนี้ยังมีกรณีตัวอย่างของ น.ส.สุทธิดา เทพสัมฤทธิ์พร นักเรียนโรงเรียนสตรีบุตรบำรุง ที่มาร้องเรียนพร้อมกับเพื่อนอีก 3 คน โดยกล่าวว่า “ส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ชำระเงินในวันที่กำหนด เนื่องจากไม่ทราบว่า A-NET ต้องชำระเงินวันไหน เพราะดูจากปฏิทินของ A-NET ไม่เข้าใจ ถ้าไม่ได้รับคำชี้แจงจากอาจารย์ที่โรงเรียน ก็ไม่ทราบด้วยซ้ำว่าสกอ.เปิดรับสมัคร A-NET เมื่อไร อยากให้สกอ.มีการประชาสัมพันธ์มากกว่านี้ เพราะในช่วงสอบเด็กทุกคนต่างสนใจแต่การเรียนและการทำกิจกรรม ถ้าเอกสารหรือปฏิทินของสกอ.ชัดเจน จะถือเป็นการช่วยสร้างความเข้าใจให้แก่เด็กได้มากขึ้น” (ข่าวสด, 9 กุมภาพันธ์ 2552) จากกรณีตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าปัญหานี้ มีสาเหตุเนื่องมาจากนักเรียนผู้สมัครสอบขาดการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร การจดจำในรายละเอียดต่างๆเกี่ยวกับการสมัครสอบ จนสมัครสอบไม่ทัน ทำให้หมดสิทธิ์ในการสอบในที่สุด ซึ่งหากนักเรียนทราบรายละเอียดต่างๆชัดเจน และมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการสอบอยู่เสมอแล้ว ปัญหาเหล่านี้ก็จะไม่เกิดขึ้น และปัญหาอีกประการหนึ่งก็ยังคงเกิดจากการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสอบอีกด้วย ดังนั้นจึงนับได้ว่าปัญหานี้เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่เกิดเนื่องมาจากการสื่อสารนั่นเอง

จากปัญหาต่างๆที่กล่าวมาข้างต้น ทั้งในปีที่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จนกระทั่งในปีการศึกษา 2553 ที่จะมีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบนั้น ปัญหาหนึ่งที่มักพบได้เสมอ คือ ปัญหาเรื่องการสื่อสาร การรับทราบข้อมูลข่าวสารต่างๆของนักเรียน ด้วยเหตุผลนี้เองผู้วิจัยจึงเห็นควรว่า จำเป็นต้องมีการศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์ ปี 2553 เพื่อจะได้ทราบถึงการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์ ทราบถึงความต้องการของนักเรียนในด้านเนื้อหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์เรื่องแอดมิชชันส์ อีกทั้งยังใช้เป็นกระบอกสะท้อนภาพของการกระจายข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของหน่วยงานและบุคคลผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการพัฒนาการวางแผนในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร และใช้เป็นฐานข้อมูลในการปรับปรุงระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ดีขึ้นต่อไปในอนาคตได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารและทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปัญหาคำวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์อย่างไร
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์หรือไม่ อย่างไร
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์อย่างไร
4. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร และความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นอย่างไร
5. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร และทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นอย่างไร
6. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน (เพศ, อายุ, ระดับชั้น, แผนการเรียน, เกรดเฉลี่ย และรายได้) มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน (เพศ, อายุ, ระดับชั้น, แผนการเรียน, เกรดเฉลี่ย และรายได้) มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน (เพศ, อายุ, ระดับชั้น, แผนการเรียน, เกรดเฉลี่ย และรายได้) มีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน
4. การเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน
5. การเปิดรับข่าวสารและทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน
6. ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ต้องสอบเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาโดยระบบกลางหรือ แอดมิชชันส์ รวมจำนวน 402 คน ซึ่งกลุ่มเป้าหมายจะเป็นนักเรียนไทยที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครของเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น

นิยามศัพท์

การเปิดรับข่าวสาร หมายถึง ความบ่อยครั้งในการดู ฟัง อ่าน ข้อมูล ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่คัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นอุดมศึกษา ทั้งจากสื่อมวลชน ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สื่อบุคคล ได้แก่ พ่อ แม่ พี่ น้อง ญาติ อาจารย์ในโรงเรียน และบุคคลในสถาบันกวดวิชา เพื่อน สื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ โทรศัพท์ Call Center แผ่นพับ และคู่มือเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ และสื่อใหม่ ได้แก่ อินเทอร์เน็ต

ความรู้ หมายถึง ความจำ ความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขต กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์

ระบบแอดมิชชันส์ หมายถึง การรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบกลาง โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาร่วมกับที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย สถาบัน การทดสอบการศึกษาแห่งชาติ และสถาบันอุดมศึกษาร่วมดำเนินการกำหนดองค์ประกอบในการ พิจารณาคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาปีการศึกษา 2553 โดยใช้องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) ผลการเรียนเฉลี่ยรวมตลอดหลักสูตรม.ปลาย (GPAX) ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 20
- 2) การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 30
- 3) การทดสอบความถนัดทั่วไป (GAT) ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 10 - 50
- 4) การทดสอบความถนัดเฉพาะ (PAT) ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 0 – 40

นักเรียน หมายถึง บุคคลเพศชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ในเขตกรุงเทพมหานครที่ต้องสอบรับบุคคล เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยผ่านระบบกลาง

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอบแอดมิชชันส์ หมายถึง บุคคลหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการ ให้ข้อมูล ชี้แจงรายละเอียดต่างๆของการสอบแอดมิชชันส์ให้นักเรียนได้รับทราบ เช่น อาจารย์ใน โรงเรียน ฝ่ายแนะแนวของโรงเรียน หน่วยงานสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ประชุม อธิการบดีแห่งประเทศไทย และสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคตินักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ปี 2553 และความสัมพันธ์ของตัวแปรแต่ละตัวแปรดังกล่าว และสามารถนำผลการวิจัยใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อประโยชน์ในการใช้งานวิจัยเป็นฐานข้อมูลในการปรับปรุงระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาของไทยที่ดีขึ้นไปในอนาคต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง“การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานครที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์ ปี 2553” ผู้วิจัยได้กำหนดแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร
2. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้
3. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
4. แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่อใหม่
6. แนวคิดเกี่ยวกับการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร

มนุษย์เป็นสัตว์สังคม คนทุกคนย่อมเป็นสมาชิกของสังคม เริ่มตั้งแต่สังคมระดับกลุ่ม สังคมระดับองค์กร ไปจนถึงสังคมระดับใหญ่ หรือสังคมในระดับชาติ ซึ่งการรวมกลุ่มเป็นสังคมใหญ่นี้เอง ทำให้คนในสังคมย่อมต้องมีการติดต่อสื่อสารเข้ามาเกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันที่เป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสารที่อาศัยข้อมูลข่าวสารสำหรับการประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ และเมื่อเกิดปัญหาหรือความไม่แน่ใจในสิ่งหนึ่งสิ่งใด ข่าวสารก็จะมีมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้การตัดสินใจเหล่านั้นเป็นไปอย่างถูกต้องที่สุด

ชาร์ลส์ เค อัทคิน (Charles K. Atkin, 1973: 208) ได้กล่าวว่า บุคคลที่เปิดรับข่าวสารมากย่อมมีหูตากว้างไกล มีความรู้ความเข้าใจในสภาพแวดล้อมและเป็นคนที่ทันสมัยทันเหตุการณ์กว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวสารน้อย

คอลิน เชอร์รี่ (Colin Cherry, 1978 : 4-5 อ้างใน รุจิรา คงรุ่งโรจน์, 2543: 13) กล่าวว่า การสื่อสารของมนุษย์จะกระทำเพื่อแบ่งปันข่าวสารกัน (An Act of Sharing) ซึ่งการกระทำร่วมกันนี้จะก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจและกระทำกิจกรรมที่ประสานสอดคล้องกัน

แม็คคอมบ์ส และ เบ็คเคอร์ (McCombs and Becker) ให้ความเห็นว่า บุคคลเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน เพื่อตอบสนองความต้องการ 6 ประการ คือ (อ้างในสุรเชษฐ พิทยาพิบูลย์ พงศ์, 2546: 35 - 36)

1. เพื่อต้องการรู้เหตุการณ์ (Surveillance) โดยการติดตามความเคลื่อนไหวและสังเกตการณ์สิ่งต่างๆรอบตัวจากสื่อมวลชน เพื่อจะได้รู้ทันเหตุการณ์ ทันสมัย และรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่สำคัญที่ควรรู้
2. เพื่อต้องการช่วยการตัดสินใจ (Decision) โดยเฉพาะการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน การเปิดรับข่าวสารของบุคคลสามารถกำหนดความเห็นของตนต่อสภาวะ หรือเหตุการณ์ต่างๆรอบตัวได้
3. เพื่อการพูดคุยสนทนา (Discussion) การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ทำให้บุคคลมีข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการพูดคุยกับผู้อื่นได้
4. เพื่อความต้องการมีส่วนร่วม (Participation) เพื่อรับรู้และมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ความเป็นไปต่างๆที่เกิดขึ้นกับสังคมและรอบๆตัว
5. เพื่อเสริมความคิดเห็น (Reinforcement) ช่วยเสริมความคิดเห็นให้มั่นคง หรือช่วยสนับสนุนการตัดสินใจที่ได้กระทำไปแล้ว
6. เพื่อความบันเทิง (Entertainment) เพื่อความเพลิดเพลินและผ่อนคลายอารมณ์

ในกระบวนการเปิดรับข่าวสารของบุคคลนั้น แคลปเปอร์ (Klapper, 1963 อ้างใน ประมะ สตะเวทิน, 2546: 121-124) ได้กล่าวว่า กระบวนการเลือกรับข่าวสาร จะประกอบด้วยการกลั่นกรอง 4 ชั้น ดังนี้

1. การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure)

ในชีวิตประจำวันของเรานั้น มีโอกาสที่จะได้รับสารจากแหล่งสาร หรือผู้ส่งสาร (Source) จำนวนมาก แต่มีเวลาและความสามารถที่จำกัดในการรับสารจากแหล่งต่างๆ หรือมีความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อแหล่งสาร หรือผู้ส่งสารที่แตกต่างกันไป ดังนั้นจึงมักเลือกรับหรือเลือกใช้สารจากผู้ส่งสารที่พึงพอใจเท่านั้น โดยจะเลือกรับหรือใช้สารจากแหล่งที่เสนอความคิดเห็นที่สอดคล้องกับความคิด ทศนคติหรือสิ่งสนใจอยู่เดิม และพยายามหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับทัศนคติและความคิดเห็นเดิมของตน

2. การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention)

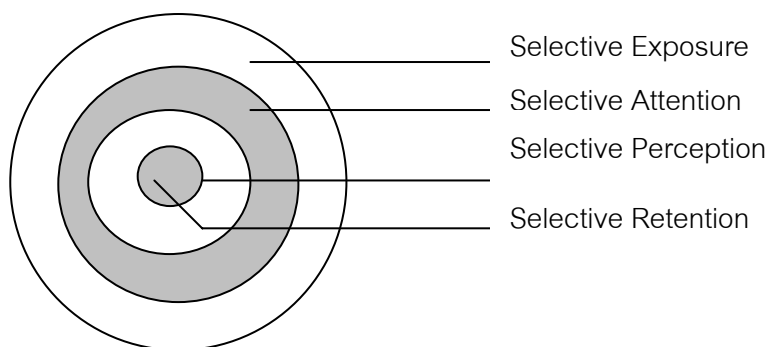
นอกจากการเลือกผู้ส่งสารแล้ว นักทฤษฎีข่าวสาร (Information Theorist) กล่าวว่า สมรรถนะของมนุษย์สามารถรับข้อมูลได้จำกัด คือ รับข้อมูลได้เพียง 500 ส่วนใน 1 วินาทีเท่านั้น ดังนั้นผู้รับสารจึงเลือกให้ความสนใจต่อข่าวสารที่สมองสามารถรับสารได้ นอกจากนี้จะเลือกสารโดยอาศัยความสนใจที่มีต่อสารนั้นแล้ว ผู้รับสารยังเลือกรับสารที่สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อ โดยจะหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ขัดแย้งกับทัศนคติและความเชื่ออีกด้วย

3. การเลือกรับรู้ (Selective Perception)

หลังจากการเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งแล้ว ผู้รับสารจะเลือกรับรู้และตีความข่าวสารที่ได้รับแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ ดังนั้นการรับรู้และตีความหมายต่อสิ่งเดียวกันจึงมีความแตกต่างกันตามประสบการณ์ที่ต่างกันออกไป ความหมายรวม (Common meaning) หรือ ความเข้าใจร่วมกัน (Common understand) ซึ่งเป็นหัวใจของการสื่อสารจึงเกิดขึ้นได้น้อย หรือทำให้เกิดการสื่อสารที่ผิดพลาดหรือล้มเหลวได้ โดยเมื่อผู้รับสารรับสารมาแล้วในการเลือกรับรู้และตีความหมาย ก็มักจะบิดเบือนข่าวสารให้สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของตน

4. การเลือกจดจำ (Selective Retention)

นอกจากการเลือกรับรู้และตีความหมายของสารแล้ว ยังมีการเลือกจดจำเนื้อหาของสารไว้เป็นประสบการณ์เพื่อนำไปใช้ในโอกาสต่อไปด้วย ในงานวิจัยหนึ่งพบว่า คนเราสามารถจดจำเรื่องราวที่สอดคล้องหรือสนับสนุนกับความคิดได้ดีกว่าเรื่องที่ขัดแย้ง หรือไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของเรา ซึ่งผลจากการเลือกการจดจำเนื้อหาของสารจะเป็นการช่วยเสริมทัศนคติหรือความเชื่อเดิมของผู้รับสารให้มีความมั่นคงยิ่งขึ้นและเปลี่ยนแปลงยากขึ้น ดังนั้นกระบวนการเลือกสรรของมนุษย์จึงเปรียบเสมือนเครื่องกรอง (Filters) ข่าวสารในการรับรู้ของมนุษย์ สามารถแสดงได้ดังนี้

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆที่เป็นตัวกำหนดความแตกต่างในการเลือกสรรข่าวสารของมนุษย์ ซึ่งได้มีผู้เสนอไว้หลายแนวทาง คือ

เดอเฟลอร์ (Defleur, 1966: 102 อ้างใน อรรณูช งามขาว, 2543: 16 - 17) ได้กล่าวถึงตัวแปรแทรก (Intervening Variables) ที่มีอิทธิพลในกระบวนการสื่อสารมวลชนระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร โดยเน้นให้เห็นว่าข่าวสารมิได้ไหลผ่านจากสื่อมวลชนถึงผู้รับสารและเกิดผลโดยตรงทันที แต่มีปัจจัยบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้รับสารแต่ละคน เช่น ปัจจัยทางจิตวิทยาและสังคมที่จะมีอิทธิพลต่อการรับข่าวสารนั้นทำให้เกิดผลไม่เหมือนกับหรือไม่เป็นไปตามเจตคติของผู้ส่งสาร ทฤษฎีสำคัญของเดอเฟลอร์เกี่ยวกับเรื่องนี้มีด้วยกัน 3 ทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) เป็นทฤษฎีที่ชี้ให้เห็นว่าผู้รับสารแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกันในทางจิตวิทยา เช่น ทักษะคิด ค่านิยม และความเชื่อ ทำให้ความสนใจในการเปิดรับข่าวสารหรือตีความหมายข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน หลักการพื้นฐานเกี่ยวกับทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคลมีดังนี้

- 1.1 มนุษย์เรามีความแตกต่างกันมากในองค์ประกอบทางจิตวิทยาส่วนบุคคล
- 1.2 ความแตกต่างนี้บางส่วนมาจากลักษณะแตกต่างทางชีวภาค หรือทางร่างกายของแต่ละบุคคลแต่ส่วนใหญ่แล้วจะมาจากความแตกต่างที่เกิดจากการเรียนรู้
- 1.3 มนุษย์ซึ่งถูกชุบเลี้ยงภายใต้สภาพการณ์ต่างๆ จะเปิดรับความคิดเห็นแตกต่างกันไป
- 1.4 การเรียนรู้สิ่งแวดล้อมทำให้เกิดทัศนคติ ค่านิยม และความเชื่อที่รวมเป็นลักษณะทางจิตวิทยาส่วนบุคคลที่แตกต่างกันไป

2. ทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวไว้ว่าบุคคลที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายกันจะแสดงพฤติกรรมการสื่อสารคล้ายคลึงกัน พฤติกรรมการสื่อสารนี้ ได้แก่ การเปิดรับสื่อ ความพอใจในสื่อ และอุปนิสัยการใช้สื่อร่วมกัน เป็นต้น สำหรับลักษณะทางสังคมที่สำคัญนั้น ได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ เชื้อชาติ ศาสนา อายุ เพศ ฯลฯ

3. ทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคม (Social Relations Theory) เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้รับสารกับบุคคลอื่นในสังคมในลักษณะของกลุ่มปฐมภูมิ หรือกลุ่มทุติยภูมิ โดยกลุ่มปฐมภูมิซึ่งเป็นความสัมพันธ์ใกล้ชิดในหมู่เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน หรือสมาชิกในครอบครัว และวงศาคนญาติจะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารมากกว่ากลุ่มทุติยภูมิซึ่งเป็น

กลุ่มที่มีความใกล้ชิดน้อยกว่า ข่าวสารต่างๆ ที่ได้รับจากสื่อมวลชนมักจะถูกรับรู้หรือตีความโดยมีอิทธิพลของกลุ่มหรือบุคคลในกลุ่มเข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ เช่น การที่ปัจเจกบุคคลจะเชื่อข่าวสารจากโฆษณาใดหรือไม่ นั่น มักจะได้รับอิทธิพลจากการปรึกษาหารือได้ถามเพื่อนฝูงหรือผู้ใกล้ชิด อิทธิพลที่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารในลักษณะนี้เราเรียกว่า “อิทธิพลของบุคคล” (Personal Influence)

บลูมเมอร์ (Blumer, 1969 อ้างใน รุจิรา คงรุ่งโรจน์, 2543: 15) กล่าวว่า “สังคมมนุษย์ประกอบด้วยกลุ่มที่ต่างชนิดกัน ส่วนใหญ่ชีวิตที่ร่วมกันอยู่ทั้งหมดจะประกอบกันเป็นแบบแผนปฏิบัติและมีพฤติกรรมร่วมกันของกลุ่ม เมื่อกลุ่มมีความสนใจมุ่งไปในทิศทางใด บุคคลส่วนใหญ่ในกลุ่มเป้าหมายจะมีความสนใจทางนั้นด้วย”

การเลือกรับข่าวสาร ยังมีองค์ประกอบย่อยที่มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกสรรของมนุษย์ ดังที่ วิลเบอร์ ชรามม์ (Wilbur Schramm, 1973: 56 อ้างใน อรรุช งามขาว, 2543: 17) ได้กล่าวถึง ดังนี้

1. ประสบการณ์ทำให้ผู้รับสารแสวงหาข่าวสารแตกต่างกัน
2. การประเมินสาระประโยชน์ของข่าวสาร ผู้รับสารจะแสวงหาข่าวสารเพื่อสนองจุดประสงค์ของตนอย่างใดอย่างหนึ่ง
3. ภูมิหลังที่แตกต่างกันทำให้บุคคลที่มีความสนใจต่างกัน
4. การศึกษาและสภาพแวดล้อมทำให้มีความแตกต่างในพฤติกรรมกรรมการเลือกรับสื่อและเนื้อหาข่าวสาร
5. ความสามารถในการรับสารซึ่งเกี่ยวกับสภาพร่างกายและจิตใจ ทำให้พฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสารของบุคคลแตกต่างกัน
6. บุคลิกภาพทำให้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ การโน้มน้าวจิตใจและพฤติกรรมของผู้รับสาร
7. อารมณ์ สภาพทางอารมณ์ของผู้รับสาร จะทำให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายของข่าวสารหรืออาจเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจความหมายของข่าวสารก็ได้
8. ทัศนคติจะเป็นตัวกำหนดท่าทีของการรับและตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือข่าวสารที่ได้พบ

การที่ผู้รับสารแต่ละคน มีพฤติกรรมในการเลือกรับสื่อและข่าวสาร จอห์น ซี เมอร์ริล และโลเวนสไตน์ (John C. Merrill and Lowenstein, 1971: 134-135 อ้างใน อรรุช งามขาว, 2543 : 17-18) กล่าวว่า มีปัจจัยหลายประการที่เป็นแรงผลักดันให้บุคคลใด บุคคลหนึ่งได้มีการใช้สื่อ ดังนี้

1. ความเหงา เป็นเหตุผลทางจิตวิทยาโดยตรงที่ว่า ปกติคนเราชอบไม่ชอบที่จะอยู่ตามลำพังคนเดียว เนื่องจากความรู้สึกสับสน วิตกกังวล หวาดกลัวและการเมินเฉยจากสังคม จึงชอบหรือพยายามที่จะรวมกลุ่มเพื่อสังสรรค์กับผู้อื่น ซึ่งหากไม่สามารถจะติดต่อกับบุคคลอื่นได้โดยตรง สิ่งที่ดีที่สุด คือ การอยู่กับสื่อมวลชน เพราะสื่อมวลชนสามารถเป็นเพื่อนแก้เหงาที่ไม่สร้างแรงกดดันในการสนทนาหรือในทางสังคมให้แก่ตนเองนั่นเอง

2. ความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้น ปกติมนุษย์จะอยากรู้อยากเห็น โดยเริ่มจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวมากที่สุดไปจนถึงสิ่งที่อยู่ไกลตัวมากที่สุด ซึ่งสื่อต่างๆ ถือเป็นความอยากรู้อยากเห็น เป็นหลักในการเสนอข่าวสารต่างๆ

3. ประโยชน์ใช้สอยของตนเอง (Self-Aggrandizement) กล่าวคือ โดยปกติมนุษย์จะเป็นผู้ที่มีความเห็นแก่ตัว และในฐานะที่เป็นผู้รับข่าวสารจึงต้องแสวงหาและใช้ข่าวสารที่สามารถใช้เป็นประโยชน์แก่ตนเองได้ เพื่อให้ความคิดของตนบรรลุผลหรือเพื่อให้ข่าวสารที่ได้มาเสริมสร้างทัศนคติเดิมของตน

4. ลักษณะเฉพาะของสื่อ สื่อแต่ละชนิดมีลักษณะเฉพาะตัวแตกต่างกันไป ทำให้ผู้รับข่าวสารแต่ละคนแสวงหาและได้ประโยชน์จากสื่อแต่ละสื่อไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ผู้รับสารแต่ละคนย่อมหันเข้าหาลักษณะเฉพาะอย่างจากสื่อที่จะสนองความต้องการ และทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ

จากทฤษฎีดังกล่าวมานี้ แสดงให้เห็นว่าในการเปิดรับข่าวสารของผู้รับสารนั้น จะมีปัจจัยต่างๆหลายประการที่เข้ามามีอิทธิพลต่อการรับรู้ข่าวสารของผู้รับสาร ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการเปิดรับข่าวสารมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อใช้อธิบายความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารในกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างกันได้ ซึ่งในการเปิดรับข่าวสารของบุคคลนั้น เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่า แนวคิดทฤษฎีการเปิดรับข่าวสาร มีความเชื่อมโยงกับความรู้และทัศนคติของผู้รับสารด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้

แพทริก เมียร์ดิธ (Patrick Meredith, 1966: 10) กล่าวว่า ความรู้ (Knowledge) มีองค์ประกอบ 2 ประการ คือ ความเข้าใจ (Understanding) และการคงอยู่ (Retaining) เพราะความรู้ หมายถึง ความสามารถจดจำได้ในบางสิ่งบางอย่างที่เราเข้าใจมาแล้ว

คาร์เตอร์ วี กู๊ด (Carter V. Good, 1973: 325) ให้ความหมายว่า ความรู้ เป็นข้อเท็จจริง (Fact) ความจริง (Truth) กฎเกณฑ์ และข้อมูลต่างๆ ที่มนุษย์ได้รับและรวบรวมสะสมไว้จากมวลประสบการณ์ต่างๆ

สิทธิศร มงคลชาติ (2544: 58 อ้างใน พรพิมล รัตนพงศ์, 2546: 40) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง รูปแบบ วิธีการ กฎเกณฑ์ แนวปฏิบัติ เหตุการณ์ หรือบุคคล ซึ่งได้จากการสังเกต ประสบการณ์หรือจากสื่อต่างๆประกอบกัน

กาญจนา แก้วเทพ (2541: 12-13) กล่าวว่า “ความรู้” เป็นถ้อยคำที่กล่าวถึงสภาพความเป็นจริงที่ก้าวขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง เป็นระดับสาม ถ้อยคำที่จะเรียกว่าเป็นความรู้จะต้องเพิ่มพูนคุณสมบัติของสารสนเทศที่ต้องผ่านกระบวนการปรุงแต่งจัดระบบเพิ่มเติม ดังนี้ คือต้องมีกระบวนการที่จัดระบบที่ปราณีตมากยิ่งขึ้น เช่น ต้องมีการอ้างอิงกัน ข้อความที่ผ่านการพิสูจน์มาแล้ว มีความเชื่อมโยงอย่างเป็นเหตุเป็นผลระหว่างสารสนเทศเอง ต้องมีความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (causal order) หมายถึง ความสามารถระบุได้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่มาก่อน (สาเหตุ) อะไรที่ตามมาทีหลัง (เป็นผล) คือมีลำดับของเวลา (time series) และต้องมีความสม่ำเสมอ (regularity) คือข้อความที่กล่าวถึงนั้นต้องเป็นความจริงทั่วไป ไม่ใช่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบางครั้งบางคราวหรือกรณียกเว้น

ระดับความรู้

เบนจามิน เอส บลูม (Benjamin S. Bloom, 1956: 28) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า เป็นสิ่งเกี่ยวกับการระลึกถึงเฉพาะเรื่อง หรือเรื่องทั่วไป ระลึกถึงวิธีการและกระบวนการ หรือสถานการณ์ต่างๆ โดยเน้นความจำ ซึ่งมีระดับความรู้อยู่ 6 ประการ คือ

1. ระดับที่ระลึกได้ (Recall) หมายถึง การเรียนรู้ในลักษณะที่จำเรื่องเฉพาะวิธี ปฏิบัติกระบวนการ และแบบแผน ความสำเร็จในระดับนี้ คือ ความสามารถในการดึงข้อมูลจากความจำได้
2. ระดับที่รวบรวมสาระสำคัญได้ (Comprehension) หมายถึง บุคคลสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้มากกว่าการจำเนื้อหาที่ได้รับ สามารถเขียนข้อความเหล่านั้นได้ ด้วยถ้อยคำของตนเอง สามารถแสดงให้เห็นได้ด้วยภาพ ให้ความหมายแปลความ และเปรียบเทียบความคิดอื่นๆ หรือคาดคะเนผลที่เกิดขึ้นต่อไปได้

3. ระดับการนำไปใช้ (Application) สามารถนำข้อเท็จจริงและความคิดเห็นที่เป็นนามธรรม (Abstract) ปฏิบัติจริงอย่างเป็นรูปธรรม
4. ระดับของการวิเคราะห์ (Analysis) สามารถใช้ความคิด ในรูปของการนำความคิดมาแยกเป็นส่วน เป็นประเภท หรือการนำข้อมูลมาประกอบกัน เพื่อการปฏิบัติของตนเอง
5. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) คือ การนำเอาข้อมูล แนวความคิด มาประกอบกัน แล้วนำไปสู่การสร้างสรรค์ (Creative) เป็นสิ่งใหม่ซึ่งแตกต่างไปจากเดิม
6. ระดับการประเมินผล (Evaluation) คือ ความสามารถในการใช้ข้อมูล เพื่อตั้งเกณฑ์ (Criteria) การรวบรวมผล และวัดข้อมูลมาตรฐาน เพื่อให้ตั้งข้อตัดสินถึงระดับของประสิทธิผลของกิจกรรมแต่ละอย่าง

อย่างไรก็ตามการเกิดความรู้ไม่ว่าจะระดับใด ย่อมมีความสัมพันธ์กับความรู้สึนึกคิด ซึ่งเชื่อมโยงกับสภาพจิตใจในบุคคลต่างกัน อันเป็นปัจจัยมาจากประสบการณ์ที่สั่งสมมา และสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลทำให้บุคคลมีความคิด การแสดงออกทางความคิด และความรู้สึที่แตกต่างกัน ความรู้จึงเป็นกระบวนการภายในที่อาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลได้ และยังมีผลกระทบต่อผู้รับสารเชิงความรู้ในทฤษฎีการสื่อสาร 5 รูปแบบ คือ (สุรพงษ์ ไสธนะเสถียร, 2533: 121)

1. การตอบข้อสงสัย (Ambiguity Resolution) การสื่อสารมักจะสร้างความสับสนให้สมาชิกในสังคม ผู้รับสารจึงมักแสวงหาสารสนเทศ โดยอาศัยสื่อทั้งหลาย เพื่อตอบสนองข้อสงสัยและความสับสนของตน
2. การสร้างทัศนคติ (Attitude Formation) ผลกระทบเชิงความรู้ต่อการปลูกฝังทัศนคตินั้นส่วนมากนิยมใช้กับสารสนเทศที่เป็นนวัตกรรม เพื่อสร้างทัศนคติให้คนยอมรับการแพร่ นวัตกรรมนั้นๆ ในฐานะความรู้
3. การกำหนดวาระ (Agenda Setting) เป็นผลกระทบเชิงความรู้ ที่สื่อกระจายออกไป เพื่อให้ประชาชนตระหนักและผูกพันกับประเด็นวาระที่สื่อกำหนดขึ้น หากตรงกับภูมิหลังของปัจเจกชนและค่านิยมของสังคมแล้ว ผู้รับสารก็จะเลือกสารสนเทศนั้น
4. การพอกพูนระบบความเชื่อ (Expansion of Belief System) การสื่อสารสังคมมักจะกระจายความเชื่อ ค่านิยม และอุดมการณ์ต่างๆ ไปสู่ประชาชน จึงทำให้ผู้รับสารรับทราบระบบความเชื่อที่หลากหลายและลึกซึ้งไว้ในความเชื่อของตนเองมากขึ้นไปเรื่อยๆ

5. การรู้แจ้งต่อค่านิยม (Value Clarification) ความขัดแย้งในเรื่องค่านิยมและอุดมการณ์ เป็นภาวะของสังคม สื่อมวลชนนำเสนอข้อเท็จจริงในประเด็นเหล่านี้ ย่อมทำให้ประชาชนผู้รับสาร เข้าใจถึงค่านิยมเหล่านั้นชัดเจนยิ่งขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

“ทัศนคติ” มาจากคำภาษาอังกฤษ ว่า “Attitude” ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาลาตินว่า “Aptus” แปลว่า โน้มเอียง เหมาะสม คำนี้ได้มีผู้ใช้คำอื่นในความหมายเดียวกันอีก เช่น เจตคติ เจนตคติ เป็นต้น ซึ่งนักวิชาการต่างๆ ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้มากมาย ดังนี้

กอร์ดอน ออลพอร์ต (Gordon Allport, 1935: 810) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นสภาพความพร้อมด้านจิตโดยอาศัยประสบการณ์ ซึ่งจะมีผลต่อการกำหนดทิศทาง การตอบสนองของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ หรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง

คาร์เตอร์ วี กู๊ด (Carter V. Good., 1973 อ้างใน มธุกร กิตติวิชรพงศ์, 2548) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่จะเป็นการสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคลบางคน หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด

เครช และ ครัชฟิลด์ (Kreech and Crutchfield, 1969: 11 อ้างใน สุวดี ยาป่าคาย, 2551: 19) ให้ความหมายว่า ทัศนคติเป็นผลรวมของกระบวนการที่ก่อให้เกิดสภาพการจูงใจ อารมณ์ยอมรับ และเกี่ยวพันความรู้ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ของบุคคล

นิวคอมบ์ (Newcomb, T.M., 1954: 128-221) อธิบายว่า ทัศนคติเป็นความโน้มเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่ได้รับ อาจเป็นความพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือรู้สึกเฉยๆ ไม่ชอบ ไม่เกลียด

เสถียร เขยประทับ กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความคิดเห็นที่มีอารมณ์หรือความรู้สึกประกอบเป็นแนวโน้ม ซึ่งพร้อมจะแสดงอาการสนับสนุน พอใจ คัดค้าน หรือไม่พอใจ (อ้างใน บุญจิระ พุทธิศรี, 2541:32)

เดโซ สวานานนท์ ให้ความหมายว่า ทักษะคิดเป็นบุคลิกภาพที่สร้างขึ้นได้ เปลี่ยนแปลงได้ และเป็นแรงจูงใจที่กำหนดพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ (อ้างใน ศันสนีย์ ฤทธิ์ทอง พิทักษ์, 2546)

ทักษะคิด คือ ความคิด ซึ่งอาจเป็นความรู้ หรือความเชื่อก็ตาม และความรู้สึกทันทานและได้รับการจัดระเบียบ อันเป็นตัวชักนำให้เราปฏิบัติไปในทิศทางต่างๆ ทักษะคิดจึงไม่ได้เป็นเพียงแค่ว่าความคิดเห็นเท่านั้น แต่มีลักษณะที่ฝังลึกมากกว่านั้น ทักษะคิดจะเกิดขึ้นจากกระบวนการอบรมขัดเกลาทางสังคม ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ของบุคคลนั่นเอง โดยเริ่มตั้งแต่ครอบครัว โรงเรียน เพื่อน สื่อมวลชน เป็นต้น ทักษะคิดสามารถเรียนรู้ได้โดยอ้อม จากการได้เห็น ได้ฟัง ได้รับรู้ จากบุคคลและสื่อต่างๆ (ขวัญเรือน กิตติวัฒน์ และคณะ, 2542:158)

ดังนั้นสรุปได้ว่า ทักษะคิด คือ ความรู้ที่นึกคิด ความเชื่อ ที่มีแนวโน้มให้บุคคลมีปฏิกริยาเกิดขึ้นได้ ทั้งในทางบวกและลบ อันเกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ได้รับของแต่ละบุคคล ทักษะคิดจึงเป็นปฏิกริยาตอบกลับอย่างหนึ่งของผู้รับสาร ซึ่งเมื่อผู้รับสารเปิดรับข่าวสารแล้ว ก็จะมีปฏิกริยาหลังจากรับสาร เช่น เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย พอใจ ไม่พอใจ ยอมรับ หรือปฏิเสธ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ทักษะคิดของคนเรานั้น ก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้หากมีเหตุผลที่สำคัญเพียงพอ

ลักษณะของทักษะคิด

ศันสนีย์ ฤทธิ์ทองพิทักษ์ (2546:41) ระบุว่า ทักษะคิด ประกอบด้วย

1. ทักษะคิดเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล มิใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด เมื่อคนทุกคนเกิดมาจะยังไม่มีทักษะคิดใดๆทั้งสิ้น แต่เมื่อผ่านการเรียนรู้ก็จะเกิดทักษะคิดขึ้น ซึ่งการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดทักษะคิดได้มาจากอิทธิพลของกลุ่มต่างๆ เช่น ครอบครัว เพื่อน สังคม เป็นต้น
2. ทักษะคิดมีลักษณะมั่นคงถาวรพอควร ทักษะคิดที่ได้ก่อตัวขึ้นมาแล้วจะอยู่อย่างมั่นคงยากต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างทันทีทันใด ทั้งนี้เพราะทักษะคิดได้ก่อตัวมาจากกระบวนการคิด ประเมินผล และสรุปข้อมูลที่ได้จากการประเมินผล อย่างไรก็ตามทักษะคิดก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้อันเนื่องมาจากอิทธิพลของสภาพแวดล้อมต่างๆ
3. ทักษะคิดเป็นสภาพจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของมนุษย์เป็นอันมาก

การเกิดทัศนคติ

กอร์ดอน ออลพอร์ท (Gordon Allport, 1975 อ้างใน มฤกร กิตติวัชรพงศ์ 2548: 52) ได้ให้ความเห็นเรื่องทัศนคติว่า อาจเกิดจากสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. ทัศนคติจากการเรียนรู้ เด็กเกิดใหม่จะได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีจากบิดามารดา ทั้งทางตรงและทางอ้อม ตลอดจนได้เห็นแนวทางการปฏิบัติของพ่อแม่แล้วรับมาปฏิบัติต่อไป
2. เกิดมาจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูเพราะเคยตำหนิตน แต่บางคนมีทัศนคติที่ดีต่อครูคนเดียวกันนั้นเพราะเคยได้รับคำชม
3. เกิดจากความสามารถในการแยกแยะความแตกต่าง คือ สิ่งใดดี สิ่งใดไม่ดี เช่น ผู้ใหญ่กับเด็กจะมีการกระทำที่แตกต่างกัน
4. เกิดจากการเลียนแบบ หรือ รับเอาทัศนคติของผู้อื่นเป็นของตน เช่น เด็กอาจรับทัศนคติของบิดามารดาเป็นของตน

เรซิส ไลเคิร์ต (Resis Likert) ได้ศึกษาการเกิดทัศนคติของคน ซึ่งเป็นผลการศึกษาที่เน้นถึงการเกิดทัศนคติตามหลักวิชาการสื่อสารโดยเฉพาะ โดยได้สรุปข้อศึกษาไว้ว่า ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ (Learning) จากแหล่งทัศนคติ (Source of Attitude) ต่างๆ ที่มีอยู่มากมาย และแหล่งที่ทำให้คนเกิดทัศนคติที่สำคัญ คือ (บุญจิระ พุทธิศรี, 2541:33-34)

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experiences) เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เกิดทัศนคติในเรื่องนั้นไปตามทิศทางที่เคยที่ประสบการณ์มาก่อน
2. การสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication with other) การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นจะทำให้บุคคลนั้นเกิดทัศนคติจากการรับรู้ข่าวสารต่างๆ จากผู้อื่นได้ เช่น นักเรียนเคยได้รับการสั่งสอนจากครูอาจารย์ว่าทำอย่างนี้ดี อย่างนั้นไม่ดี ก็จะทำให้เด็กมีทัศนคติต่อการกระทำต่างๆ ตามที่ได้รับทราบมา
3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Models) การเลียนแบบผู้อื่น ทำให้เกิดทัศนคติขึ้นได้ เช่น ลูกที่เคารพเพื่อฟังพ่อแม่จะเลียนแบบการแสดงท่าทางในการที่ชอบ ไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามพ่อแม่ไปด้วย นอกจากนั้นก็อาจมีการเลียนแบบผู้อื่นได้ด้วย เช่น เลียนแบบผู้นำความคิด นักร้อง นักแสดง ผ่านสื่อต่างๆ ก็ได้

4. ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factors) โดยทัศนคติหลายอย่างของบุคคล อาจเกิดขึ้นได้จากความเกี่ยวข้องกับสถาบัน เช่น โรงเรียน วัด หน่วยงานต่างๆ ซึ่งสถาบันเหล่านี้จะเป็นแหล่งที่มาและสนับสนุนให้เกิดทัศนคติบางอย่างขึ้นได้

เมื่อพิจารณาแหล่งที่มาของทัศนคติดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การสื่อสาร เป็นตัวเชื่อมโยงให้บุคคลเกิดทัศนคติต่างๆขึ้น ทั้งการเกิดทัศนคติจากประสบการณ์เฉพาะอย่าง การสื่อสารกับบุคคลอื่น การเกิดจากสิ่งที่เป็นแบบอย่าง หรือ เกิดจากความเกี่ยวข้องกับสถาบัน ก็จะมีผลต่อการก่ออยู่ตลอดเสมอ จึงกล่าวได้ว่า การสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากที่มีผลให้บุคคลเกิดทัศนคติต่อสิ่งต่างๆได้

องค์ประกอบของทัศนคติ

ขวัญเรือน กิตติวัฒน์ และคณะ (2542:158-159) กล่าวว่า ทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ

1. ความคิด คือ ความรู้ ความเชื่อ ยกตัวอย่างเช่น ทัศนคติที่ดีต่อพระพุทธศาสนา ย่อมหมายถึง ความเชื่อในคำสอนของพระพุทธเจ้า ความรู้สึกศรัทธาในพระพุทธศาสนา และแนวโน้มทางพฤติกรรมที่จะไปโบสถ์ รักษาศีล และปฏิบัติธรรม เป็นต้น

2. อารมณ์ คือ ความรู้สึก การที่มีอารมณ์เป็นองค์ประกอบของทัศนคตินั้น จะช่วยให้เห็นความแตกต่างระหว่างทัศนคติกับความเชื่อทั่วไป เช่น การเชื่อว่า โลกกลม ไม่ได้มีองค์ประกอบของความรู้สึกอยู่ด้วย จึงไม่นับว่าเป็นทัศนคติ แต่เป็นการยอมรับทางความคิดกับสิ่งที่เชื่อว่าเป็นข้อเท็จจริง คนที่เชื่อดังกล่าวจึงไม่สนับสนุนหรือคัดค้านเรื่องนี้อย่างเป็นการเป็นงาน ดังนั้นการที่ทัศนคติมีอารมณ์เป็นองค์ประกอบด้วย จึงมีแนวโน้มที่จะบ่งชี้ว่า เราสนับสนุนหรือต่อต้านสิ่งที่เรามีทัศนคติด้วย เป็นสิ่งจำเป็นที่ว่าทัศนคติที่จะเกิดขึ้นได้ต้องมีความรู้สึกประกอบด้วย

3. พฤติกรรม คือ การปฏิบัติ โดยทั่วไปมักพบว่า ทัศนคดีย่อมควบคู่ไปกับการแสดงพฤติกรรมไปตามทัศนคติ แนวโน้มที่จะแสดงอาจต่อต้านกับสิ่งที่เราไม่ชอบและต้องการจัดการกับสิ่งนั้น หรือ เป็นการแสดงลักษณะหลบหลีกในสิ่งที่เราไม่ชอบและไม่ต้องการจะติดต่อสัมพันธ์ด้วย อย่างไรก็ตาม บางครั้งพฤติกรรมก็อาจไม่แสดงได้อย่างตรงไปตรงมาหรือชัดเจน เนื่องจากมีปัจจัยอื่นมารบกวน หรือกำหนดให้ไม่กล้าแสดงออกได้

ซิมบาโด และ เอบบีเซน (Zimbarbo and Ebbeson, 1970 : 237-307 อ้างใน สุวดี ยาป่า คาย, 2551: 23) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของทัศนคติ ว่ามี 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ความนึกคิด (The Cognitive Component) เป็นส่วนที่เป็น ความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสื่อต่างๆทั่วไป ทั้งสิ่งของที่ชอบและไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้หรือ ความคิดว่าสิ่งใดดี ก็มักจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดี ก็จะมีทัศนคติ ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (The Affective Component) เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับ อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของคนนั้น เป็นลักษณะที่เป็น ค่านิยมของแต่ละบุคคล เป็นตัวเร้าความคิดอีกทอดหนึ่ง ถ้าหากบุคคลมีภาวะความรู้สึกที่ดีหรือไม่ ดีก็จะแสดงออกมาในขณะที่คิดถึงสิ่งนั้นออกมาในลักษณะที่แตกต่างกัน ความรู้สึกในด้านบวก (Positive Affective Component) ก็จะมีความรู้สึกในด้านบวก เป็นไปในทางที่ดี ความรู้สึกในด้าน ลบ (Negative Affective Component) ก็จะมีความรู้สึกในด้านลบ เป็นไปในทางที่ไม่ดี

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The Behavior Component) คือ การแสดงออกของ บุคคลต่อสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจาก องค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึก

ประเภทของทัศนคติ

บุคคลสามารถแสดงทัศนคติได้ 3 ประเภท ด้วยกัน คือ

1. ทัศนคติเชิงบวก เป็นทัศนคติที่ชักนำไปสู่บุคคลแสดงออก มีความรู้สึก หรืออารมณ์ สภาพจิตใจได้ตอบบุคคลในด้านดีต่อบุคคลอื่น หรือเรื่องราวหนึ่งเรื่องราวใด รวมทั้งหน่วยงาน องค์กร สถาบัน และการดำเนินกิจการขององค์กรอื่นๆ

2. ทัศนคติเชิงลบ เป็นทัศนคติที่สร้างความรู้สึกเป็นไปในทางเสื่อมเสีย ไม่ได้ได้รับความ เชื่อถือ หรือไว้วางใจ อาจมีความเคลือบแคลงระแวงสงสัย รวมทั้งเกลียดชังต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือหน่วยงาน องค์กร สถาบัน และการดำเนินกิจการของ องค์กร สถาบันและอื่นๆ

3. ทัศนคติที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็นในเรื่องราว หรือปัญหาใดปัญหาหนึ่งต่อบุคคล หน่วยงาน องค์กร สถาบัน และอื่นๆ โดยสิ้นเชิง

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

แมคกายร์ (Mcguire, 1969) ได้อธิบายขั้นตอนของกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

1. การใส่ใจ
2. ความเข้าใจ
3. การยอมรับ
4. การเก็บเอาไว้
5. การกระทำ

แมคกายร์ ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ถ้ากระบวนการสื่อความหมาย หรือการติดต่อข่าวสาร ทำให้ผู้รับเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติแล้ว จะเกิดกระบวนการ คือ การใส่ใจ ความเข้าใจ การยอมรับ การเก็บเอาไว้ และการกระทำในตัวผู้รับ การที่ขั้นตอนเหล่านี้จะเกิดในตัวบุคคลหรือไม่ขึ้น ต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆหลายประการ เช่น ความสามารถทางสติปัญญา ฐานะทางเศรษฐกิจ การศึกษา และอื่นๆ สิ่งเหล่านี้อาจจะมีส่วนทำให้บางขั้นตอนไม่เกิดขึ้นก็ได้

เฮอริเบิร์ต ซี เคลแมน (Herbert C. Kelman, Compliance, 1967: 469 อ้างใน สุวดี ยาป่าคาย, 2551: 25) ได้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ โดยมีความเชื่อว่าทัศนคติอย่างเดียวกัน อาจเกิดในตัวบุคคลด้วยวิธีที่ต่างกัน จากความคิดนี้ Kelman ได้แบ่งกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติออกเป็น 3 ประการ ดังนี้

1. การยินยอม (Compliance) การยินยอมจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลรับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อตัวเอง และมุ่งหวังในบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลเกิดความพึงพอใจ โดยที่ตัวเองไม่ได้เชื่อ หรือเห็นด้วยกับสิ่งนั้น แต่ที่ยอมทำตามเพราะคาดหวังว่าจะได้รับรางวัลหรือการยอมรับจากคนอื่น เป็นลักษณะของการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของบุคคลในสังคม การยอมทำตามนี้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ซึ่งพลังที่ผลักดันให้บุคคลยอมทำตามจะเป็นอย่างไรนั้นก็ขึ้นอยู่กับความมากน้อยหรือความรุนแรงของรางวัลและการลงโทษ

2. การเลียนแบบ (Identification) การเลียนแบบ เป็นภาวะที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีหรือที่พึงพอใจระหว่างตัวเองกับบุคคลหรือกลุ่มคนอื่น บุคคลจะรับเอาบทบาททั้งหมดของคนอื่นมาเป็นของตนเอง หรือแลกเปลี่ยน

บทบาทซึ่งกันและกัน บุคคลจะเชื่อในสิ่งที่ตัวเองเขียนแบบแต่ไม่รวมถึง เนื้อหาและรายละเอียดในการเขียนแบบทัศนคติของบุคคลจะเปลี่ยนไปมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

3. ความต้องการจะเปลี่ยน (Internalization) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่า ซึ่งตรงกับความต้องการภายในค่านิยมของเขา พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในลักษณะนี้จะสอดคล้องกับค่านิยมที่บุคคลมีอยู่เดิม ความพึงพอใจที่ได้จะขึ้นอยู่กับเนื้อหา รายละเอียดของพฤติกรรมนั้น ๆ

จุมพล รอดดำดี (2532) อธิบายว่า กระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของมนุษย์นั้น มีกระบวนการเปลี่ยนแปลงอยู่ 3 ระดับ คือ

1. การเปลี่ยนแปลงความคิด สิ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ จะมาจากข้อมูลข่าวสาร ซึ่งอาจจะมาจากสื่อสารมวลชน หรือสื่อบุคคล
2. การเปลี่ยนความรู้สึก การเปลี่ยนแปลงในระดับนี้จะมาจากประสบการณ์หรือความประทับใจ หรือสิ่งที่ทำให้เกิดความสะเทือนใจ
3. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นการเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินในสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร

แนวคิดด้านประชากรศาสตร์เป็นแนวทฤษฎีที่เป็นหลักการของเหตุผล กล่าวคือ พฤติกรรมต่างๆของมนุษย์เกิดขึ้นตามแรงบังคับจากภายนอกมากระตุ้น เป็นความเชื่อว่า มนุษย์ดำเนินชีวิตตามแบบฉบับที่สังคมวางไว้ พฤติกรรมของคนที่มีอายุในวัยเดียวกันก็จะเป็นเช่นเดียวกัน สำหรับคนในสังคมแต่ละยุคก็ทำให้ผู้หญิงมีลักษณะนิสัยและพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากผู้ชาย คนที่มีการศึกษามีพฤติกรรมแตกต่างจากคนที่ด้อยการศึกษา กล่าวโดยสรุป คือ แนวคิดด้านประชากรศาสตร์ เชื่อว่า คนที่มีคุณสมบัติทางประชากรที่แตกต่างกัน ก็จะมีพฤติกรรมที่ต่างกันไปด้วยนั่นเอง

สำหรับการสื่อสารซึ่งถือเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ ก็มีนักวิชาการบางกลุ่มเชื่อว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับการสื่อสารของบุคคลนั้นก็แตกต่างกันไปด้วย พฤติกรรมการสื่อสารดังกล่าว นอกจากจะหมายถึง การเลือกใช้ถ้อยคำในภาษาหรืออวัจนภาษา ตลอดจนกลยุทธ์ต่างๆในการสื่อสารแล้ว ยังรวมถึงการเลือกใช้สื่อ หรือการเปิดรับข่าวสารข้อมูลจากสื่อต่างๆตามที่ได้รับสารต้องการด้วย (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2534: 65)

ซึ่งหากทำการศึกษาโดยตั้งสมมติฐานว่า ผู้รับข่าวสารที่อยู่ในลักษณะทางประชากรเดียวกัน ย่อมทัศนคติที่คล้ายคลึงกัน ส่วนผู้รับข่าวสารที่มีลักษณะทางประชากรที่ต่างกันจะมีทัศนคติที่ต่าง กัน ในกรณีที่เป็นการศึกษาสื่อสารกลุ่มใหญ่ ปรมา สตะเวทิน (2546: 112-117) กล่าวว่า จะสามารถ แบ่งลักษณะทางประชากรได้ ดังนี้

1. อายุ อายุของผู้รับสารเป็นลักษณะประการหนึ่งที่สามารถใช้ในการวิเคราะห์ผู้รับสารได้ อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านความคิดและพฤติกรรม คนที่อายุน้อย จะมีความคิดที่เป็นเสรีนิยมมากกว่าคนที่อายุมาก ขณะที่คนที่อายุมากก็จะมีความคิดที่เป็นอนุรักษนิยมมากกว่าคนที่อายุน้อย คนที่มีอายุน้อยมักจะยึดถืออุดมการณ์มากกว่า ใจร้อนกว่า และมองโลกในแง่ดีว่าคนที่อายุมาก ในขณะที่คนที่อายุมากมักเป็นคนที่ยึดถือการปฏิบัติ มากกว่า มีความระมัดระวัง และมองโลกในแง่ร้าย เหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากคนที่อายุมากมี ประสบการณ์ชีวิต ผ่านความยากลำบาก ตลอดจนมีความผูกพันที่ยาวนานและมีประโยชน์ใน สังคมมากกว่าคนอายุน้อย จึงมักไม่ค่อยยอมให้มีการเปลี่ยนแปลงในสังคม เพราะการ เปลี่ยนแปลงย่อมมีผลกระทบต่อทรัพย์สิน สถานะทางสังคม และความลำบากในการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้คนที่รุ่นต่างกันยังมีประสบการณ์ในชีวิตที่แตกต่างกันไปด้วย

นอกจากความแตกต่างทางด้านความคิดแล้ว อายุยังกำหนดความแตกต่างในเรื่องความ ยากง่ายของการชักจูงใจด้วย การวิจัยทางจิตวิทยาพบว่า เมื่อคนอายุมากขึ้นโอกาสที่จะถูกชักจูง ใจจะน้อยลง นอกจากนั้นโดยปกติแล้ว คนที่มีวัยต่างกันก็มักมีความต้องการที่แตกต่างกันในสิ่ง ต่างๆแตกต่างกันไปด้วย เช่น คนวัยกลางคนและคนสูงอายุ มักคิดถึงเรื่องความปลอดภัยทาง ทรัพย์สิน การรักษาพยาบาล การมีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ขณะที่หนุ่มสาวอาจสนใจเรื่อง การศึกษา ความยุติธรรม และความเสมอภาคในสังคม

ลักษณะของการใช้สื่อมวลชนก็แตกต่างกัน กล่าวคือ คนที่มีอายุมากจะใช้สื่อมวลชน แสวงหาข่าวสารหนักๆมากกว่าเพื่อความบันเทิง เช่น ข่าวการเมือง หรือบทบรรณาธิการมากกว่า การอ่านเรื่องตลกหรือกีฬา ในการฟังวิทยุก็เช่นกัน คนอายุมากมักฟังข่าวหนักๆ เช่น การอภิปราย สังคม เศรษฐกิจ อีกทั้งดูรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษามากกว่าเพื่อความบันเทิง ซึ่ง บรู๊ค (William D. Brooks, 1971: 211-212 อ้างใน รุจิรา คงรุ่งโรจน์, 2543: 17) ได้กล่าวถึง การวิเคราะห์มวลชน ผู้รับสาร ตามลักษณะประชากรด้านอายุไว้ 3 ประการ คือ

- 1) อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิดและพฤติกรรม
- 2) อายุเป็นสิ่งที่กำหนดความแตกต่างในเรื่องความยากง่ายในการจูงใจ
- 3) กลุ่มคนที่มีอายุต่างกัน ลักษณะของการใช้สื่อมวลชนก็แตกต่างกัน

2. เพศ จากการวิจัยทางจิตวิทยาหลายเรื่องแสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงและผู้ชายจะมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะสังคมและวัฒนธรรมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน ผู้หญิงมักเป็นคนที่มีความใจอ่อนไหวหรือเจ้าอารมณ์ โอนอ่อนผ่อนตาม และเป็นแม่บ้านแม่เรือน นอกจากนี้ ผู้หญิงยังถูกชักจูงใจได้ง่ายกว่าผู้ชาย และยังมีลักษณะอื่นที่แตกต่างกันอีก เช่น ผู้ชายใช้เหตุผลมากกว่าผู้หญิง และสามารถจดจำข่าวได้มากกว่าผู้หญิง แต่ผู้หญิงเป็นเพศที่ยังถึงจิตใจของคนได้ดีกว่าผู้ชาย อีกทั้งมีความสามารถในการคาดคะเนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้แม่นยำมากกว่าผู้ชาย และความแตกต่างอีกประการหนึ่งระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย คือ เมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้นผู้หญิงมักจะโทษตนเอง แต่ผู้ชายมักจะโทษผู้อื่นหรือโทษอุปสรรคแต่ไม่โทษตนเอง

3. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ หมายถึง อาชีพ รายได้ เชื้อชาติและชาติพันธุ์ ตลอดจนภูมิหลังครอบครัว ซึ่งหากมีปัจจัยดังกล่าวต่างกัน ก็จะส่งผลให้ค่านิยม ความคิด ความเชื่อ ตลอดจนพฤติกรรมแตกต่างกันด้วย ซึ่งจากงานวิจัยทางนิเทศศาสตร์ได้ชี้ให้เห็นว่า สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้รับสารมีอิทธิพลต่อปฏิกริยาของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสารและสาร โดยสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจทำให้คนมีวัฒนธรรมที่ต่างกัน มีประสบการณ์ต่างกัน ทัศนคติ ค่านิยม และเป้าหมายที่ต่างกัน คนที่มีพื้นฐานทางครอบครัวต่างกันย่อมมีค่านิยม ความคิด ความเชื่อ ตลอดจนพฤติกรรมที่ต่างกันด้วย ซึ่งทฤษฎีทางสังคมวิทยาต่างๆ ได้ยอมรับอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อทัศนคติ และพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่วไป และถือว่าครอบครัวเป็นสังคมแรกของบุคคล ในทำนองเดียวกันคนที่มีอาชีพต่างกันย่อมมีการมองโลก มีแนวคิด มีอุดมการณ์ ก็จะมีค่านิยมต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไปด้วย

นอกจากนี้รายได้ก็ยังมีบทบาทสำคัญต่อผู้รับสารด้วย รายได้ของคนเป็นเครื่องกำหนดความต้องการ ตลอดจนความคิดเห็นของคนเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ และพฤติกรรมของคน คนที่มีฐานะหรือรายได้สูงขึ้นจะใช้สื่อมวลชนมากขึ้น โดยมักจะใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหาข่าวสารหนักๆ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในโอกาสต่อไป

4. ระดับการศึกษา การศึกษาหรือความรู้ ก็เป็นลักษณะอีกประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสารคนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่แตกต่างกัน ในต่างยุคกัน ในระบบการศึกษาที่ต่างกัน ในสาขาวิชาที่ต่างกัน ย่อมมีความรู้สึนึกคิด อุดมการณ์ รสนิยม ค่านิยม และความต้องการที่แตกต่างกันไป คนที่มีการศึกษาสูง หรือมีความรู้ดี จะได้เปรียบอย่างมากในการที่จะเป็นผู้รับสารที่ดี ทั้งนี้เพราะคนเหล่านี้มีความรู้กว้างขวางในหลายเรื่อง สามารถเข้าใจสารได้ดี โดยทั่วไปคนที่มี

การศึกษาสูงมักใช้สื่อมวลชนมากกว่าคนที่มีการศึกษาต่ำ และคนที่มีการศึกษาสูงมักใช้สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ ในขณะที่คนที่มีการศึกษาต่ำมักใช้สื่อประเภทวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ ซึ่ง แคทซ์ (Katz, 1973 อ้างใน ปรมะ สตะเวทิน, 2546) กล่าวว่า คนที่มีการศึกษาสูงมากขึ้นจะเป็นผู้ที่เปิดรับข่าวสารต่างๆ มาก สอดคล้องกับสิ่งที่เรามีความรู้

อย่างไรก็ตามข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการวิเคราะห์การศึกษาของผู้รับสาร คือ ต้องไม่วิเคราะห์ความรู้ของผู้รับสาร โดยเฉพาะพื้นฐานของการศึกษาที่ได้จากสถาบันของผู้รับสารเท่านั้น เพราะการแสวงหาความรู้ สามารถกระทำได้อะไรก็ได้เองตลอดชีวิต นอกเหนือจากจากสถาบันการศึกษา เช่น จากสื่อมวลชน จากตำราต่างๆ เป็นต้น นอกจากนั้นการขาดโอกาสในการได้ใช้ความรู้ ก็เป็นสิ่งที่สามารถทำให้ความรู้ลดลงได้เช่นเดียวกัน

จากแนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะประชากรที่กล่าวมานั้น แสดงให้เห็นว่าบุคคลที่มีความแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากรนี้ อาจจะมีความต้องการในการเปิดรับข่าวสาร ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันด้วย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจและ สื่อใหม่

สื่อ หมายถึง สิ่งที่น่าหรือถ่ายทอดสารของผู้ส่งสาร ซึ่งสื่อเป็นพาหนะนำสารไปสู่ผู้รับสาร สื่อจึงเป็นตัวเชื่อมระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารนั่นเอง และหากจำแนกสื่อเป็นประเภทใหญ่แล้ว เราสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ สื่อมวลชน และสื่อบุคคล (ประพิมพร หิรัญพฤกษ์, 2546: 15) แต่สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการเปิดรับข่าวสารของสื่อเฉพาะกิจ และสื่อใหม่ด้วย

สื่อมวลชน

หมายถึง สื่อที่ทำให้ผู้รับสาร ซึ่งอาจเป็นบุคคลเดียว หรือกลุ่มบุคคลที่สามารถส่งข่าวสารไปยังผู้รับสารได้เป็นจำนวนมาก และอยู่อย่างกระจัดกระจายได้ในเวลาอันรวดเร็ว โดยทั่วไปแล้ว สื่อที่เรียกว่า สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ นิตยสาร และภาพยนตร์ ซึ่งสื่อมวลชนมีลักษณะ ดังนี้ (ปรมะ สตะเวทิน, 2546: 135-136)

1. สามารถเข้าถึงผู้รับสารได้จำนวนมาก
2. ความรวดเร็วในการสื่อสารกับคนจำนวนมาก สามารถนำสารจากแหล่งข้อมูลไปสู่คนจำนวนมากในเวลาอันรวดเร็วและเวลาใกล้เคียงกัน

3. บรรจุเนื้อหาได้หลากหลาย ทั้งข่าว ความรู้ ความคิดเห็น ความบันเทิง โฆษณา
4. นำสารไปสู่ประสาทสัมผัสของผู้รับสารได้จำกัด โดยผู้รับสารจะรับสารจากผู้ส่งสารได้เพียง 2 ทาง คือ การเห็นและได้ยิน
5. ได้รับการสื่อสารกลับที่จำกัด อันเนื่องมาจากความห่างไกล กล่าวคือ มีน้อยกว่าสื่อบุคคลและเป็นการสื่อสารกลับที่ล่าช้า (Delayed Feedback)
6. เป็นการสื่อสารทางเดียว (One-way Communication) มากกว่าการสื่อสารแบบสองทาง (Two-way Communication)
7. ความถูกต้องของสารมีมาก
8. ไม่สามารถเลือกผู้รับสารได้

โจเซฟ ที แคลปเปอร์ (Joseph T.Klapper, 1960: 15-49 อ้างใน ประมะ สตะวาทิน, 2546: 142) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนประเภทต่างๆที่มีต่อทัศนคติ และพฤติกรรมด้านต่างๆของประชาชนไว้ ดังนี้

1. อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อประชาชนนั้น ไม่ใช่อิทธิพลโดยตรงแต่เป็นอิทธิพลโดยอ้อม เพราะมีปัจจัยต่างๆ ที่กันอิทธิพลของสื่อมวลชน ปัจจัยดังกล่าว ได้แก่

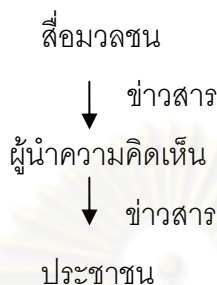
- 1.1. ความมีใจโน้มเอียงของผู้รับสาร (Predisposition) ประชาชนจะมีความคิดเห็น ค่านิยมและมีความโน้มเอียงที่จะประพฤติ ปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ก่อน ซึ่งได้รับอิทธิพลจากการคบหาสมาคมกับคนอื่น และสถาบันสังคมที่ตนเป็นสมาชิก เมื่อบุคคลผู้นั้นสัมผัสกับสื่อมวลชนก็จะนำเอาทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมเหล่านั้นติดตัวมาด้วย

- 1.2 การเลือกของผู้รับสาร (Selective Processes) ประชาชนจะเลือกรับสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็นและความสนใจของตน และจะหลีกเลี่ยงไม่ยอมรับสารที่ไม่สอดคล้องหรือขัดแย้งกับความคิดเห็นและความสนใจของตน ประชาชนจะพยายามตีความสารตามความเชื่อและค่านิยมที่ตนมีอยู่เดิม และจะเลือกจดจำเฉพาะสิ่งที่สนับสนุนความคิดและความเชื่อของตน

- 1.3 อิทธิพลของบุคคล (Personal Influence) ข่าวสารจากสื่อมวลชนอาจไม่ได้ไปถึงประชาชนทั่วไปในทันที แต่จะผ่านสื่อบุคคลหรือผู้นำความคิดเห็นก่อนจะไปถึงประชาชน ผู้นำความคิดเห็นมักสอดแทรกความรู้สึกนึกคิดของตนเข้าไปด้วย ผู้นำความคิดเห็นมักจะเป็นคนที่

ได้รับความเชื่อถือเลื่อมใส และไว้วางใจจากประชาชนทั่วไป จึงเป็นผู้มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น และการตัดสินใจของประชาชน

ทฤษฎีการสื่อสารแบบสองขั้นตอน (Two-step Flow of Communication)

1.4 ลักษณะของธุรกิจด้านสื่อมวลชน (Economic Aspects) การดำเนินธุรกิจด้านสื่อมวลชนในสังคมเสรีนิยมซึ่งมีระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนั้น สื่อมวลชนสามารถแข่งขันกันได้อย่างเสรี ต่างฝ่ายต่างเสนอความคิดเห็นและค่านิยมที่แตกต่างกันออกไป และประชาชนก็มีเสรีภาพในการที่จะเลือกเชื่อถือความคิดเห็นใดความคิดเห็นหนึ่งได้ และตัดสินใจว่าจะเชื่อสื่อมวลชนไหนดี

2. อิทธิพลที่สื่อมวลชนมีต่อประชาชนเป็นเพียงผู้สนับสนุนเท่านั้น คือ สื่อมวลชนจะสนับสนุนทัศนคติ รสนิยม ความมีใจโน้มเอียง ตลอดจนแนวโน้มด้านพฤติกรรมของประชาชนให้มีความเข้มแข็งขึ้นและพร้อมที่จะแสดงให้ปรากฏออกมาเมื่อมีแรงจูงใจเพียงพอหรือเมื่อมีโอกาสเหมาะสม

3. สื่อมวลชนอาจทำหน้าที่เป็นผู้เปลี่ยนแปลงประชาชนได้เช่นกัน จะเกิดขึ้นต่อเมื่อบุคคลมีความโน้มเอียงที่จะเปลี่ยนแปลงอยู่ก่อนแล้ว หากสื่อมวลชนสามารถเสนอสิ่งที่สอดคล้องกับความต้องการของเขา เขาก็จะเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมได้ สื่อมวลชนจึงทำหน้าที่เป็นเพียงผู้เสนอหนทางในการเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมเท่านั้น

4. สื่อมวลชนสามารถสร้างทัศนคติ และค่านิยมใหม่ให้เกิดแก่ประชาชนได้ในกรณีที่บุคคลนั้นๆไม่เคยมีความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นมาก่อน ทัศนคติและค่านิยมใหม่นี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลผู้นั้นรับสารที่เสนอเรื่องราวในแนวเดียวกันบ่อยๆ เป็นอิทธิพลในลักษณะสะสมมิใช่อิทธิพลที่ก่อให้เกิดผลได้ในทันทีทันใด หรือในระยะเวลาอันสั้น

เมลวิน แอล เดอเฟลอร์ (De Fleur, 1970 อ้างใน ประพิมพร หิรัญพฤกษ์ , 2546: 17) ได้เสนอแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลไว้ 4 ทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎีความแตกต่างของแต่ละบุคคล กล่าวคือ โครงสร้างทางบุคลิกภาพส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน เช่น ทัศนคติ ค่านิยมและความเชื่อ จะมีส่วนสำคัญต่อการกำหนดแบบการรับรู้หรือการเรียนรู้ของมนุษย์เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และข่าวสารต่างๆที่แตกต่างกัน ตามทฤษฎีนี้ สื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลในแง่สร้างการเรียนรู้ หรือการย้ำในสิ่งที่เขาารู้อยู่แล้ว

2. ทฤษฎีการจัดประเภททางสังคม กล่าวว่า บุคคลในกลุ่มเดียวกันย่อมจะเปิดรับสาร และปฏิบัติตอบสนองต่อเนื้อหาของข่าวสารที่คล้ายคลึงกัน ทั้งนี้เนื่องจากความใกล้ชิดสนิทสนมผูกพันของกลุ่ม ฉะนั้นสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อกลุ่มคนเหล่านี้ ก็ต่อเมื่อส่งมาในลักษณะที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของกลุ่ม

3. ทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคม กล่าวคือ การสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในกลุ่มแบบไม่เป็นทางการ มีอิทธิพลต่อการสื่อสาร นักสังคมวิทยาชนบท เชื่อว่าเครือข่ายของชาวนามีส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจยอมรับ หรือไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ และชาวชนบทมีความผูกพันทางสังคมอย่างแน่นแฟ้นกับเพื่อนบ้าน ผู้นำความคิดเห็นในสังคมจะเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเผยแพร่ข่าวสาร และการตัดสินใจยอมรับนวัตกรรมของบุคคลในสังคมนั้น ในกรณีเช่นนี้ สื่อมวลชนจะมีอิทธิพลต่อคนได้ในลักษณะทฤษฎีการสื่อสารสองขั้นตอน (Two-step Flow Theory) ซึ่งต้องอาศัยอิทธิพลของบุคคล (Personal Influence)

4. ทฤษฎีบรรทัดฐานทางสังคม กล่าวว่า พฤติกรรมของบุคคลอาจขึ้นอยู่กับบรรทัดฐานทางสังคม สื่อมวลชนอาจเพียงย้ำบรรทัดฐานเดิม และสร้างบรรทัดฐานใหม่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าสื่อมวลชนทำหน้าที่ทางอ้อม 3 ประการ คือ

- 4.1 สื่อมวลชนจะส่งเสริมสนับสนุนหรือย้ำบรรทัดฐานทางสังคมให้ดำรงอยู่ตลอดไป
- 4.2 สื่อมวลชนจะสามารถสร้างความรับผิดชอบร่วมกันให้เกิดขึ้นในสังคม
- 4.3 สื่อมวลชนสามารถเปลี่ยนแปลงแบบอย่างการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมของบุคคล โดยช่วยให้เกิดพฤติกรรมใหม่ แต่ต้องใช้เวลาอย่างมาก

สื่อบุคคล

หมายถึง ตัวบุคคลผู้ที่นำข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง โดยอาศัยการติดต่อสื่อสารแบบตัวต่อตัว ระหว่างบุคคล 2 คน หรือมากกว่า 2 คน ขึ้นไป

การสื่อสารระหว่างบุคคล

ทฤษฎีการสื่อสารระหว่างบุคคล Rogers และ Shoemaker ได้กล่าวไว้ในกรณีที่ต้องการให้บุคคลใดๆ เกิดการยอมรับในสารที่เสนอไปหรือการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพที่สุดที่ใช้ในการกระตุ้นให้เกิดการตัดสินใจยอมรับสารนั้น ควรใช้การสื่อสารระหว่างบุคคล โดยใช้สื่อบุคคลเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสาร สื่อบุคคลนั้นจะเป็นประโยชน์มากในกรณีที่ผู้ส่งสารหวังผลให้ผู้รับเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมในการยอมรับสารนั้น นอกจากนี้ยังเป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้รับสารมีความเข้าใจกระจ่างชัดต่อสารและตัดสินใจรับสารได้อย่างมั่นใจยิ่งขึ้นได้ด้วย

ประสิทธิภาพของสื่อบุคคล

การสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นการสื่อสารแบบสองทาง ผู้ส่งสารและผู้รับสาร สามารถซักถามทำความเข้าใจ และมีปฏิกิริยาโต้ตอบซึ่งกันและกันได้โดยทันที จัดเป็นลักษณะที่เป็นประโยชน์มากในการใช้เครื่องซักจูงโน้มน้าวใจผู้รับสาร สื่อบุคคลมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. สามารถทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข่าวสารแบบบุคคลวิธี ถ้าผู้รับสารไม่เข้าใจก็สามารถได้ถามหรือขอข่าวสารเพิ่มเติมจากผู้ส่งสารได้ในเวลาอันรวดเร็ว ส่วนผู้ส่งสารก็สามารถปรับปรุงแก้ไขสารที่ส่งออกไปให้เข้ากับความต้องการ และความเข้าใจของผู้รับสารได้ในเวลาอันรวดเร็วเช่นกัน การที่ช่องสารที่เป็นสื่อระหว่างบุคคลมีระดับปฏิกิริยาตอบสนอง หรือปฏิกิริยาสะท้อนกลับสูง สามารถทำให้ลดอุปสรรคของการสื่อสารที่เกิดจากการเลือกรับสาร การเลือกแปล หรือตีความสาร และการเลือกจำสารได้

2. สามารถจูงใจบุคคลให้เปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ฝังรากลึกได้

การสื่อสารระหว่างบุคคลนี้ แบ่งออกเป็น การติดต่อสื่อสารโดยตรง และการติดต่อสื่อสารโดยกลุ่ม ดังนี้

2.1 การติดต่อโดยตรง (Direct Contact) การติดต่อโดยตรงนี้ใช้สื่อบุคคลในการเผยแพร่ข่าวสารโดยวิธีเยี่ยมบ้าน เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีกับประชาชน วิธีนี้หากประชาชนหรือผู้รับสารสงสัยไม่เข้าใจก็สามารถซักถามทำความเข้าใจได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ผู้เผยแพร่ข่าวสารยังสามารถสำรวจข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวผู้รับสารได้ด้วย ฉะนั้นในการเผยแพร่ข่าวสารสร้างความเข้าใจหรือชักจูงใ้มน้าวใจจึงนิยมใช้การติดต่อสื่อสารโดยตรง แต่มีข้อจำกัด คือ การสื่อสารประเภทนี้ต้องใช้สื่อบุคคลเป็นจำนวนมาก สิ้นเปลืองเวลา และแรงงานในการเผยแพร่ข่าวสาร

2.2 การติดต่อโดยกลุ่ม (Group Contact of Community Publics) คือการติดต่อโดยผ่านกลุ่ม กลุ่มจะมีอิทธิพลต่อบุคคลส่วนรวม กลุ่มต่างๆจะช่วยให้การสื่อสารของบุคคลบรรลุเป้าหมายได้ ดังที่ Blumer (1996 อ้างใน รุจิรา คงรุ่งโรจน์, 2543: 15) กล่าวไว้ว่า “สังคมมนุษย์ประกอบด้วยกลุ่มที่ต่างชนิดกัน ส่วนใหญ่ชีวิตที่ร่วมกันอยู่ทั้งหมดจะประกอบกันเป็นแบบแผนปฏิบัติ และมีพฤติกรรมร่วมของบุคคล เมื่อกลุ่มมีความสนใจมุ่งไปทางใด บุคคลส่วนใหญ่ก็จะมุ่งไปทางนั้นด้วย” การติดต่อในกลุ่มนี้อาจทำได้โดยการประชุม อภิปราย และสนทนาภายในกลุ่ม คือ จัดกลุ่มคนที่มีความสนใจตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ให้สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน มีปฏิริยาโต้ตอบกัน ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการตัดสินใจยอมรับหรือปฏิเสธข่าวสาร

สำหรับประสิทธิภาพของสื่อมวลชนและสื่อบุคคลนั้น นักวิชาการทางการสื่อสารส่วนใหญ่เห็นพ้องว่า สื่อมวลชนมีประสิทธิภาพมากกว่าสื่อบุคคลในการให้ข่าวสารแก่คนจำนวนมาก เพื่อก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างถูกต้อง ส่วนสื่อบุคคลจะมีประสิทธิภาพมากกว่าในการชักจูงใจคนให้บุคคลมีทัศนคติต่อเรื่องนั้นๆ

สื่อเฉพาะกิจ

นอกจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลแล้ว ยังมีสื่ออีกประเภทหนึ่งที่ถ่ายทอดข่าวสารไปยังมวลชน บุคคล หรือกลุ่มชนได้ โดยสร้างขึ้นเพื่อใช้ติดต่อกับกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะ เรียกว่า สื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อกิจกรรม

ในเรื่องของการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของสื่อบุคคลกับสื่อเฉพาะกิจ ชแรมม์ (Schramm, 1973 :156 อ้างใน ประพิมพร หิรัญพฤกษ์, 2546 :22) กล่าวว่า จากหลักฐานที่ปรากฏชี้ให้เห็นว่าการโน้มน้าวใจในการเผชิญหน้า (Face to Face) จะมีประสิทธิภาพมากกว่าการโน้มน้าวใจด้วยสื่อเฉพาะกิจ

นอกจากนี้ อาดัมส์ (Adams, 1971 อ้างใน ประพิมพ์พร นิรัญพฤษ, 2546: 22) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อเฉพาะกิจว่า มีความสำคัญต่อการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เพราะเป็นสื่อที่จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ การใช้สื่อเฉพาะกิจเป็นการให้ความรู้ และข่าวสารที่เป็นเรื่องราวเฉพาะอย่างโดยมีกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้แน่นอน

สื่อใหม่

หมายถึง ระบบการสื่อสาร หรือระบบที่มีการเชื่อมต่อทางอิเล็กทรอนิกส์ของเครือข่ายระดับโลก ได้แก่ อินเทอร์เน็ต (Internet) บริการระบบเวิลด์ไวด์เว็บ (World Wide Web) บริการข้อมูลเชิงพาณิชย์ (Commercial On-line Service) (สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ, 2549: 283) อีกทั้งยังหมายรวมถึงคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer-Assisted Instruction) ด้วย

ในเรื่องเกี่ยวกับสื่อใหม่ พนม คลีฉายา (2551: 170-171) ได้อธิบายว่า สื่อใหม่จะเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสาร และคอมพิวเตอร์ ทำให้สื่อประเภทนี้มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างไปจากสื่ออื่นๆ โดยสื่อใหม่ที่ผู้วิจัยทำการศึกษาในการเปิดรับข่าวสารข้อมูลนั้น ได้แก่ อินเทอร์เน็ต ซึ่งจะมีลักษณะ ดังนี้

1. การสื่อสารแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One-to-one Communication) หมายถึง การสื่อสารที่ส่งข่าวสารไปยังผู้รับสารเป็นรายบุคคลโดยตรง
2. การสื่อสารจากหนึ่งถึงหลายคน (One-to-many Communication) หมายถึง การส่งสารจากบุคคลหนึ่งไปยังผู้รับสารหลายคนพร้อมกันได้ในเวลาเดียวกัน
3. การจัดเตรียมข้อมูลสำหรับการนำไปใช้ (Information providing and retrieval) หมายถึง การที่อินเทอร์เน็ตสามารถให้ข้อมูลที่ผู้ใช้สามารถนำข้อมูลไปใช้ได้ทันที เป็นการนำข้อมูลไปเผยแพร่ไว้ในอินเทอร์เน็ต และประชาชนสามารถค้นหาและเข้าถึงข้อมูลได้ เมื่อต้องการจะนำข้อมูลไปใช้ ยังสามารถจัดพิมพ์ข้อมูลเป็นเอกสารไปใช้งานได้ที่ตามที่ต้องการ

นอกจากนี้การสื่อสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตยังเป็นการสื่อสารที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากสื่อมวลชนอื่นๆ ด้วยลักษณะ 3 ประการ ดังนี้

1. การสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตจะเปลี่ยนแปลงจากแบบผู้ส่งสารจำนวนหนึ่งส่งข่าวสารไปยังผู้รับกลุ่มใหญ่ (Few-to-Many) เป็นการสื่อสารแบบคนกลุ่มใหญ่ไปยังคนกลุ่มใหญ่ (Many-to-

Many) ด้วยลักษณะการทำงานเชิงโต้ตอบ (Interactive) บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เปิดโอกาสให้ผู้ใช้งานสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้อย่างอิสระต่อเนื่องและทันทีทันใดด้วย

2. เป็นการสื่อสารที่กำหนดโดยผู้รับสารตามความต้องการของตน (Receiver-Driven Communication) ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตร้อยละ 33.8 จะเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตเพื่อต้องการค้นหาข้อมูล และจะเลือกเฉพาะข้อมูลที่ต้องกับความต้องการของตนเองในขณะนั้น นอกจากนี้การสื่อสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตยังเป็นการกระจายข่าวสารลักษณะแคบ (Narrowcasting) กล่าวคือ ผู้เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตจะเลือกเข้าเว็บไซต์เฉพาะที่ตนต้องการทราบข้อมูลเท่านั้น

3. เป็นการสื่อสารที่กำหนดโดยการเปิดรับของผู้รับสาร (Access-Driven Communication) อินเทอร์เน็ตมีข้อจำกัดประการหนึ่ง คือ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในอินเทอร์เน็ตขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของผู้ใช้และความสามารถในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ข้อมูลที่อยู่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จะถึงผู้รับได้ก็ต่อเมื่อผู้รับเชื่อมต่อเข้าสู่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตและเข้าถึงข้อมูลเท่านั้น

ด้วยลักษณะเฉพาะที่แตกต่างไปจากเดิมของสื่อใหม่ การเปิดรับและการใช้สื่อใหม่ จึงส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของผู้รับสื่อ เช่น จากเดิมที่เด็กเรียนรู้จากโทรทัศน์ เปลี่ยนมาเป็นการเรียนรู้โลกเสมือนจริงในเกมคอมพิวเตอร์ วัยรุ่นเริ่มสร้างชุมชนของตนบนพื้นที่ไซเบอร์และมีปฏิสัมพันธ์กัน อย่างใกล้ชิด ทั้งๆที่ตัวไม่ได้อยู่ใกล้ชิดกัน หรือแม้กระทั่งที่ไม่เคยเห็นหน้าตากันเลย

แนวคิดเกี่ยวกับการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

ความสำคัญของการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

หัวใจสำคัญของการศึกษา คือ การอบรมให้มีคุณค่าเพื่อส่งเสริมสนับสนุนเป้าหมายของการพัฒนาประเทศ ดังนั้นการศึกษาจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาตนและพัฒนาชาติ ซึ่งในการศึกษาระดับอุดมศึกษาเอง ก็มีความสำคัญอันจะส่งผลต่อความมั่นคงในทางงาน เงินเดือน และบทบาทอำนาจหน้าที่ในสังคมของบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้ารับการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียง ซึ่งทำให้เกิดการแข่งขันกันสูง ดังนั้นการรับคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษานับว่ามีความสำคัญต่อผู้สมัครทุกคน

การรับคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (College/University Admission) เป็นกระบวนการซึ่งนักเรียนผ่านเข้าสู่อุดมศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา โดยระบบการเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษามีความหลากหลายในแต่ละประเทศ ส่วนใหญ่รับสมัครผู้ต้องการเข้าศึกษา ระหว่างปีสุดท้ายของการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และในบางประเทศมี

หน่วยงานองค์กรอิสระหรือของรัฐทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางดำเนินการสอบคัดเลือกเป็นมาตรฐาน และการรับสมัคร (อัจจรา วัฒนานรงค์ และอมรรัตน์ ภิญญอนันตพงษ์, 2550)

การอุดมศึกษาไทย

การอุดมศึกษาของไทยเริ่มมีขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อผลิตบุคคลากรให้มีทักษะและความรู้ในการทำงานราชการ บริหารบ้านเมืองในด้านต่างๆ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งอย่างเป็นระบบแห่งแรกในประเทศไทย คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2459 โดยการรวมโรงเรียนข้าราชการพลเรือน โรงเรียนแพทยาลัย โรงเรียนกฎหมาย โรงเรียนวิศวกรรมเข้าด้วยกัน มีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ การปลูกฝังวินัย การสร้างความสามัคคีในชาติ อนุรักษ์ประเพณีปฏิบัติของสังคมและเสริมสร้างความทันสมัย โดยใช้รูปแบบของตะวันตก หลักสูตรต่างๆ เน้นวิชาการด้านการปกครอง การบริหารประเทศ วิชาการแผนก การโยธา ป่าไม้ คมนาคม การศึกษา และการแพทย์ ซึ่งข้าราชการเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของผู้รับการศึกษา

หลังจากการปฏิบัติเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชเป็นระบอบประชาธิปไตย ในปี พ.ศ. 2475 นั้น การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาได้ขยายกว้างขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2476 ได้มีการก่อตั้งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองขึ้น ซึ่งปัจจุบัน คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และต่อมาในปี พ.ศ. 2486 ได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นอีก 3 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ซึ่งปัจจุบัน คือ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร จากนั้นจึงได้มีการขยายการอุดมศึกษาไปสู่ภูมิภาค โดยในปี พ.ศ. 2507 มีการก่อตั้งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ขึ้นในภาคเหนือ ในปี พ.ศ. 2508 ก่อตั้งมหาวิทยาลัยขอนแก่นขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และในปี พ.ศ. 2509 ได้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ขึ้นในภาคใต้ หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2515 ก็ได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยรามคำแหงขึ้น ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าเรียนโดยไม่จำกัดจำนวนรับ นอกจากนั้นในปีพ.ศ. 2515 นี้ก็ได้มีการก่อตั้งสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า 3 วิทยาเขต ซึ่งต่อมาได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นสถาบันทั้ง 3 แห่ง คือ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ต่อมาในปี พ.ศ.2517 ได้มีการยกฐานะของวิทยาลัยวิชาการศึกษาขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และในปี พ.ศ.2521 ได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเปิดแห่งแรกของประเทศไทยที่ดำเนินการสอนแบบทางไกลขึ้น จากนั้นการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาก็ได้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องหลายรูปแบบทั้งรัฐและเอกชนจนถึงปัจจุบัน

สำหรับการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น รัฐได้เปิดโอกาสให้เอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการศึกษา โดยยึดแนวทางการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ทั้งนี้คุณภาพในการจัดการการศึกษาต้องมีมาตรฐานทางด้านวิชาการอยู่ในเกณฑ์เดียวกันกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐด้วย (อัจจวรา วัฒนาณรงค์, 2539)

การพัฒนาคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทย

จากการเริ่มมีการอุดมศึกษาของไทยเกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ.2459 จนกระทั่งขยายตัวก่อเกิดเป็นสถาบันอุดมศึกษาหลากหลายแห่งในปัจจุบัน ทำให้การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาจึงมีความสำคัญในการคัดกรองบุคคลผู้เข้าเรียนที่มีความรู้ ความสามารถ เพื่อเข้ามาศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาตามสาขาวิชาต่างๆ ซึ่งการคัดเลือกบุคคลเข้ารับการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของไทยนั้น ได้มีการพัฒนามาเป็นลำดับจากอดีตต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งอัจจวรา วัฒนาณรงค์ และอมรรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์ (2550: 21-41) ได้แบ่งการพัฒนาคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทยตามระยะเวลาที่มีการปรับเปลี่ยนวิธีการคัดเลือกออกเป็น 5 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 : พ.ศ. 2459 – 2503

สถาบันอุดมศึกษาที่จัดให้เป็นมหาวิทยาลัยนั้น ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้มีการสอบคัดเลือกนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมหรือเทียบเท่าให้ศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วยตนเอง โดยมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งจะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและดำเนินการคัดเลือกเอง ยกเว้น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ใช้การสอนระบบเปิด โดยไม่มีการสอบคัดเลือกจนถึงปี พ.ศ.2502 และเริ่มมีการสอบเข้าในปี พ.ศ.2503 ซึ่งใช้วิธีการสอบคล้ายคลึงกัน คือ กำหนดให้มีการสอบข้อเขียนวัดความสามารถพื้นฐาน สอบสัมภาษณ์ แต่จะแตกต่างกันตรงข้อสอบที่ใช้ในการคัดเลือก และกำหนดวันสอบ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาตามมา คือ นักเรียนมักสมัครสอบหลายแห่ง นักเรียนที่มีความสามารถสูงมักเป็นผู้สอบได้หลายมหาวิทยาลัย แต่ต้องเลือกเพียงมหาวิทยาลัยเดียว ก่อให้เกิดปัญหาที่ว่างจากการสูญเสียทรัพยากรความยุ่งยากในการเรียกตัวนักเรียนในลำดับถัดไปที่ต้องใช้เวลาในการดำเนินการมาก รวมทั้งสร้างความไม่เป็นธรรมให้เกิดขึ้นด้วย

ระยะที่ 2 : พ.ศ. 2504 – 2515

จากการที่มหาวิทยาลัยจัดการสอบคัดเลือกเองในช่วงปี พ.ศ. 2459 – 2503 ทำให้เกิดปัญหาที่วุ่นขึ้นอันเนื่องมาจากการสละสิทธิ์ จึงได้มีการแก้ปัญหาด้วยการจัดสอบคัดเลือก นักศึกษารวมเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ.2504 โดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (มหาวิทยาลัยมหิดลในปัจจุบัน) จัดสอบร่วมกันเป็นครั้งแรก โดยสำนักงานสภาการศึกษา เป็นผู้ประสานงานหรือปัจจุบันคือ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาประสานงานการสอบร่วมกับ ผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ผู้สมัครสามารถเลือกสมัครได้ 6 คณะวิชา ตามลำดับความสนใจ ข้อสอบสร้างโดยกรรมการที่เป็นตัวแทนของแต่ละสถาบัน ตัดสินผลสอบจากคะแนนรวมชุดวิชาในการสอบ ผู้ได้คะแนนสูงสุดจะคัดเลือกลำดับก่อนหลัง และแต่ละสถาบันจะดำเนินการสอบสัมภาษณ์ผู้ผ่านการสอบข้อเขียนเอง การสอบคัดเลือกนักศึกษารวมนี้ดำเนินการสอบคัดเลือกถึงปี พ.ศ. 2508 ในปี พ.ศ. 2509 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามข้อเสนอของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้มหาวิทยาลัยต่างๆดำเนินการสอบคัดเลือกนักศึกษาเอง โดยแยกสอบและสภาการศึกษาแห่งชาติกำหนดวันสอบเพื่อมิให้สอบตรงกัน ผู้สมัครจะสมัครที่สถาบันก็ได้ ซึ่งการสอบแยกทำให้เกิดปัญหามากมาย เช่น ที่ว่างจากการสละสิทธิ์ มีการเรียกตัวผู้สมัครสอบเพิ่มหลายครั้งและทำให้เวลาการเปิดภาคเรียนล่าช้ากว่ากำหนด จากปัญหาดังกล่าว ในปี พ.ศ.2510 คณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้มหาวิทยาลัยต่างๆกลับมาใช้คัดเลือกนักศึกษารวมอีกครั้ง โดยดำเนินการมาจนถึงปี พ.ศ. 2515

ระยะที่ 3 : พ.ศ. 2516 – 2541

ในปี พ.ศ. 2515 ได้มีการจัดตั้งทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐขึ้น มีการโอนงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยในส่วนสภาการศึกษาแห่งชาติให้ทบวงมหาวิทยาลัย รวมทั้งโอนงานกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมาอยู่ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ทบวงมหาวิทยาลัยเป็นศูนย์ประสานงานทำหน้าที่คัดเลือกนิสิตที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมปลายหรือเทียบเท่า โดยวิธีการสอบคัดเลือก ซึ่งจะพิจารณาจากผลรวมของคะแนนสอบรายวิชาต่างๆที่คณะ ประเภทวิชาของสถาบันเป็นผู้กำหนด โดยมีกระบวนการคัดเลือกดังนี้

1. ผู้สมัครยื่นใบสมัครคัดเลือกคณะ/ประเภทวิชาได้ครั้งละ 6 อันดับ และจากผลการศึกษาผู้สละสิทธิ์ พบว่า ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกอันดับ 5 หรือ 6 มักจะสละสิทธิ์ ทำให้เสียโอกาสแก่ผู้ที่ควรได้รับการคัดเลือก คณะอนุกรรมการประสานงานจึงปรับลดเป็น 4 อันดับ
2. ผู้สมัครต้องสอบรายวิชาต่างๆที่ทบวงมหาวิทยาลัยจัดสอบ ซึ่งรายวิชาที่สอบขึ้นอยู่กับคณะ/ประเภทวิชาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

3. กำหนดให้มีการสอบคัดเลือกปีละครั้ง จัดสอบประมาณต้นเดือนเมษายนของทุกปี
4. ผู้สมัครจะไม่ทราบคะแนนสอบ โดยต้องยื่นใบสมัครเลือกคณะ/ประเภทวิชาก่อนสอบ
5. ทบวงมหาวิทยาลัยจะคัดเลือกจากคะแนนสอบอย่างเดียว ผู้ผ่านการสอบจะมีสิทธิ์เข้าสอบสัมภาษณ์และตรวจร่างกาย การประกาศผลการคัดเลือกจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนพฤษภาคม นอกจากนี้การรับนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐยังมีอีก 2 วิธี คือ การรับตรงหรือโควตาและการรับนักศึกษาตามโครงการพิเศษต่างๆ เช่น ผู้มีความรู้ความสามารถทางด้านกีฬา ด้านวิชาการ ด้านศิลปะ เป็นต้น

อย่างไรก็ตามการสอบคัดเลือกดังกล่าว ก็ยังมีปัญหาตามมา รวมทั้งความไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้นจากกระบวนการรับนิสิตนักศึกษาดังกล่าว โดยเฉพาะการสอบคัดเลือกรวม แม้จะมีข้อดีหลายประการ เช่น เรื่องความบริสุทธิ์ยุติธรรม แต่ก็มีผลกระทบตามมามากมาย ประกอบกับการที่นักเรียนมีความต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาประเภทจำกัดรับมากขึ้น ในขณะที่สถาบันอุดมศึกษามีศักยภาพในการรับที่จำกัด ทำให้รับนักศึกษาในแต่ละปีมีอัตราการแข่งขันสูงและส่งผลกระทบต่อหลายด้าน จากสถิติปี พ.ศ.2510 พบว่า ผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีโอกาสเข้าศึกษาร้อยละ 42.7 และโอกาสลดน้อยลงเรื่อยๆจนเหลือเพียงร้อยละ 25.6 ในปี พ.ศ.2541 (สภาการศึกษาแห่งชาติ, 2542: 8 อ้างใน อัจฉรา วัฒนาณรงค์ และอมรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์, 2550) และจากการศึกษารายงานการวิจัยหลายฉบับ สรุปได้ว่า ปัญหาจากการสอบคัดเลือกรวมตามระบบเดิม คือ การสอบรวมทำให้เกิดระบบกวดวิชา ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา นักเรียนมุ่งเน้นเนื้อหาวิชาการเพื่อการสอบมากกว่าการหาความรู้ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สนใจผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อเรื่องความเสมอภาคและโอกาสทางการศึกษา เนื่องจากนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีเท่านั้นจึงจะมีโอกาสได้เรียนกวดวิชา และสามารถเข้ามหาวิทยาลัยได้ในสัดส่วนที่สูงกว่าด้วย รวมทั้งยังส่งผลกระทบต่อไปถึงระบบการสอบคัดเลือกแบบโควตาในต่างจังหวัด พบว่า เกิดระบบกวดวิชากระจายไปตามจังหวัดที่ตั้งของมหาวิทยาลัยในภูมิภาคนั้นๆ และเกิดการย้ายนักเรียนเพื่อให้ได้สิทธิ์ในการสอบโควตาพิเศษ

ระยะที่ 4 : พ.ศ. 2542 – 2548

เนื่องจากจำนวนผู้สมัคร และจำนวนสถาบันที่ร่วมรับนักศึกษาจากการสอบคัดเลือกรวมมีแนวโน้มสูงขึ้น จนอาจเกินขีดความสามารถของระบบการสอบคัดเลือกที่จะดำเนินการได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าทบวงมหาวิทยาลัยจะมีการปรับเปลี่ยนระบบการบริหารการสอบบางอย่างแล้วก็ตาม แต่ก็ยังพบว่ามีปัญหาสำคัญอีกหลายประการ ดังนี้

1. มีผลกระทบในทางลบต่อการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. นักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกจำนวนหนึ่ง มีความรู้ความสามารถไม่สอดคล้องกับสาขาวิชาเรียน
3. จำนวนผู้สมัครและจำนวนสถาบันที่เข้าร่วมรับนักศึกษามีแนวโน้มสูงขึ้น เกินขีดความสามารถที่ระบบคัดเลือกกรมจะดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. สร้างความเครียดแก่ผู้เข้าสอบและผู้ปกครอง
5. มีข้อจำกัดด้านเวลา สามารถดำเนินการได้เฉพาะช่วงปิดการศึกษา
6. เกิดการสละสิทธิ์
7. หลายสาขาวิชาได้ผู้เรียนไม่ครบตามจำนวนที่ต้องการ

ดังนั้นคณะกรรมการการปรับปรุงระบบการสอบคัดเลือก จึงพิจารณาปรับปรุงและเสนอรูปแบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ ประการแรก เพื่อให้มหาวิทยาลัยหรือสถาบันได้ผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถและความถนัดตรงตามสาขาวิชาที่เรียน และประการที่สอง เพื่อส่งเสริมให้การเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นไปตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร แนวคิดการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่จึงเกิดขึ้น จากที่มีการสอบวัดผลเพียงครั้งเดียว ก็เปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถสอบได้หลายครั้งเพื่อนำคะแนนที่ดีที่สุดมาใช้ โดยการนี้ ทบวงมหาวิทยาลัย กรมวิชาการ และกรมสามัญศึกษาได้ร่วมมือกันหาแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการสอบคัดเลือกใหม่ ซึ่งการพิจารณาในระยะแรกได้ข้อสรุปว่า คัดเลือกจาก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลการสอบวิชาพื้นฐานทางวิชาการ (วิชาหลัก) ที่จัดสอบโดยทบวงมหาวิทยาลัย ผลการสอบวิชาชีพหรือความถนัดเฉพาะทาง ผลการสอบสัมภาษณ์และการตรวจร่างกาย ซึ่งได้เริ่มใช้ในปีการศึกษา 2542 โดยมีรูปแบบและกาให้นำหนักที่เป็นข้อตกลงในระยะแรก ดังนี้

1. เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 หรือ Grade Point Average (GPAX) และผลการสอบวัดความถนัดทางการเรียน หรือ School Aptitude Test (SAT) โดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการจัดสอบ ทั้งสองส่วนนี้ใช้กับการศึกษานอกโรงเรียนด้วย ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 25

2. การสอบวิชาหลัก (ความรู้พื้นฐานทางวิชาการ) โดยทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดสอบ จัดสอบประมาณ 5-6 วิชา ตามเงื่อนไขที่แต่ละมหาวิทยาลัยกำหนด มีการสอบวิชาหลักปีละ 2 ครั้ง โดยผลการสอบสามารถคงไว้ใช้ได้นาน 3 ปี ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 50

3. การสอบวิชาความถนัดหรือพื้นฐานวิชาชีพ มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจัดสอบเอง ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 25 ในกรณีไม่มีการสอบข้อนี้ให้ค่าน้ำหนักคะแนนวิชาหลัก ร้อยละ 75

ต่อมาได้มีการพิจารณาการให้นำน้ำหนักคะแนนจากองค์ประกอบใหม่ ดังนี้

1. ผลการเรียนตลอดหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่นักเรียนแต่ละคนได้รับ โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ร้อยละ 5 ได้จากตำแหน่งค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank : PR) จากโรงเรียนที่นักเรียนสังกัด และอีกร้อยละ 5 ได้จากนำเกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) ไปแปลงเป็นคะแนนมาตรฐานให้อยู่ในโค้งปกติร่วมกับผู้สอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาทั้งหมด ซึ่งเป็นวิธีการทางสถิติที่สามารถแก้ไขความผิดปกติของคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนทั้งกลุ่มได้ในระดับหนึ่ง

2. การสอบวิชาความรู้พื้นฐานทางวิชาการและพื้นฐานทางวิชาชีพ ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 90

3. การสอบสัมภาษณ์และการตรวจร่างกาย โดยไม่คิดน้ำหนักค่าคะแนน

การให้นำน้ำหนักค่าคะแนนจากองค์ประกอบดังกล่าว ทบวงมหาวิทยาลัยได้ประกาศใช้ในปี การศึกษา 2542 แต่การให้สัดส่วนที่เป็นผลการเรียนระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 10 นั้น ก่อให้เกิด ปัญหาเนื่องจากความไม่เข้าใจในการคำนวณเกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) และตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ (PR) ทำให้ประกาศยกเลิกการใช้ค่าคะแนนดังกล่าวไปก่อน และได้นำระบบนี้มาใช้ในปีการศึกษา 2543 (สุชาดา บวรกิติวงศ์ และคณะ, 2545) ซึ่งสาเหตุของปัญหาดังกล่าวเกิดจาก ความคลาดเคลื่อนในการคำนวณ GPAX และ PR ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ใช้โปรแกรมการคำนวณต่างกัน ขาดการตรวจสอบหลักฐานที่เป็นระบบ ขาดการติดตาม ตรวจสอบ ทดลองคำนวณค่า GPAX และ PR ของสถานศึกษาก่อนนำไปใช้จริง การเตรียมความพร้อมและสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เกี่ยวข้อง ในสถานศึกษามีน้อย นอกจากนี้ยังเกิดความผิดพลาดในการบันทึกข้อมูลของผู้สมัครบางรายลงในระบบคอมพิวเตอร์ศูนย์ข้อมูลคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อ และการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัคร รวมทั้งขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง ทำให้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นไม่สามารถแก้ไขได้ทันเวลา

ผลจากการสอบเอนทรานซ์ระบบใหม่ไม่เป็นที่ยอมรับของนักเรียนผู้ปกครอง และสถาบันการศึกษา มีปัญหาเชิงการปฏิบัติ ดังนี้

1. ระบบเอนทรานซ์ใหม่ทำให้นักเรียนมีภาระในการสอบมากเกินไป
2. การเปลี่ยนแปลงเอนทรานซ์ไปสู่ระบบใหม่ เป็นการตอบสนองความต้องการของรัฐ โดยขาดการคำนึงถึงความต้องการของนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนกลุ่มที่เรียนปานกลางถึงอ่อน
3. สิ้นเปลืองเวลา ค่าใช้จ่ายในการจัดสอบ
4. นักเรียนมุ่งสู่โรงเรียนกวดวิชามากขึ้นกว่าเดิม
5. ระบบยุ่งยากเกินไปสำหรับนักเรียน
6. อาจมีเด็กฝากอันเกิดจากระบบอุปถัมภ์มากขึ้น
7. มหาวิทยาลัยตั้งเกณฑ์นักเรียนที่ได้เกรดต่ำกว่า 2.00 ไม่ให้มีสิทธิ์เข้าสอบ
8. การสอบเอนทรานซ์ระบบใหม่ไม่ได้ช่วยให้ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและโอกาสทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยลดลง
9. การสอบเอนทรานซ์ระบบใหม่ไม่สามารถลดปัญหาเรื่องการเข้าโรงเรียนกวดวิชาได้
10. การคิดคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน
11. อาจทำให้เกิดการรายงานข้อมูลนักเรียนที่เป็นเท็จ

ระยะที่ 5 : พ.ศ. 2549 ถึงปัจจุบัน

สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ได้มีความตระหนักถึงระบบการสอบคัดเลือกที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน แม้จะได้รับการปรับปรุงและมีข้อดีกว่าระบบที่ใช้อยู่ในอดีต แต่ก็ยังมีข้อเสียอยู่ไม่น้อย ดังนั้นที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) จึงมีความประสงค์ที่จะพัฒนาระบบการคัดเลือกให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงได้จัดตั้งให้มีคณะทำงานว่าด้วยการรับบุคคลเข้าศึกษาและการวัดผล (Admission and Assessment Forum) ประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การวัดผลจากมหาวิทยาลัยต่างๆ ดำเนินการติดตามการสอบคัดเลือกอย่างต่อเนื่อง เพื่อประเมินผลดีผลเสีย พร้อมหาแนวทางการพัฒนาระบบคัดเลือกให้ดียิ่งขึ้น ผลของคณะทำงานดังกล่าว ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ได้เสนอต่อทบวงมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการปรับปรุงการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยในระบบสอบรวม ซึ่งการปรับปรุงในกระบวนการคัดเลือกจะเป็นไปโดยสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และเริ่มกำหนดให้ใช้ระบบใหม่ในปีการศึกษา 2547 เป็นต้นไป แต่ไม่อาจสามารถดำเนินการได้ จึงกำหนดให้ใช้ระบบใหม่ตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 เป็นต้นไป ต่อมารัฐบาลในสมัยของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เป็น

นายกรัฐมนตรี ได้ให้ความสนใจระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นอันมาก และได้ให้นโยบายในการพัฒนาระบบการคัดเลือกว่า ควรปรับเปลี่ยนจากระบบการสอบแข่งขัน (Entrance Examination) ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันไปเป็นระบบการรับเข้า (Admissions) โดยพิจารณาจากผลการเรียนสะสมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ซึ่งในการพิจารณาของที่ประชุมอธิการบดีแห่งชาติร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือ สกอ. ซึ่งกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิมร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้ยึดหลักการแนวทางเพื่อกำหนดเป็นระบบใหม่ในการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

1. ระบบใหม่จะปรับเปลี่ยนจากระบบสอบแข่งขันเพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย (Entrance Examination) เป็นระบบการรับเข้า (Admissions) โดยพิจารณาจากผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาและต้องเป็นระบบที่มีความยุติธรรมโปร่งใส ตรวจสอบได้

2. การพิจารณาผลการเรียนเพื่อประโยชน์ในการรับเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะพิจารณาการวัดผลด้วยวิธีการตามช่วงเวลาต่างๆที่กำหนดในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกระบวนการปฏิรูปการศึกษา การพิจารณาผลการเรียนเป็นกิจกรรมทั้งในหลักสูตรและกิจกรรมประกอบ ดำเนินการโดยสถานศึกษา และสำนักทดสอบกลางแห่งชาติที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งในปัจจุบันสำนักทดสอบกลางแห่งชาติ ใช้ชื่อว่า สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. มีอำนาจหน้าที่กำหนดแนวทางการบริหารจัดการการสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) และการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นสูง (A-NET) ควบคุมกำกับดูแลการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการทดสอบ รวมทั้งการแต่งตั้งคณะกรรมการต่างๆเพื่อปฏิบัติงานได้ตามความเหมาะสม

3. หลีกเลี่ยงการสอบเพิ่มเติมโดยตั้งเป้าหมายว่า เมื่อผู้สำเร็จการศึกษาออกจากสถานศึกษาระดับมัธยมตอนปลาย ก็จะมีข้อมูลเพียงพอแก่การพิจารณารับเข้าของมหาวิทยาลัย โดยไม่ต้องมีการจัดสอบคัดเลือกเพิ่มเติมเช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน หรือแม้หากมีการสอบเพิ่มเติม กำหนดให้ได้ไม่เกิน 3 รายวิชา

4. การดำเนินการคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษา จะดำเนินการเป็นระบบกลาง หรือ Central University Admissions System (CUAS)

นอกจากนี้ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กำหนดให้ใช้องค์ประกอบในการพิจารณาคัดเลือก 4 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 คือ ค่า GPAX

เป็นผลการเรียนเฉลี่ยสะสมที่รวบรวมมาจากการเรียนทุกรายวิชา และทุกชั้นปีในระดับมัธยมปลาย ซึ่งเป็นคะแนนที่สะท้อนผลการเรียนจริงของนักเรียน และเป็นการประกันว่าผู้สมัครได้ผ่านการเรียนในระดับมัธยมปลายอย่างครบถ้วน แม้อาจมีข้อท้วงติงว่า ค่า GPAX จากโรงเรียนต่างๆอาจไม่อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน และการใช้ค่า GPAX เป็นเหตุให้เกิดความเครียดในการเรียน เนื่องจากกังวลที่ต้องทำคะแนนให้ติดอยู่ตลอดเวลา แต่ค่าคะแนนดังกล่าวก็เป็นดัชนีบ่งชี้ที่ดีที่สุดเท่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน ประกอบกับการเฝ้าระวังของหน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติและมหาวิทยาลัยบ่งชี้ว่า GPAX จากโรงเรียนมีความน่าเชื่อถือและไม่มีข้อเสียหายตามที่หลายฝ่ายกังวลแต่อย่างใด ส่วนประเด็นที่ผู้เรียนอาจเกิดความเครียดจากการเรียนเพื่อทำค่า GPAX ให้สูงนั้น ในขณะนี้ยังไม่มีข้อมูลเชิงวิชาการมากเพียงพอที่จะยืนยันความเชื่อถือได้ของค่า GPAX โดยสมบูรณ์ สำหรับองค์ประกอบนำหน้าค่า GPAX คือ ร้อยละ 10

องค์ประกอบที่ 2 คือ ค่า GPA

เป็นผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 3-5 กลุ่มสาระจาก 8 กลุ่มสาระ ซึ่งได้แก่ 1.กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 2.กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ 3.กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ 4.กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 5.กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา 6.กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ 7.กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และ 8.กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ทั้งนี้เพื่อให้สามารถคัดเลือกนักเรียนได้ตรงตามความสามารถหรือความถนัด โดยแต่ละคณะวิชาได้กำหนดกลุ่มสาระที่จะนำมาพิจารณาสอดคล้องกับสาขาที่จะศึกษาต่อ เป็นการพิจารณาคุณลักษณะของนักเรียนที่ละเอียดกว่าการดูจาก GPAX ซึ่งเป็นภาพรวม โดยได้กำหนดนำหน้าค่า GPA คือ ร้อยละ 20

องค์ประกอบที่ 3 คือ คะแนนผลการสอบ O-NET

เป็นผลการสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test : O-NET) ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งวัดผลการจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในช่วงที่ 4 ทั้งนี้เนื่องจากในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ได้กำหนดให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินคุณภาพระดับชาติ (การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน : O-NET) ในกลุ่ม

สาระการเรียนรู้ สำหรับการประเมินคุณภาพของช่วงชั้นที่ 4 หรือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะพิจารณาใน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ จัดสอบโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) วัตถุประสงค์เบื้องต้นของการทดสอบเพื่อประโยชน์ในการประกันคุณภาพการศึกษา และเป็นดัชนีบ่งชี้เพื่อใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน และเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดจึงได้มีการนำเอาผลการประเมินในช่วงชั้นที่ 4 ใช้ประโยชน์ในการรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วย ซึ่งกำหนดน้ำหนักร้อยละ 35-70 การกำหนดให้ O-NET เป็นองค์ประกอบหนึ่ง เพราะการสอบ O-NET เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - มัธยมศึกษาปีที่ 6 และยังวัดมาตรฐานของสถานศึกษาด้วย

องค์ประกอบที่ 4 คือ คะแนนผลการสอบ A-NET

เป็นผลการสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (Advanced National Educational Test : A-NET) และ/หรือวิชาเฉพาะ ทั้งนี้เพื่อให้คณะวิชาต่างๆ ได้มีโอกาสทดสอบเพิ่มเติม หากเห็นว่าคะแนนจาก O-NET และ GPA ไม่เพียงพอสำหรับการพิจารณาความเหมาะสมในการศึกษาต่อ ซึ่งแบบทดสอบนี้จะเน้นทักษะความคิดมากกว่า O-NET ประกอบด้วยวิชา ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามเพื่อมิให้นักเรียนต้องสอบรายวิชามากเกินไปจนความจำเป็น จึงให้คณะ/สาขาวิชากำหนดให้มีรายวิชาที่จำเป็นต้องสอบให้น้อยที่สุด ไม่เกิน 3 วิชา และกำหนดให้มีการจัดสอบในเดือนมีนาคม โดยผู้สมัครสามารถสอบได้มากกว่า 1 ครั้ง และใช้ผลคะแนนการสอบครั้งที่ดีที่สุดยื่นสมัครต่อในสถาบันอุดมศึกษา การสอบ A-NET ในแต่ละครั้งจะมีอายุการใช้ 2 ปี สำหรับการให้ค่าน้ำหนัก A-NET คือ ร้อยละ 0 – 35

อย่างไรก็ตามจากผลงานวิจัยเรื่องข้อดี-ข้อเสียของระบบแอดมิชชันส์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 - 2551 ที่ผ่านมานั้น โดยสรุปพบว่า เกิดความซ้ำซ้อนกันขององค์ประกอบทดสอบ กล่าวคือ ความซ้ำซ้อนกันคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) และ ผลการเรียนกลุ่มสาระ (GPA) รวมถึงการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-NET) กับการทดสอบการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าว ไม่สามารถวัดความถนัดที่แท้จริงในการก้าวเข้าสู่มหาวิทยาลัยของนักเรียนได้ และเพื่อคัดเลือกนักเรียนได้ตรงกับความต้องการ สามารถเรียนได้ตามความถนัด อันสอดคล้องกับทิศทางการรับนักเรียนเข้าสู่ระดับอุดมศึกษาต่างๆทั่วโลก ที่รับนักเรียนเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยการสอบวัดความถนัด (ไทยโพสต์, 1 มกราคม 2552) ดังนั้นการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาของไทยจึงต้องมีการสอบโดยการวัดความถนัดด้วย ซึ่งรูปแบบการสอบแอด

มิชชั่นส์ที่จะมีการสอบวัดความถนัดด้วยนั้น ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยได้มีการประชุมวางแผนเป็นระยะตั้งแต่ปีพ.ศ.2548 และมีการแจ้งล่วงหน้าว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงระบบคัดเลือกในปีการศึกษา 2553 นี้

ระบบแอดมิชชั่นส์ปีการศึกษา 2553

สืบเนื่องจากการประชุมสามัญ ครั้งที่ 3/2550 ในวันที่เสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2550 ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ประกอบกับผลการประชุมระหว่างรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (รองศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ สามโกเศศ) เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร) ผู้อำนวยการสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (ศาสตราจารย์ ดร.อุทุมพร จามรมาน) และประธานที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (รองศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ศิริชนะ) เมื่อวันอังคารที่ 26 มิถุนายน 2550 ณ อาคารราชวัลลภ กระทรวงศึกษาธิการ ที่มีมติให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาดำเนินการจัดสอบทั้ง A-NET และวิชาเฉพาะ ทั้งยังดำเนินการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาต่อในปีการศึกษา 2551 และ 2552 เนื่องจากที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย เห็นว่า การดำเนินการจัดการสอบเพื่อเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาระบบกลาง (Admissions) ที่ผ่านมามีความเรียบร้อย อีกทั้งได้มีการพิจารณาว่า ในปีการศึกษา 2553 ระบบ Admissions จะเปลี่ยนแปลงจากการสอบ A-NET และรายวิชาเฉพาะ เป็นการสอบ Aptitude Test แทน (สมาคมอธิการบดีแห่งประเทศไทย, 2552) จากมติของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยดังกล่าว เป็นผลให้การสอบระบบแอดมิชชั่นส์ปีการศึกษา 2553 มีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบและค่าน้ำหนักใหม่ ดังนี้

- 1) ผลการเรียนเฉลี่ยรวมตลอดหลักสูตรม.ปลาย หรือ GPAX ร้อยละ 20
- 2) การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน หรือ O-NET ร้อยละ 30
- 3) Aptitude Test ร้อยละ 50

สำหรับ Aptitude Test จะประกอบด้วยคะแนน 2 ส่วน คือ

1. การทดสอบความถนัดทั่วไป หรือ General Aptitude Test (GAT) ร้อยละ 10 - 50 ซึ่งนักเรียนทุกสาขาจะต้องสอบวัดความถนัดทั่วไปทุกคน การสอบจะใช้เวลาในการสอบ 3 ชั่วโมง โดยเนื้อหาในการสอบ GAT มีดังนี้

GAT	สิ่งที่วัด	ร้อยละ(%)	จำนวนข้อ
GAT ความถนัดทั่วไป	ส่วนที่ 1 การอ่านเชิงวิเคราะห์ การเขียน เชิงวิเคราะห์ การคิดเชิงวิเคราะห์ และ การแก้ปัญหา	50%	20
	ส่วนที่ 2 การสื่อสารทางภาษาอังกฤษ	50%	60
	รวม	100%	80

2. การทดสอบความถนัดวิชาชีพและวิชาการ หรือ Professional Aptitude Test (PAT) คือ ความรู้พื้นฐานที่จะใช้เรียนต่อในวิชาชีพกับศักยภาพที่จะเรียนในวิชาชีพนั้น ให้ประสบความสำเร็จ จะคิดค่าคะแนนร้อยละ 0 – 40 โดยการทดสอบความถนัดวิชาชีพและวิชาการ หรือ PAT การสอบจะใช้เวลาในการสอบ 3 ชั่วโมง ซึ่ง PAT สามารถแบ่งออกได้เป็น 7 ประเภท ดังนี้ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2552)

PAT	สิ่งที่วัด	ร้อยละ(%)	จำนวนข้อ
PAT 1 ความถนัดทาง คณิตศาสตร์ (รหัสวิชา 71)	เนื้อหา 1. ตรรกศาสตร์ 2. เซต 3. ระบบจำนวนจริง 4. ความสัมพันธ์ และฟังก์ชัน 5. ฟังก์ชันตรีโกณมิติ 6. เรขาคณิตวิเคราะห์ 7. ฟังก์ชันเอกซ์โปเนนเชียล และ ฟังก์ชัน ลอการิทึม 8. เมทริกซ์ 9. เวกเตอร์ 10. จำนวนเชิงซ้อน 11. กำหนดการเชิงเส้น 12. ลำดับและอนุกรม 13. แคลคูลัสเบื้องต้น 14. การเรียงสับเปลี่ยน และการจัดหมู่ 15. ความน่าจะเป็น	90%	45

PAT	สิ่งที่วัด	ร้อยละ(%)	จำนวนข้อ
PAT 1 ความถนัดทาง คณิตศาสตร์ (รหัสวิชา 71)	16. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น 17. การแจกแจงปกติ 18. ความสัมพันธ์เชิงฟังก์ชันระหว่าง ข้อมูล		
	ศักยภาพ การคิด และแก้ปัญหาเชิงคณิตศาสตร์	10%	5
	รวม	100%	50
PAT 2 ความถนัดทาง วิทยาศาสตร์ (รหัสวิชา 72)	เนื้อหา 1. สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต 2. ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม 3. สารและสมบัติของสาร 4. แรงแและการเคลื่อนที่ 5. พลังงาน 6. กระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก 7. ดาราศาสตร์และอวกาศ 8. ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	90%	113
	ศักยภาพ 1. คิดแบบนักวิทยาศาสตร์ 2. แก้ปัญหาแบบนักวิทยาศาสตร์ 3. ทักษะการอ่านบทความแบบ นักวิทยาศาสตร์	10%	10
	รวม	100%	123

PAT	สิ่งที่วัด	ร้อยละ(%)	จำนวนข้อ
PAT 3 ความถนัดทาง วิศวกรรมศาสตร์ (รหัสวิชา 73)	เนื้อหา 1. กลศาสตร์ 2. ไฟฟ้า แม่เหล็กไฟฟ้า คลื่น แสง และ เสียง 3. เคมี (สาร และสมบัติของสาร) 4. พลังงาน ความร้อน และของไหล 5. คณิตศาสตร์ และสถิติประยุกต์เชิง วิศวกรรม	85%	51
	ศักยภาพ 1. การคิดวิเคราะห์ 2. ความถนัดเชิงช่าง 3. ความคิดเชิงตรรกะ 4. สามัญสำนึกเรื่องความปลอดภัยกับ สิ่งแวดล้อม 5. การแก้ปัญหา 6. ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	15%	9
	รวม	100%	60
PAT 4 ความถนัดทาง สถาปัตยกรรม ศาสตร์(รหัสวิชา 74)	เนื้อหา 1. วิทยาศาสตร์ 2. คณิตศาสตร์ 3. ความรู้ทั่วไปทางสถาปัตยกรรม และ การออกแบบ	30%	20
	ศักยภาพ 1. การสื่อสารทางการออกแบบ 2. มิติสัมพันธ์ 3. การออกแบบและสิ่งแวดล้อม	70%	70

PAT	สิ่งที่วัด	ร้อยละ(%)	จำนวนข้อ
PAT 4 ความถนัดทาง สถาปัตยกรรม ศาสตร์(รหัสวิชา 74)	ศัถยภาพ 4. การออกแบบกับมนุษย์และสังคม 5. การคิดแก้ปัญหา และตรรกศาสตร์		
	รวม	100%	90
PAT 5 ความถนัด ทางวิชาชีพครู (รหัสวิชา 75)	เนื้อหา 1. ความรู้ทั่วไปในบริบทของการเป็นครู	25%	80
	ศัถยภาพ 1. ความสามารถในการอ่าน และคิด วิเคราะห์บทความในวิชาชีพครู	75%	20
	รวม	100%	100
PAT 6 ความถนัดทาง ศิลปกรรมศาสตร์ (รหัสวิชา 76)	เนื้อหา 1. ทศนศิลป์ 2. ดนตรี 3. นาฏศิลป์	70%	70
	ศัถยภาพ 1. การรับรู้ 2. การคิดวิเคราะห์ 3. ความคิดสร้างสรรค์	30%	30
	รวม	100%	100
PAT 7 ความถนัดทางภาษา ต่างประเทศ	PAT 7.1 ภาษาฝรั่งเศส (รหัสวิชา 77) เนื้อหา 1. คำศัพท์พื้นฐาน 2. ไวยากรณ์และโครงสร้าง 3. สำนวนในสถานการณ์ต่างๆ 4. วัฒนธรรมฝรั่งเศสและฝรั่งเศสปัจจุบัน 5. การออกเสียง	40%	40

PAT	สิ่งที่วัด	ร้อยละ(%)	จำนวนข้อ
PAT 7 ความถนัดทางภาษา ต่างประเทศ	PAT 7.1 ภาษาฝรั่งเศส (รหัสวิชา 77) ศักยภาพ 1. ความสามารถในการอ่านจับใจความ 2. ความสามารถในการตีความ 3. ความสามารถในการขยายความ และสรุปความ 4. ความสามารถในการสื่อสาร 5. ทักษะการเขียน 6. การใช้ภาษาในเชิงอาชีพ	60%	60
	รวม	100%	100
	PAT 7.2 ภาษาเยอรมัน (รหัสวิชา 78) เนื้อหา 1. คำศัพท์พื้นฐานระดับมัธยมปลาย 2. ไวยากรณ์ 3. วัฒนธรรม ชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ศักยภาพ 1. ความสามารถในการใช้ภาษาเยอรมัน ในสถานการณ์ต่างๆ ได้ถูกต้อง เหมาะสม และสำนวน 2. ความสามารถในการอ่านจับใจความ การตีความ ขยายความและสรุปความ	40%	40
	รวม	60%	60
	PAT 7.3 ภาษาญี่ปุ่น (รหัสวิชา 79) เนื้อหา 1. คำศัพท์ขั้นพื้นฐาน 2. คำนจขั้นพื้นฐาน 3. ไวยากรณ์ขั้นพื้นฐาน 4. สำนวนพื้นฐานทั่วไปในชีวิตประจำวัน	30%	30

PAT	สิ่งที่วัด	ร้อยละ(%)	จำนวนข้อ
PAT 7 ความถนัดทางภาษา ต่างประเทศ	PAT 7.3 ภาษาญี่ปุ่น (รหัสวิชา 79) เนื้อหา 5. ญี่ปุ่นศึกษา	70%	70
	ศักยภาพ 1. ความสามารถในการสื่อสาร 2. ความสามารถในการเขียน 3. ความสามารถในการอ่าน		
	รวม	100%	100
	PAT 7.4 ภาษาจีน (รหัสวิชา 80) เนื้อหา 1. คำศัพท์ 2. ไวยากรณ์และโครงสร้าง 3. สำนวน	60%	60
	ศักยภาพ 1. ความสามารถในการสื่อสาร 2. ความสามารถในการอ่าน 3. ความสามารถในการเขียน	40%	40
รวม	100%	100	
	PAT 7.5 ภาษาอาหรับ (รหัสวิชา 81) เนื้อหา 1. ไวยากรณ์ 2. วัฒนธรรมการใช้ภาษาอาหรับ-ไทย 3. คำศัพท์ 4. ความเข้าใจภาษา	60%	48
	ศักยภาพ 1. ความสามารถในการสื่อสารตาม สถานการณ์	40%	32

PAT	สิ่งที่วัด	ร้อยละ(%)	จำนวนข้อ
PAT 7 ความถนัดทางภาษา ต่างประเทศ	PAT 7.5 ภาษาอาหรับ (รหัสวิชา 81) ศัถยภาพ 2. ความสามารถในการแยกแยะ 3. ความสามารถในการพูด อ่าน เขียน ทักษะทางภาษาอาหรับ		
	รวม	100%	80
	PAT 7.6 ภาษาบาลี (รหัสวิชา 82) เนื้อหา 1. คำศัพท์พื้นฐาน 2. ไวยากรณ์และโครงสร้าง 3. ความเข้าใจภาษา ศัถยภาพ 1. ความสามารถในการอ่านเขียน 2. ความสามารถในการแปลความ 3. ความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และตีความ	70%	70
	รวม	100%	100

ในการสอบวัดความถนัด GAT และ PAT ในปีการศึกษา 2553 กำหนดว่า สามารถสอบได้ ปีละ 3 ครั้ง ค่าสมัครสอบวิชาละ 200 บาทต่อครั้ง การสอบจะสอบในช่วงเดือนมีนาคม กรกฎาคม และตุลาคม ผู้สมัครสอบต้องเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ขึ้นไป และผู้ที่สำเร็จการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า โดยสามารถเก็บผลไว้ได้นาน 2 ปี นับจากวันที่สอบ สำหรับการสอบ GAT และ PAT ในปีการศึกษา 2554 นั้น ตามมติที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ครั้งที่ 5/2552 เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2552 ระบุว่า องค์ประกอบและค่าร้อยละของกลุ่ม สาขาวิชาในระบบ Admissions ปีการศึกษา 2554 ยังคงเหมือนเดิม (สมาคมอธิการบดีแห่งประเทศไทย, 2553)

ทั้งนี้การที่ไม่ได้นำการสอบวัดความถนัดมาใช้ตั้งแต่แรกของการเปลี่ยนแปลงเป็นระบบ แอดมิชชันส์นั้น ศาสตราจารย์ ดร.อุทุมพร จามรมาน ผู้อำนวยการสถาบันทดสอบทางการศึกษา แห่งชาติ กล่าวว่า “เนื่องจากในขณะนั้นยังไม่มีผู้ออกข้อสอบ GAT และ PAT แต่เมื่อมีสถาบัน

ทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) เกิดขึ้นจึงได้มีการมอบหมายหน้าที่การทดสอบนี้ให้กับสถาบันดังกล่าวดำเนินการ” (สัมภาษณ์ 1 มกราคม 2552 อ้างใน ไทยโพสต์, 2552) ด้วยเหตุผลดังกล่าวการสอบวัดความถนัดทั่วไป และความถนัดทางวิชาชีพจึงเริ่มมีการใช้เป็นครั้งแรกในปีการศึกษา 2553 และจะยังคงใช้องค์ประกอบนี้ต่อไปอย่างน้อยอีก 3 ปี จนถึงปีการศึกษา 2555 เนื่องจากหากมีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบจะต้องแจ้งนักเรียนทราบล่วงหน้า 3 ปี เพื่อเป็นการเตรียมตัว (มติชน, 4 พฤษภาคม 2552)

องค์ประกอบและค่าน้ำหนักในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา (Admissions) ของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ปีการศึกษา 2553

ผลสรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบและค่าน้ำหนักในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลางประจำปีการศึกษา 2553 ของ 9 กลุ่มสาขาวิชา มีดังนี้

1. กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่

1.1 เกษัตริศาสตร์ สหเวชศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ เทคนิคการแพทย์ วิทยาศาสตร์การกีฬา พลศึกษา และสุขศึกษา GPAX = 20% O-NET = 30% GAT = 20% PAT2 = 30%

1.2 ทันตแพทยศาสตร์ และพยาบาลศาสตร์ GPAX = 20% O-NET = 30% GAT = 30% PAT2 = 20%

2. กลุ่มวิทยาศาสตร์กายภาพ ได้แก่ วิทยาศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและ เทคโนโลยีสารสนเทศ GPAX = 20% O-NET = 30% GAT = 10% PAT1 = 10% PAT2 = 30%

3. กลุ่มวิศวกรรมศาสตร์ ได้แก่ GPAX = 20% O-NET = 30% GAT = 15% PAT2 = 15% PAT3 = 20%

4. กลุ่มสถาปัตยกรรมศาสตร์ ได้แก่ GPAX = 20% O-NET = 30% GAT = 10% PAT4 = 10%

5. กลุ่มเกษตรศาสตร์ ได้แก่ เกษตรศาสตร์ อุตสาหกรรมเกษตร วนศาสตร์ เทคโนโลยีการเกษตร GPAX = 20% O-NET = 30% GAT 20% PAT1 = 10% PAT2 = 20%

6. กลุ่มบริหาร พาณิชยศาสตร์ การบัญชี การจัดการการท่องเที่ยว และเศรษฐศาสตร์

6.1 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ การบัญชี เศรษฐศาสตร์

GPAX = 20% O-NET = 30% GAT 30% PAT1 = 20%

6.2 สาขาวิชาการท่องเที่ยวและโรงแรม มี 2 รูปแบบ คือ GPAX = 20%

O-NET = 30% GAT 50% และ GPAX = 20% O-NET = 30% GAT 40% PAT7 = 10%

7. กลุ่มครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ GPAX = 20% O-NET = 30% GAT 20% PAT5 = 30%

8. กลุ่มศิลปกรรม ทัศนศิลป์และประยุกต์ศิลป์ ได้แก่ ทัศนศิลป์ ศิลปะประยุกต์

ดุริยางคศิลป์ และนาฏศิลป์ GPAX = 20% O-NET = 30% GAT 10% PAT6 = 40%

9. กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ อักษรศาสตร์

ศิลปศาสตร์ มนุษยศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมวิทยา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มี 2 รูปแบบ คือ

9.1 แบบพื้นฐานวิทยาศาสตร์ GPAX = 20% O-NET = 30% GAT 40% PAT1 = 10%

9.2 แบบพื้นฐานศิลปศาสตร์

9.2.1 GPAX = 20% O-NET = 30% GAT 50%

9.2.2 GPAX = 20% O-NET = 30% GAT 40% PAT7 = 10%

สำหรับการรับตรงนักศึกษาแพทย์ปีการศึกษา 2553 นั้น ทางสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย (กสพท.) ประกอบด้วยคณะแพทยศาสตร์ 12 สถาบัน และคณะทันตแพทยศาสตร์ 5 สถาบัน จะยึดการสอบแนวทางคล้ายกับปีการศึกษา 2552 แต่เนื่องจากไม่มีแบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) ทางกสพท.จึงดำเนินการจัดสอบเอง โดยเปลี่ยนเป็นการสอบวิชาสามัญแทน ซึ่งให้ค่าน้ำหนักวิชาสามัญ 70% เท่าปีก่อน แบ่งเป็น วิทยาศาสตร์ 40% คณิตศาสตร์ 20% ภาษาอังกฤษ 20% ภาษาไทย 10% และสังคมศาสตร์ 10% ทั้งนี้แต่ละกลุ่มสาระวิชาต้องได้คะแนนไม่น้อยกว่า 30% สำหรับวิชาเฉพาะจะให้ค่าน้ำหนัก 30% ซึ่งประกอบด้วย การทดสอบศักยภาพในการเรียนรู้ และการประเมินแนวคิดจริยธรรม ส่วนคะแนนแบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-NET) แม้จะไม่มีกรให้ค่าน้ำหนัก แต่มีเงื่อนไขว่า ต้องได้คะแนนรวมไม่ต่ำกว่า 60% ด้วย กำหนดสอบวิชาเฉพาะปลายเดือนตุลาคม 2552 และวิชาสามัญปลายเดือนมกราคม 2553 โดยที่ผู้สมัครยังเลือกคณะได้ 4 ลำดับเหมือนเดิม (มติชน, 28 มกราคม 2552)

การบริหารจัดการระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษา (Central University Admissions System)

การดำเนินงานคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระบบแอดมิชชันส์ ปี 2553 จะมีการโอนการดำเนินงานจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ที่ทำหน้าที่ประสานการคัดเลือกบุคคลเข้ามหาวิทยาลัย ตั้งแต่การรับสมัคร การแจ้งข้อมูล และการประกาศผล มาเป็นที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) เป็นผู้ดูแลทั้งหมด ซึ่งที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยได้มอบหมายให้สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. เป็นหน่วยงานในการดำเนินการจัดการสอบแอดมิชชันส์แต่เพียงผู้เดียว โดยให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ช่วยประสานงานให้กับที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) จนกว่าจะสามารถสร้างทีมงานที่เข้มแข็งขึ้นมาดูแลได้ โดยจะทำงานประสานกันในการวางแผนอำนวยความสะดวกคัดเลือกกระบวนแอดมิชชันส์ทุกขั้นตอนและวางระบบคอมพิวเตอร์ ใช้รูปแบบการคัดเลือกแบบออนไลน์ทุกขั้นตอน ทั้งการรับสมัคร การแจ้งข้อมูล และการประกาศผล (ไทยรัฐ, 21 มกราคม 2552) ซึ่งปัจจุบันทางที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ระบุว่าได้กำหนดปฏิทินการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระบบกลาง (แอดมิชชันส์) ปีการศึกษา 2553 ดังนี้

-ประกาศระเบียบการคัดเลือกในวันที่ 7-20 เมษายน 2553 ทางเว็บไซต์ของสมาคมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (สอท.) www.cuas.or.th

-จำหน่ายระเบียบการคัดเลือกวันที่ 7-20 เมษายน 2553 ที่ศูนย์กรุงเทพมหานครและภูมิภาค

-การรับสมัครแอดมิชชันส์ทางเว็บไซต์ของสอท. วันที่ 11-20 เมษายน 2553

-ชำระเงินค่าสมัครแอดมิชชันส์ผ่านธนาคารและที่ทำการไปรษณีย์ วันที่ 11-22 เมษายน 2553

-ตรวจสอบความถูกต้อง วันที่ 12- 25 เมษายน 2553

-ผู้สมัครยื่นคำร้องขอแก้ไขข้อมูลส่วนตัว ณ สถาบันอุดมศึกษาที่สอบ วันที่ 12- 27 เมษายน 2553

-ประกาศผู้มีสิทธิ์สอบสัมภาษณ์และตรวจร่างกาย วันที่ 9 พฤษภาคม 2553

-สอบสัมภาษณ์และตรวจร่างกาย ณ สถาบันอุดมศึกษาที่สอบได้ วันที่ 12-15 พฤษภาคม 2553

- ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษา วันที่ 23 พฤษภาคม 2553 โดยดูข้อมูลและตรวจสอบข้อมูลทั้งหมดผ่านเว็บไซต์ของสมาคมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (สอท.) (คมชัดลึก, 14 มิถุนายน 2552)

สำหรับหลักการดำเนินการโดยทั่วไปจะเหมือนแอดมิชชันส์ปี 2552 ดังนี้

1. ผู้สมัครระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษาจะต้องสมัครผ่านระบบอินเทอร์เน็ตทั้งหมด (www.cuas.or.th) พร้อมชำระเงินค่าสมัครผ่านระบบธนาคารตามที่กำหนด

2. ข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ในระเบียบการรับสมัครจะเผยแพร่ในระบบอินเทอร์เน็ต แต่จะพิมพ์จำหน่ายส่วนหนึ่งสำหรับผู้สมัครที่ต้องการศึกษาข้อมูลจากเล่มระเบียบการโดยตรง

3. การคัดเลือกนิสิตนักศึกษาในระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษา จะดำเนินการในเดือนเมษายน โดยผู้สมัครจะสมัคร ได้ 4 อันดับผลการคัดเลือกจะประกาศเพียงอันดับเดียวเหมือนเอ็นทรานซ์

4. การสอบ O - NET จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในสายอาชีวศึกษา และหลักสูตรการศึกษา นอกโรงเรียนที่เทียบเท่า ม.6 มีสิทธิ์สมัครสอบได้ โดยสอบพร้อมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติ

ธวัชชัย พานิชยากรณ์ (2539) การศึกษาเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการใช้เครือข่ายสารสนเทศห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (จุฬาลิเน็ต) ของนิสิต และบุคลากรภายในของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” พบว่า 1. พฤติกรรม การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเครือข่ายจุฬาลิเน็ตไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องเครือข่ายจุฬาลิเน็ตของอาจารย์ นิสิต และนักวิชาการภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2. พฤติกรรม การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเครือข่ายจุฬาลิเน็ต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติที่มีต่อเครือข่ายจุฬาลิเน็ตของอาจารย์และนักวิชาการภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่ไม่พบความสัมพันธ์ในส่วน ของนิสิต 3. พฤติกรรม การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเครือข่ายจุฬาลิเน็ต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการใช้เครือข่ายจุฬาลิเน็ตของอาจารย์ นิสิต และนักวิชาการภายในจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย 4. ความรู้ในเรื่องเครือข่ายจุฬาลิเน็ตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติที่มีต่อเครือข่ายจุฬาลิเน็ตของอาจารย์ นิสิต และนักวิชาการภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 5. ความรู้ ในเรื่องเครือข่ายจุฬาลิเน็ต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการใช้เครือข่ายจุฬาลิเน็ตของอาจารย์ นิสิต และนักวิชาการภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 6. ทัศนคติที่มีต่อเครือข่ายจุฬาลิเน็ต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการใช้เครือข่ายจุฬาลิเน็ตของนิสิต และนักวิชาการภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่ไม่พบความสัมพันธ์ในส่วนอาจารย์ 7. พฤติกรรม การเปิดรับข่าวสารและความรู้ในเรื่องเครือข่ายจุฬาลิเน็ต สามารถอธิบายการมีส่วนร่วมในการใช้เครือข่าย

จุฬาลิเนตของอาจารย์ และนิสิตได้ แต่พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเป็นตัวแปรเดียวที่สามารถอธิบายการมีส่วนร่วมในการใช้เครือข่ายจุฬาลิเนตของนักวิชาการ

บุญจิระ พุทธิศรี (2541) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ 2540 และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า 1. ลักษณะที่แตกต่างกันของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครจะมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ 2540 ความรู้ ทักษะคติ และการมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน แต่เพศและระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวิทยุไม่แตกต่างกัน ส่วนอาชีพและรายได้ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวิทยุและโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้และทักษะคติเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ 2540 ไม่แตกต่างกัน และการศึกษาที่แตกต่างกัน มีทักษะคติเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ 2540 ไม่แตกต่างกัน 2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ 2540 แต่การเปิดรับข่าวสารจากสื่อวิทยุและโทรทัศน์ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ 2540 3. ความรู้ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับทักษะคติเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ 2540

จรัสศรี ปักกัตตัง (2542) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีต่อการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐ” พบว่า 1. ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มี อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน มีการรับรู้ในเรื่องการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐในระดับที่แตกต่างกัน 2. ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีอายุ และระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐในระดับที่แตกต่างกัน 3. ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐในระดับที่แตกต่างกัน 4. อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต จะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้เรื่องการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐ 5. อายุ และอาชีพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเรื่องการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐ 6. การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้เรื่องการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐ 7. การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเรื่องการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐ

รุจิรา คงรุ่งโรจน์ (2543) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับมาตรา 40 ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ของบุคคลในองค์กรที่ดำเนินธุรกิจด้านการสื่อสารโทรคมนาคม” พบว่า 1. กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ระดับการศึกษา และตำแหน่งแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับมาตรา 40 กรณีกิจการโทรคมนาคมแตกต่างกัน 2. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง การศึกษาและรายได้แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับมาตรา 40 กรณีกิจการโทรคมนาคมแตกต่างกัน 3. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง การศึกษาและรายได้แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับมาตรา 40 กรณีกิจการโทรคมนาคมไม่แตกต่างกัน 4. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับมาตรา 40 กรณีกิจการโทรคมนาคม 5. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับมาตรา 40 กรณีกิจการโทรคมนาคม 6. ความรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับมาตรา 40 กรณีกิจการโทรคมนาคม 7. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับมาตรา 40 กรณีกิจการโทรคมนาคมของบุคคลที่ดำเนินธุรกิจด้านการสื่อสารโทรคมนาคมภาครัฐ และเอกชนมีความแตกต่างกัน

อรนุช งามขาว (2543) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตามกฎจรรยาบรรณของคนเดินเท้าในกรุงเทพมหานคร” ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับกฎจรรยาบรรณ ความรู้เกี่ยวกับกฎจรรยาบรรณ ทัศนคติเกี่ยวกับกฎจรรยาบรรณ และการปฏิบัติตามกฎจรรยาบรรณของคนเดินเท้า โดยกลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 408 คน ผลการวิจัย พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับกฎจรรยาบรรณและการปฏิบัติตามกฎจรรยาบรรณ การเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับกฎจรรยาบรรณ ความรู้เกี่ยวกับกฎจรรยาบรรณไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับกฎจรรยาบรรณ แต่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกฎจรรยาบรรณ ทัศนคติเกี่ยวกับกฎจรรยาบรรณมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกฎจรรยาบรรณ และตัวแปรที่สามารถอธิบายการปฏิบัติตามกฎจรรยาบรรณได้ดีที่สุด คือ ทัศนคติ

มาริกา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา (2545) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และความตั้งใจเข้ารับการแก้ปัญหายาเสพติดด้วยวิธีเลิก” ซึ่งได้ศึกษารูปแบบการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และความตั้งใจในการเข้ารับการแก้ปัญหายาเสพติดด้วยวิธีเลิก โดยแบ่งงานวิจัยเป็น 2 ส่วน คือ การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้การวัดแบบครั้งเดียว ด้วยแบบสอบถาม มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 131 คน โดยพบว่า 1. ผู้มีปัญหาทางยาเสพติดเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมากกว่าสื่อ

บุคคล สื่อที่เปิดรับมากที่สุด คือ นิตยสาร 2. ผู้มีปัญหาทางสายตาส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเลสิกในเบื้องต้น 3. ความรู้สึกที่ดีต่อเลสิก คือ ประเด็นการช่วยให้การดำเนินกิจกรรมคล่องตัว 4. ผู้มีปัญหาทางสายตาร้อยละ 23 มีความตั้งใจทำเลสิก ภายใน 2 ปี ส่วนผู้ที่ไม่แจ้งความจำนงและยังไม่ตัดสินใจ มีผลจากการกลัวผลข้างเคียงและค่าบริการที่สูงเกินไป และจากการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม 2 กลุ่ม กลุ่มละ 7 คน มีผลการวิจัย ดังนี้ 1. การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน มีส่วนสร้างการตระหนักรู้ และให้ข้อมูลเบื้องต้น การพูดคุยกับสื่อบุคคลเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ และอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่ใช้ในการค้นหาข้อมูลเพิ่มเติม 2. ผู้เข้าร่วมการสนทนาบอกได้ถึงสาระสำคัญของการทำเลสิกและทราบว่าหลังทำจะมีผลกระทบแบบเกิดขึ้นชั่วคราว 3. แม้ผู้เข้าร่วมสนทนาจะมีความรู้สึกดีต่อเลสิกในด้านประโยชน์ แต่กลับไม่มั่นใจในความปลอดภัยของดวงตา

นิตยา บุญชุ่ม (2546) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสารและความพึงพอใจในข่าวสารเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยในภาคเหนือ” ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารและความพึงพอใจที่ได้รับข่าวสาร เรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ที่ทำการสอนในมหาวิทยาลัยในภาคเหนือ จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. อาจารย์ที่มีเพศต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกัน อาจารย์ที่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการทำงาน อัตราเงินเดือน คณะที่ทำงาน และประสบการณ์การทำงานในมหาวิทยาลัยแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน 2. การเปิดรับข่าวสารเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยในภาคเหนือมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร 3. การเปิดรับข่าวสารเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยในภาคเหนือ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในข่าวสาร 4. การใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยในภาคเหนือมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจ

เบญจพร บรรณเจดิกิจ (2546) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะชีวิต และความ ต้องการอี-กอฟเวอร์นเม้นท์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะชีวิต และความ ต้องการอี-กอฟเวอร์นเม้นท์ของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับอี-กอฟเวอร์นเม้นท์ไม่แตกต่างกัน ประชาชนที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้

เกี่ยวกับอี-กอฟเวอร์นเมนท์แตกต่างกัน ประชาชนที่มีเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้แตกต่างกัน มีทัศนคติต่ออี-กอฟเวอร์นเมนท์ไม่แตกต่างกัน ประชาชนที่มีอาชีพ และรายได้แตกต่างกันมีความต้องการอี-กอฟเวอร์นเมนท์แตกต่างกัน การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความรู้ ทัศนคติ และความต้องการอี-กอฟเวอร์นเมนท์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่ออี-กอฟเวอร์นเมนท์ แต่ความรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการอี-กอฟเวอร์นเมนท์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับความต้องการอี-กอฟเวอร์นเมนท์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ทัศนคติเป็นตัวแปรที่อธิบายความต้องการอี-กอฟเวอร์นเมนท์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครได้มากที่สุด

สุรเชษฐ พิทยาพิบูลพงศ์ (2546) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) ของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า 1. นิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) จากสื่อมวลชนอยู่ในระดับที่ต่ำ เปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจอยู่ในระดับปานกลาง มีความรู้เกี่ยวกับการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) อยู่ในระดับปานกลาง มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) และมีพฤติกรรมการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) อยู่ในระดับปานกลาง 2. การเปิดรับข่าวสารการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) จากสื่อมวลชน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) 3. การเปิดรับข่าวสารการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) จากสื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความรู้เกี่ยวกับการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) 4. การเปิดรับข่าวสารการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) จากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) 5. การเปิดรับข่าวสารการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) จากสื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจนั้น ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) 6. การเปิดรับข่าวสารการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) 7. ความรู้เกี่ยวกับการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) 8. ความรู้เกี่ยวกับการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) 9. ทัศนคติต่อการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) 10. ตัวแปรที่สามารถอธิบายพฤติกรรมการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) ได้มากที่สุด คือ การเปิดรับข่าวสารการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) จากสื่อเฉพาะกิจ

ภาคีที่ 7 (2551) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติของประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค” ผลการวิจัยพบว่า 1. ลักษณะประชากรแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคไม่แตกต่างกัน 2. ลักษณะประชากรแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแตกต่างกัน 3. ลักษณะประชากรแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคไม่แตกต่างกัน 4. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค 5. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค 6. ลักษณะทางประชากร การเปิดรับข่าวสารความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของสำนักงาน คณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภคไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

สุวดี ยาป่าคาย (2551) ทำการศึกษารายชื่อเรื่อง “ การเปิดรับข่าวสาร ทักษะคติ และความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต” ซึ่งแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คือ การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผลการวิจัยพบว่า สมาชิกผู้ใช้บริการการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนดังกล่าวผ่านสื่อมวลชน ได้แก่ สื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด รองลงมาคือ สื่อวิทยุ โทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ สื่อวิทยุเป็นสื่อที่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารน้อยที่สุด ส่วนสื่อบุคคล มีการเปิดรับข่าวสารจากกลุ่มเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือ อาจารย์ เครือข่ายคนรู้จักครอบครัว ตามลำดับ และการร่วมกิจกรรม มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ออกนอกระบบเกี่ยวกับการศึกษา และงานอบรมสัมมนา ตามลำดับ

สำหรับส่วนที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ จากผลการวิจัยพบว่า 1.สมาชิกผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีเพศต่างกันไม่มีความแตกต่างในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และการร่วมกิจกรรม ส่วนอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ที่แตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ตจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และการร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน และส่วนการศึกษา อาชีพ รายได้ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า มีการเปิดรับข่าวสารโครงการไม่แตกต่างกัน 2.สมาชิกผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีเพศ

ต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน 3.สมาชิกผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ตที่ไม่แตกต่างกัน 4.การเปิดรับข่าวสาร ทัศนคติ และความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กัน

งานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษา

สุชาติดา บวรกิติวงศ์ และคณะ (2545) ศึกษาเรื่อง “ผลกระทบของการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่ที่มีต่อผู้เกี่ยวข้อง” ซึ่งในส่วนของที่เกี่ยวกับระบบการคัดเลือกพบว่า รูปแบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่เหมาะสมกับประเทศไทย คือ มีองค์ประกอบที่รับผิดชอบในการจัดการสอบคัดเลือก องค์ประกอบที่ใช้ในการคัดเลือก ได้แก่ พุทธิศึกษา จริยศึกษา ทัศนศึกษา และพลศึกษา โดยพุทธิศึกษาอาจพิจารณาตามความถนัดทางการเรียน (General Aptitude Test) GPAX ที่มีการปรับคะแนนแล้ว โดยได้จากคะแนนสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม จากการสอบระดับชาติ จริยศึกษา พิจารณาจากคุณธรรม จริยธรรม โดยอาจใช้แฟ้มสะสมผลงานจากโรงเรียนทัศนศึกษาพิจารณาจากการฝึกอาชีพภาคสนามนาน 1 เดือน และวัดแววอาชีพจากการสอบ Specific Aptitude Test และพิจารณาจากสุขภาพที่ได้คะแนนจากกลุ่มสาระวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาจากการสอบระดับชาติ สำหรับการจัดการ ควรให้มีการสอบ ปีละ 2 ครั้ง เก็บคะแนนไว้ได้นาน 1-2 ปี และมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งเป็นผู้กำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับรายวิชาที่ต้องการและน้ำหนักของแต่ละองค์ประกอบ

บันทยา สุขโรจน์บัณฑิตย์ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นและการรับรู้เกี่ยวกับแอดมิชชั่นส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ครู และผู้ปกครอง นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสามัญศึกษา จังหวัดสุโขทัย ผลการวิจัย พบว่า นักเรียน ครู และผู้ปกครอง เห็นด้วยในเรื่องเกี่ยวกับแอดมิชชั่นส์อยู่ในระดับปานกลาง แต่ส่วนใหญ่ยังไม่ทราบเกี่ยวกับแอดมิชชั่นส์ และยังรับรู้ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับวิธีการและจุดมุ่งหมายของแอดมิชชั่นส์ เมื่อเปรียบเทียบกับความเห็นของครู นักเรียนและผู้ปกครอง พบว่า นักเรียน ครู และผู้ปกครองมีความเห็นเกี่ยวกับแอดมิชชั่นส์ไม่แตกต่างกัน และการรับรู้เรื่องแอดมิชชั่นส์กับสถานการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

สุวิมล ว่องวาณิช และคณะ. (2546) ศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อนโยบายการเพิ่มน้ำหนัก GPA และ PR ในระบบการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยสำหรับปีการศึกษา 2547 และระบบการคัดเลือกที่พึงประสงค์ในอนาคต” พบว่า 1. ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่ สนใจเรียนต่อมหาวิทยาลัยหลังสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยนักเรียนที่พ่อแม่มีรายได้สูงจะศึกษาต่อมากกว่าพ่อแม่ที่มีรายได้ต่ำกว่า นักเรียนส่วนใหญ่สนใจสมัครสอบเข้ามหาวิทยาลัยโดยการจัดสอบของส่วนกลาง ซึ่งนักเรียนจะสนใจเข้าสมัครในมหาวิทยาลัยของรัฐที่อยู่ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด ด้านผลการสอบจะมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 40%-59% ซึ่งนักเรียนในกรุงเทพมหานครจะมีคะแนนสูงกว่าต่างจังหวัดเล็กน้อย ด้านความเชื่อมั่นในระบบคัดเลือก นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 39.5 มีความเชื่อมั่นในความโปร่งใส ยุติธรรมของระบบคัดเลือกทั้งที่เป็นระบบตรงและระบบกลาง แต่ก็มีนักเรียนร้อยละ 30.2 ที่ตอบว่ามีความเชื่อมั่นในระบบกลางมากกว่า 2. ระบบการคัดเลือกที่พึงประสงค์ นักเรียนต้องการระบบการคัดเลือกที่เป็นระบบตรงและระบบกลางใกล้เคียงกัน แต่กลุ่มที่ชอบระบบตรงมีมากกว่าระบบกลางประมาณร้อยละ 6 เมื่อแยกวิเคราะห์ตามแผนการเรียน พบว่า แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ชอบระบบกลางมากกว่าระบบตรง ด้านองค์ประกอบที่ใช้ในการคัดเลือก สัดส่วนมากที่สุด คือ การใช้ องค์ประกอบ 6 ตัว คือ GPA PR ข้อสอบระดับชาติ ข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ความถนัดทางการเรียน และคุณธรรม 3. ความคิดเห็นที่มีต่อนโยบายการสอบคัดเลือก นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเลื่อนการสอบไปปลายภาคเรียน เพื่อให้เรียนจบหลักสูตรก่อน ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อการเพิ่มน้ำหนัก GPA และ PR พบว่า นักเรียนมีความเห็นด้วยค่อนข้างมาก ถ้าข้อสอบคัดเลือกจะง่ายขึ้น จะเครียดน้อยลง และมีโอกาสเข้ามหาวิทยาลัยได้สูง และยังเห็นด้วยค่อนข้างมากกว่าข้อสอบคัดเลือกมีความยาก ต้องใช้การเดาและการกวาดวิชา นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่มาจากโรงเรียนที่มีชื่อเสียงครึ่งหนึ่งเห็นด้วยมากกว่าว่าต้องปรับคะแนน GPA ด้วยแบบทดสอบระดับชาติก่อนใช้คัดเลือก

อัจฉรา วัฒนางรงค์ และอมรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การประเมินผลการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา” ซึ่งในส่วนของ การประเมินผลระบบกลาง หรือ แอดมิชชันส์ โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน เห็นว่า องค์ประกอบที่นำมาใช้ในการพิจารณาคัดเลือก การดำเนินการจัดสอบ O-NET และ A-NET รวมทั้งด้านการดำเนินการคัดเลือกนั้น มีความเหมาะสม ส่วนนิสิตนักศึกษาทั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน และผู้ปกครอง ประเมินว่าไม่มีความเหมาะสมในทุกด้าน ซึ่งการประเมินผลในแต่ละด้าน พบว่า 1. ด้านองค์ประกอบที่ใช้ในการพิจารณาคัดเลือก ที่ผู้เกี่ยวข้องเห็นว่ามีเหมาะสม ได้แก่

การใช้ GPAX การสอบ O-NET การสอบสัมภาษณ์และตรวจร่างกาย ส่วนที่ประเมินว่ายังไม่เหมาะสม คือ การใช้ GPA การให้ค่าน้ำหนัก GPAX ร้อยละ 10 และ GPA ร้อยละ 20 การให้ค่าน้ำหนัก O-NET ร้อยละ 35-70 สำหรับผลการสอบ A-NET และการให้ค่าน้ำหนัก A-NET ร้อยละ 0-35 ผู้เกี่ยวข้องประเมินแตกต่างกัน 2.ด้านการดำเนินการจัดสอบ O-NET และ A-NET พบว่าผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา เห็นว่ามีความเหมาะสม แต่นิสิตนักศึกษาประเมินว่า ยังไม่เหมาะสม ได้แก่ ระเบียบการและแบบฟอร์มต่างๆ ในการสมัครสอบ O-NET และ A-NET ผ่านโรงเรียน ข้อสอบ O-NET ทั้ง 5 วิชา วัดและทดสอบความรู้ตามหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การใช้ข้อสอบแบบปรนัย (เลือกตอบ) ในการสอบ ส่วนประเด็นที่ผู้เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ประเมินว่า การดำเนินยังไม่เหมาะสม ได้แก่ การประชาสัมพันธ์การรับสมัครสอบทางเว็บไซต์ และผ่านครูแนะแนวและอาจารย์ผู้สอน ความทั่วถึงและชัดเจนของการประชาสัมพันธ์ ระเบียบการและแบบฟอร์มต่างๆที่ใช้ในการสมัครสอบในอินเทอร์เน็ต กำหนดเวลาในการสอบ A-NET วิชาละ 100 บาท การอำนวยความสะดวกในการจัดสถานที่สอบ การเตรียมความพร้อมและสภาพห้องสอบที่เอื้อต่อการมีสมาธิในการสอบ ขนาดห้องสอบและจำนวนผู้เข้าสอบ เวลาที่กำหนดในการสอบ O-NET และ A-NET กับจำนวนคำถามและเนื้อหาของข้อสอบ การใช้ข้อสอบแบบอัตนัย (บรรยาย) ในการสอบ การปฏิบัติงานของกรรมการคุมสอบ การประกาศผลสอบ O-NET และ A-NET ตรงตามเวลาที่กำหนดและผ่านเว็บไซต์ การอำนวยความสะดวกในการแนะนำและตอบปัญหาเกี่ยวกับการตรวจสอบผลการสอบ O-NET และ A-NET 3.ด้านการดำเนินการคัดเลือกนิสิต นักศึกษาผู้เกี่ยวข้องส่วนใหญ่เห็นว่า ยังไม่เหมาะสม ได้แก่ การดำเนินการเกี่ยวกับการรับสมัครคัดเลือกนิสิตนักศึกษาผ่านเว็บไซต์ของสกอ. ผ่านศูนย์รับสมัครในกรุงเทพมหานครและภูมิภาค จำนวนรับนิสิตนักศึกษาระบบกลาง (แอดมิชชันส์) ของมหาวิทยาลัย การประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อตามวันเวลาที่กำหนด การประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกทางเว็บไซต์

สำหรับผลกระทบของการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบกลาง (แอดมิชชันส์) พบว่า ส่งผลกระทบต่อโรงเรียนในระดับมากและมากที่สุดทุกประเด็น คือ การเตรียมนักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจในระบบคัดเลือก ต้องปรับปรุงและพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนและผลการเรียนที่ถูกต้องและทันสมัย จัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน พัฒนาครูอาจารย์ สื่อวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีต่างๆ การวัดประเมินผลให้ได้มาตรฐาน การจัดซื้อคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอและจัดเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำในการใช้บริการ จัดสอนเสริมให้กับนักเรียน และ การใช้ GPAX และ GPA ส่งผลให้บางโรงเรียนมีเกรดสูง

กว่าความเป็นจริง ส่วนผลกระทบต่อสถาบันอุดมศึกษาเป็นผลกระทบระดับกลาง แต่ผลกระทบต่อนักเรียนมีระดับมาก ได้แก่ การทำเกรดเฉลี่ยให้สูง การเตรียมตัวสอบ ปัญหาการใช้ชีวิตประจำวันด้านเวลาพักผ่อน การหาข้อมูลเกี่ยวกับการคัดเลือกระบบกลาง การต้องตั้งใจเรียนทุกรายวิชา ผลกระทบต่อนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษารัฐมีระดับกลาง ขณะที่ผลกระทบต่อนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีระดับมาก คือ การต้องเรียนรู้ฝึกทักษะการใช้อินเทอร์เน็ต เสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการกวดวิชา และในด้านผลกระทบต่อผู้ประกอบการ พบว่าส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการในระดับมาก คือ ต้องติดตามข้อมูลเกี่ยวกับระบบกลาง ต้องดูแลสนับสนุนการเรียนของนักเรียน สนับสนุนการเรียนรู้และใช้อินเทอร์เน็ต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์ ปี 2553” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ด้วยการวัดตัวแปรเพียงครั้งเดียว (One –Shot Descriptive Study) เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ซึ่งผู้วิจัยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบสอบถาม เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 139,526 คน ซึ่งเป็นข้อมูล ณ วันที่ 26 ธันวาคม 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยอาศัยตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane (1973) เป็นเกณฑ์ กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และยอมให้ค่าความคลาดเคลื่อนในการประเมินค่าเท่ากับ 0.05 หากจำนวนประชากรมากกว่า 100,000 คนขึ้นไป จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำรวจต้องไม่น้อยกว่า 400 คน ซึ่งในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 402 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครออกเป็น 3 เขตพื้นที่การศึกษา ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ จากนั้นสุ่มตัวอย่างเขตปกครองมา 2 เขตปกครองจากแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา และสุ่มเลือกโรงเรียนจากเขตปกครองตัวอย่าง เขตปกครองละ 1 โรงเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร จากโรงเรียนตัวอย่างจำนวน 6 โรงเรียน ที่กระจายตามเขตพื้นที่การศึกษาในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเขตพื้นที่การศึกษา 3 เขตการศึกษา มีดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

1. เขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 1

มีจำนวน 17 เขตปกครอง คือ สาทร บางนา วัฒนา ราชเทวี คลองเตย บางคอแหลม พระนคร บางซื่อ ดินแดง พญาไท สัมพันธวงศ์ บางรัก ดุสิต ป้อมปราบศัตรูพ่าย ยานนาวา พระโขนง ปทุมวัน

2. เขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 2

มีจำนวน 18 เขตปกครอง คือ ประเวศ สวนหลวง จตุจักร ดอนเมือง หนองจอก บางเขน หลักสี่ สายไหม คันนายาว สะพานสูง วังทองหลาง คลองสามวา ลาดพร้าว ห้วยขวาง บึงกุ่ม ลาดกระบัง มีนบุรี บางกะปิ

3. เขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 3

มีจำนวน 16 เขตปกครอง คือ บางบอน ทุ่งครุ ทวีวัฒนา จอมทอง บางกอกใหญ่ คลองสาน ตลิ่งชัน บางแค บางกอกน้อย บางขุนเทียน ภาษีเจริญ หนองแขม ราษฎร์บูรณะ บางพลัด ธนบุรี

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1

เลือกเขตปกครองตัวอย่างจากเขตพื้นที่ศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) สุ่มเขตพื้นที่การศึกษาเขตละ 2 เขตปกครอง ดังนี้

1. เขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 1 เขตปกครองตัวอย่าง คือ ปทุมวัน ดินแดง
2. เขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 2 เขตปกครองตัวอย่าง คือ สะพานสูง บึงกุ่ม
3. เขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 3 เขตปกครองตัวอย่าง คือ บางกอกน้อย หนองแขม

ขั้นตอนที่ 2

ผู้วิจัยสุ่มเลือกตัวอย่างโรงเรียนจากเขตปกครองตัวอย่าง 6 เขต ในขั้นตอนที่ 1 โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) สุ่มจากโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตปกครองละ 1 โรงเรียน ดังนี้

1. เขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 1
 เขตปทุมวัน : โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
 เขตดินแดง : โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์
2. เขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 2
 เขตสะพานสูง : โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
 เขตบึงกุ่ม : โรงเรียนสุขุมนวพันธ์อุปถัมภ์
3. เขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 3
 เขตบางกอกน้อย : โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม
 เขตหนองแขม : โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม

โดยในแต่ละโรงเรียนจะเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 โดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ทั้งหมด 6 โรงเรียน กำหนดสุ่มนักเรียนจำนวน 67 คนต่อโรงเรียนจนครบ 402 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประมาณสองเท่าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 รวมกัน เนื่องจากเป็นนักเรียนที่ได้รับผลกระทบจากการใช้ระบบแอดมิชชันส์ในปี 2553 มากที่สุด

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน
ตัวแปรอิสระ : ลักษณะทางประชากร คือ เพศ อายุ ระดับชั้น แผนการเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม รายได้ครอบครัวต่อเดือน
ตัวแปรตาม : การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน
ตัวแปรอิสระ : ลักษณะทางประชากร คือ เพศ อายุ ระดับชั้น แผนการเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม รายได้ครอบครัวต่อเดือน
ตัวแปรตาม : ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ : ลักษณะทางประชากร คือ เพศ อายุ ระดับชั้น แผนการเรียน เกรดเฉลี่ย
 สละสม รายได้ครอบครัวต่อเดือน

ตัวแปรตาม : ทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์

4. การเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน

ตัวแปรอิสระ : การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์

ตัวแปรตาม : ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์

5. การเปิดรับข่าวสารและทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน

ตัวแปรอิสระ : การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์

ตัวแปรตาม : ทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์

6. ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน

ตัวแปรอิสระ : ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์

ตัวแปรตาม : ทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการค้นคว้าและดัดแปลงเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนขอคำปรึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 : คำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร

ส่วนที่ 2 : คำถามวัดการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์

ส่วนที่ 3 : คำถามวัดความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์

ส่วนที่ 4 : คำถามวัดทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์

ส่วนที่ 5 : คำถามวัดความต้องการด้านเนื้อหาเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์

ส่วนที่ 6 : ข้อเสนอนแนะ

การวัดตัวแปร

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดตัวแปร ดังต่อไปนี้

- การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่อใหม่

มากกว่าสัปดาห์ละ 4 ครั้ง	= 5
สัปดาห์ละ 3 - 4 ครั้ง	= 4
สัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง	= 3
เดือนละ 1 - 2 ครั้ง	= 2
น้อยกว่านั้น หรือ ไม่เคยเลย	= 1

นำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสาร จากนั้นเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูล ดังนี้

เกณฑ์	การแปลความหมาย
1.00 - 1.50 คะแนน	ปริมาณการเปิดรับข่าวสารต่ำมาก
1.51 - 2.50 คะแนน	ปริมาณการเปิดรับข่าวสารต่ำ
2.51 - 3.50 คะแนน	ปริมาณการเปิดรับข่าวสารปานกลาง
3.51 - 4.50 คะแนน	ปริมาณการเปิดรับข่าวสารสูง
4.51 - 5.00 คะแนน	ปริมาณการเปิดรับข่าวสารสูงมาก

2. การวัดความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ วัดจากคำถามจำนวน 10 ข้อ ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามตอบถูกจะได้ 1 คะแนน และถ้าเลือกตอบผิดจะได้ 0 คะแนน จากนั้นจึงนำคะแนนที่ได้มารวมหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายระดับความรู้ได้ ดังนี้

เกณฑ์	การแปลความหมาย
0.00 - 0.39 คะแนน	มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ต่ำ
0.40 - 0.79 คะแนน	มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ปานกลาง
0.80 - 1.00 คะแนน	มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์สูง

3. การวัดทัศนคติที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์ เป็นการวัดโดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Likert scale) โดยในแต่ละข้อมี 5 ระดับ สำหรับเกณฑ์ในการให้คะแนนมีดังนี้ (อ้างถึงใน รุจิรา คงรุ่งโรจน์, 2543 : 89)

ข้อความในเชิงบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

ข้อความในเชิงลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน
เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน

จากนั้นนำผลรวมของคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบกับเกณฑ์ เพื่อแปลความหมายข้อมูล ดังนี้

<u>เกณฑ์</u>	<u>การแปลความหมาย</u>
1.00 - 1.50 คะแนน	มีทัศนคติเชิงลบมากต่อระบบแอดมิชชันส์
1.51 - 2.50 คะแนน	มีทัศนคติเชิงลบต่อระบบแอดมิชชันส์
2.51 - 3.50 คะแนน	มีทัศนคติเป็นกลางต่อระบบแอดมิชชันส์
3.51 - 4.50 คะแนน	มีทัศนคติเชิงบวกต่อระบบแอดมิชชันส์
4.51 - 5.00 คะแนน	มีทัศนคติเชิงบวกมากต่อระบบแอดมิชชันส์

4. การวัดความต้องการด้านเนื้อหาที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์ เป็นการวัดโดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Likert scale) โดยในแต่ละข้อมี 5 ระดับ สำหรับเกณฑ์ในการให้คะแนนมีดังนี้

ต้องการอย่างยิ่ง	5	คะแนน
ต้องการ	4	คะแนน

เฉยๆ	3	คะแนน
ไม่ต้องการ	2	คะแนน
ไม่ต้องการอย่างยิ่ง	1	คะแนน

จากนั้นนำผลรวมของคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบกับเกณฑ์ เพื่อแปลความหมายข้อมูล ดังนี้

เกณฑ์	การแปลความหมาย
1.00 - 1.50 คะแนน	มีความต้องการน้อยที่สุด
1.51 - 2.50 คะแนน	มีความต้องการน้อย
2.51 - 3.50 คะแนน	มีความต้องการปานกลาง
3.51 - 4.50 คะแนน	มีความต้องการมาก
4.51 - 5.00 คะแนน	มีความต้องการมากที่สุด

เกณฑ์การประเมินระดับความสัมพันธ์ (ค่าสหสัมพันธ์)

การวิเคราะห์ข้อมูลในการหาระดับความสัมพันธ์ของค่าสหสัมพันธ์ พิจารณาโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน (Bartz, 1999) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ

- 1) คะแนนระหว่าง 0.000 – 0.199 หมายถึง มีความสัมพันธ์ต่ำมาก
- 2) คะแนนระหว่าง 0.200 – 0.399 หมายถึง มีความสัมพันธ์ต่ำ
- 3) คะแนนระหว่าง 0.400 – 0.599 หมายถึง มีความสัมพันธ์ปานกลาง
- 4) คะแนนระหว่าง 0.600 – 0.799 หมายถึง มีความสัมพันธ์สูง
- 5) คะแนนระหว่าง 0.800 – 1.000 หมายถึง มีความสัมพันธ์สูงมาก

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล

ผู้วิจัยจะตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถามโดย

1. การตรวจสอบแบบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ด้วยการนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์เป็นผู้

ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษา (Wording) เพื่อขอคำแนะนำในการตรวจสอบแก้ไขก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริง

2. ตรวจสอบความเชื่อถือได้ ด้วยการนำแบบถามที่ได้แก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีคุณสมบัติเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 ชุด

ในส่วนของ การเปิดรับข่าวสาร ทักษะคิด และความต้องการด้านเนื้อหา ซึ่งการให้คะแนนเป็นแบบประมาณค่าแบบ Likert Scale ทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient of Alpha) ของ Cronbach (วิเชียร เกตุสิงห์, 2537: 116)

สำหรับการวัดความรู้ ซึ่งมีการให้คะแนนแต่ละข้อ คือ ถ้าตอบถูก เป็น 1 และถ้าตอบผิด เป็น 0 คะแนน นั้น นำผลมาตรวจสอบความน่าเชื่อถือ โดยใช้สูตรของ Kuder-Richardson's Method คือ สูตร KR21 (วิเชียร เกตุสิงห์, 2537: 115)

ซึ่งคำนวณค่าความเชื่อถือได้ตามสูตรดังกล่าว ได้ผลดังนี้

- ค่าความเชื่อถือได้ของการเปิดรับข่าวสาร = 0.864
- ค่าความเชื่อถือได้ของความรู้ = 0.758
- ค่าความเชื่อถือได้ของทักษะคิด = 0.750
- ค่าความเชื่อถือได้ของความต้องการด้านเนื้อหา = 0.821

จึงสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามว่า มีความเชื่อถือได้ อยู่ในเกณฑ์ดี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในเขตพื้นที่การศึกษาทั้ง 3 เขต จากโรงเรียนตัวอย่าง 6 โรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 402 คน โดยขอความร่วมมือจากอาจารย์ในโรงเรียนต่างๆ ในการเก็บข้อมูลจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เวลาในการเก็บข้อมูล 1 เดือน (เดือนกันยายน 2552)

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา หาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และนำเสนอข้อมูลโดยตารางแจกแจงความถี่ เพื่ออธิบายข้อมูลลักษณะทางประชากร

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน การวิเคราะห์โดยใช้สถิติ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ANOVA เพื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามลักษณะของประชากร และใช้การหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson' s Product Moment Correlation Coefficient) อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์

การประมวลผลข้อมูล

หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยจะนำข้อมูลทั้งหมดไปดำเนินการตรวจนับและแปลผลข้อมูลในแบบสอบถามทุกฉบับด้วยตนเอง จากนั้นจึงนำข้อมูลไปดำเนินการลงรหัสข้อมูล (Coding) คัดลอกรหัสลงในแบบฟอร์มการลงรหัส และประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Sciences) เพื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติ เขียนการวิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิจัยต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์ ปี 2553” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 402 คน เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์ ปี 2553 โดยผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ ซึ่งจะนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับชั้น, แผนการเรียน, เกรตเฉลี่ยสะสม และรายได้ครอบครัวต่อเดือน
- ข้อมูลด้านการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ปี 2553
- ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ปี 2553
- ทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ปี 2553
- ความต้องการด้านเนื้อหาเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ปี 2553

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

- ใช้สถิติ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ANOVA เพื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามลักษณะประชากร
- ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ในการอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะประชากร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	131	32.6
หญิง	270	67.2
2. อายุ		
14 ปี	3	0.7
15 ปี	50	12.4
16 ปี	100	24.9
17 ปี	171	42.5
18 ปี	78	19.4
3. ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	101	25.1
มัธยมศึกษาปีที่ 5	97	24.1
มัธยมศึกษาปีที่ 6	204	50.7
4. แผนการเรียน		
วิทย์-คณิต	148	36.8
ศิลป์คำนวณ	142	35.3
ศิลป์ภาษา	103	25.6
ศิลป์ทั่วไป	9	2.2
5. เกรดเฉลี่ยสะสม		
น้อยกว่า 1.50	2	0.5
1.50-1.99	19	4.7
2.00-2.49	81	20.1
2.50-2.99	111	27.6
3.00-3.49	79	19.7
3.50 ขึ้นไป	110	27.4

ตารางที่ 1 (ต่อ) ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะประชากร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. รายได้เฉลี่ยครอบครัวต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,001 บาท	59	14.7
10,001– 20,000 บาท	113	28.1
20,001– 30,000 บาท	76	18.9
30,001– 40,000 บาท	37	9.2
40,001– 50,000 บาท	39	9.7
มากกว่า 50,000 บาท	78	19.4
รวม	402	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 67.2 เป็นเพศหญิง ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 32.6 เป็นเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุ 17 ปี ร้อยละ 42.5 รองลงมาอายุ 16 ปี ร้อยละ 24.9 และอายุ 18 ปี ร้อยละ 19.4 โดยมีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 50.7 รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 25.1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 24.1 สำหรับแผนการเรียนส่วนใหญ่ คือ วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 36.8 รองลงมา คือ ศิลปคำนวณ ร้อยละ 35.3 ศิลปภาษา ร้อยละ 25.6 และที่เหลือ ร้อยละ 2.2 เป็นแผนการเรียนศิลป์ทั่วไป ซึ่งมีเกรดเฉลี่ยสะสมส่วนใหญ่ในช่วง 2.50-2.99 ร้อยละ 27.6 รองลงมา คือ มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.50 ขึ้นไป ร้อยละ 27.4 และเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00-2.49 ร้อยละ 20.1 ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ มีเกรดเฉลี่ยสะสม น้อยกว่า 1.50 ร้อยละ 0.5 สำหรับรายได้เฉลี่ยครอบครัวส่วนใหญ่ คือ 10,001– 20,000 บาท ร้อยละ 28.1 รองลงมา คือ มีรายได้เฉลี่ยครอบครัวต่อเดือน มากกว่า 50,000 บาท และรายได้ 20,001– 30,000 บาท ร้อยละ 19.4 และ ร้อยละ 18.9 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ มีรายได้เฉลี่ยครอบครัวต่อเดือน 30,001– 40,000 บาท

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์

ตารางที่ 2 ตารางแสดงระดับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์

ประเภทของสื่อ เกี่ยวกับระบบ แอดมิชชั่นส์	การเปิดรับข่าวสาร จากสื่อต่างๆ เกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์					\bar{X} (1-5)	ระดับ การ เปิดรับ
	บ่อยมาก	บ่อย	บางครั้ง	นานๆครั้ง	ไม่เคย เลย		
สื่อมวลชน							
1. โทรทัศน์	99 (24.6)	108 (26.9)	114 (28.4)	59 (14.7)	22 (5.5)	3.50	ปาน กลาง
2. วิทยุ	23 (5.7)	57 (14.2)	96 (23.9)	134 (33.3)	92 (22.9)	2.47	ต่ำ
3. หนังสือพิมพ์	41 (10.2)	92 (22.9)	152 (37.8)	75 (18.7)	42 (10.4)	3.04	ปาน กลาง
4. นิตยสาร	18 (4.5)	71 (17.7)	120 (29.9)	124 (30.8)	69 (17.2)	2.61	ปาน กลาง
รวม						2.91	ปาน กลาง
สื่อบุคคล							
5. ครอบครัว	85 (21.1)	88 (21.9)	109 (27.1)	77 (19.2)	43 (10.7)	3.24	ปาน กลาง
6. อาจารย์	143 (35.6)	151 (37.6)	86 (21.4)	19 (4.7)	3 (0.7)	4.02	สูง
7. เพื่อน	144 (35.8)	157 (39.1)	63 (15.7)	27 (6.7)	11 (2.7)	3.99	สูง
8. บุคคลใน สถาบันกวดวิชา	67 (16.7)	103 (25.6)	85 (21.1)	43 (10.7)	104 (25.9)	2.97	ปาน กลาง
รวม						3.55	สูง

ตารางที่ 2 (ต่อ) ตารางแสดงระดับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์

ประเภทของสื่อ เกี่ยวกับระบบ แอดมิชชันส์	การเปิดรับข่าวสาร จากสื่อต่างๆ เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์					\bar{X} (1-5)	ระดับ การ เปิดรับ
	บ่อย มาก	บ่อย	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย เลย		
สื่อเฉพาะกิจ							
9. เข้าร่วมกิจกรรม ทางการศึกษา	31 (7.7)	101 (25.1)	142 (35.3)	92 (22.9)	36 (9.0)	3.00	ปาน กลาง
10. โทรศัพท์ Call center	22 (5.5)	40 (10.0)	96 (23.9)	102 (25.4)	142 (35.3)	2.25	ต่ำ
11. แผ่นพับ	24 (6.0)	72 (17.9)	148 (36.8)	105 (26.1)	53 (13.2)	2.77	ปาน กลาง
12. คู่มือแนะแนว	45 (11.2)	115 (28.6)	137 (34.1)	79 (19.7)	26 (6.5)	3.18	ปาน กลาง
รวม						2.80	ปาน กลาง
สื่อใหม่							
13. อินเทอร์เน็ต	218 (54.2)	104 (25.9)	54 (13.4)	19 (4.7)	7 (1.7)	4.26	สูง
14. สื่ออื่นๆ (ไม่ระบุ)	5 (1.2)	3 (0.7)	2 (0.5)	-	392 (97.5)	1.08	ต่ำมาก
รวมทั้งหมด						2.92	ปาน กลาง

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ในความถี่ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.92 ซึ่งพิจารณาในรายละเอียดพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีการเปิดรับข่าวสารจากอินเทอร์เน็ตในความถี่ระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 4.26

รองลงมาคือ เปิดรับข่าวสารจากอาจารย์ในความถี่ระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 4.02 และการเปิดรับข่าวสารจากเพื่อน ในความถี่ระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.99 ตามลำดับ

สำหรับสื่อที่มีการเปิดรับข่าวสารน้อยที่สุด คือ สื่ออื่นๆ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้ระบุประเภทของสื่อ โดยมีความถี่ในระดับต่ำมาก มีค่าเฉลี่ย 1.08 รองลงมา คือ การเปิดรับข่าวสารจากโทรศัพท์ Call center มีความถี่ในระดับต่ำ โดยมีความเฉลี่ย 2.25

ตารางที่ 3 ตารางแสดงระดับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์แบ่งตามประเภทของสื่อต่างๆ

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ	\bar{X}	ระดับการเปิดรับ
สื่อมวลชน	2.91	ปานกลาง
สื่อบุคคล	3.55	สูง
สื่อเฉพาะกิจ	2.80	ปานกลาง
สื่อใหม่	4.26	สูง
สื่ออื่นๆ (ไม่ระบุ)	1.08	ต่ำมาก
รวม	2.92	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ในความถี่ระดับปานกลาง โดยมีความเฉลี่ย 2.92 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อใหม่มากที่สุด ในความถี่ระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 4.26 รองลงมาคือ การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล ในความถี่ระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.55 และการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนในความถี่ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.91 การเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ ในความถี่ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.8 ตามลำดับ

ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ปี 2553

ตารางที่ 4 ตารางแสดงระดับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ปี 2553

ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ปี 2553	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ปี 2553		
ความรู้ระดับต่ำ	135	33.58
ความรู้ระดับปานกลาง	202	50.25
ความรู้ระดับสูง	65	16.17
รวม	402	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 402 คน ร้อยละ 50.25 มีความรู้ในระดับปานกลาง รองลงมามีความรู้ในระดับต่ำ ร้อยละ 33.58 และมีความรู้ในระดับสูง ร้อยละ 16.17 ตามลำดับ

ทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ปี 2553

ตารางที่ 5 ตารางแสดงระดับความถี่ของทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์

ความคิดเห็น	ทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์					\bar{X} (1-5)	ระดับ ทัศนคติ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง		
1. แอดมิชชันส์เป็นระบบที่สามารถคัดเลือกผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถและความถนัดได้ตรงตามสาขาวิชาอย่างเหมาะสม	55 (13.7)	184 (45.8)	128 (31.8)	24 (6.0)	11 (2.7)	3.62	เชิงบวก
2. ท่านมีความเชื่อมั่นต่อระบบแอดมิชชันส์ที่มีความโปร่งใสและยุติธรรม	38 (9.5)	149 (37.1)	160 (39.8)	39 (9.7)	16 (4.0)	3.38	เป็น กลาง
3. แอดมิชชันส์เป็นระบบที่มีขั้นตอนที่ยุงยาก สับสน	117 (29.1)	154 (38.3)	98 (24.4)	30 (7.5)	3 (0.7)	2.12	เชิงลบ

ตารางที่ 5 (ต่อ) ตารางแสดงระดับความถี่ของทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์

ความคิดเห็น	ทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์					\bar{X} (1-5)	ระดับ ทัศนคติ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง		
4. องค์ประกอบต่างๆ ใน การคัดเลือกของระบบ แอดมิชชั่นส์ปี 2553 มี ความเหมาะสมดีแล้ว	13 (3.2)	107 26.6	193 (48.0)	69 (17.2)	20 (5.0)	3.06	เป็น กลาง
5. การจัดสอบหลายครั้ง ส่งผลกระทบต่อ ท่าน	54 (13.4)	114 (28.4)	161 (40.0)	62 (15.4)	11 (2.7)	2.66	เป็น กลาง
6. การสมัครสอบต่างๆ เกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ ผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต มีความสะดวก เหมาะสม แล้ว	62 (15.4)	175 (43.5)	109 (27.1)	40 (10.0)	16 (4.0)	3.56	เชิงบวก
7. ค่าใช้จ่ายในการสมัคร สอบรายวิชาต่างๆแพง เกินไป	122 (30.3)	149 (37.1)	101 (25.1)	25 (6.2)	5 (1.2)	2.11	เชิงลบ
8. ท่านคิดว่าข้อสอบที่ใช้ใน การสอบของระบบแอด มิชชั่นส์เป็นข้อสอบที่ยาก เกินไป	114 (28.4)	120 (29.9)	141 (35.1)	23 (5.7)	4 (1.0)	2.21	เชิงลบ
9. การประชาสัมพันธ์ ข่าวสารต่างๆเกี่ยวกับระบบ แอดมิชชั่นส์ยังไม่ทั่วถึงและ ชัดเจน ทำให้ท่านมีความ ยุ่งยากในการติดตามข้อมูล ข่าวสารต่างๆ	102 (25.4)	178 (44.3)	93 (23.1)	24 (6.0)	5 (1.2)	2.13	เชิงลบ

ตารางที่ 5 (ต่อ) ตารางแสดงระดับความถี่ของทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์

ความคิดเห็น	ทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์					\bar{X} (1-5)	ระดับ ทัศนคติ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง		
10. ท่านยอมรับได้หากมีการเปลี่ยนแปลงนโยบาย หรือองค์ประกอบต่างๆอย่างกระทันหันเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ หากว่ามีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่ดี	63 (15.7)	135 (33.6)	136 (33.8)	41 (10.2)	27 (6.7)	3.41	เป็น กลาง
รวม						2.826	เป็น กลาง

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ในเชิงเป็นกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.826 แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นทั้งเชิงบวก เป็นกลาง และเชิงลบ ซึ่งความคิดเห็นในเชิงบวกเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ เห็นว่า แอดมิชชั่นส์เป็นระบบที่สามารถคัดเลือกผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถและความถนัดได้ตรงตามสาขาวิชาอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.62 และรองลงมา คือ การสมัครสอบต่างๆเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ ผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ตมีความสะดวกเหมาะสมแล้ว มีค่าเฉลี่ย 3.56

ส่วนทัศนคติในเชิงเป็นกลาง ซึ่งเป็นทัศนคติของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ นั้น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามยอมรับได้ หากมีการเปลี่ยนแปลงนโยบาย หรือองค์ประกอบต่างๆอย่างกระทันหันเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ หากว่ามีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่ดี มีค่าเฉลี่ย 3.41 รองลงมา คือ ความเชื่อมั่นต่อระบบแอดมิชชั่นส์ที่มีความโปร่งใสและยุติธรรม มีค่าเฉลี่ย 3.38 ความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ ในการคัดเลือกของระบบแอดมิชชั่นส์ปี 2553 ว่า มีความเหมาะสมดีแล้ว มีค่าเฉลี่ย 3.06 และ การจัดส่งหลายครั้งส่งผลกระทบในทางลบต่อท่าน มีค่าเฉลี่ย 2.66 ตามลำดับ

สำหรับผู้ตอบสอบถามที่มีความคิดเห็นว่า ข้อสอบที่ใช้ในการสอบของระบบแอดมิชชันส์ เป็นข้อสอบที่ยากเกินไป มีค่าเฉลี่ย 2.21 การประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ยังไม่ทั่วถึงและชัดเจน ทำให้มีความยุ่งยากในการติดตามข้อมูลข่าวสารต่างๆ มีค่าเฉลี่ย 2.13 ความเห็นที่ว่า แอดมิชชันส์เป็นระบบที่มีขั้นตอนที่ยุ่งยากสับสน มีค่าเฉลี่ย 2.12 และค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบรายวิชาต่างๆแพงเกินไป มีค่าเฉลี่ย 2.11 ตามลำดับนั้น เป็นทัศนคติในเชิงลบของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์ทั้งหมด

ความต้องการด้านเนื้อหาที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์

ตารางที่ 6 ตารางแสดงระดับความถี่ของความต้องการด้านเนื้อหาที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์

ความคิดเห็น	ความต้องการด้านเนื้อหาเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์					\bar{X} (1-5)	ระดับความต้องการ
	ต้องการอย่างยิ่ง	ต้องการ	เฉยๆ	ไม่ต้องการ	ไม่ต้องการอย่างยิ่ง		
1. ต้องการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอบแอดมิชชันส์(หน่วยงานที่จัดสอบและอาจารย์ในโรงเรียน) อธิบายองค์ประกอบต่างๆที่ใช้ในการสอบให้ชัดเจนมากกว่านี้	181 (45.0)	176 (43.8)	40 (10.0)	3 (0.7)	2 (0.5)	4.32	ต้องการมาก
2. ต้องการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอบแอดมิชชันส์(หน่วยงานที่จัดสอบและอาจารย์ในโรงเรียน) อธิบายรายละเอียดขั้นตอนการสมัครสอบและการสอบที่เข้าใจง่าย ถูกต้องชัดเจน	184 (45.8)	158 (39.3)	53 (13.2)	7 (1.7)	- (-)	4.29	ต้องการมาก
3. ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสมัครสอบ สถานที่สอบ ห้องสอบ การประกาศผลสอบอย่างถูกต้อง ทั่วถึงและรวดเร็ว	223 (55.5)	135 (33.6)	38 (9.5)	5 (1.2)	1 (0.2)	4.43	ต้องการมาก

ตารางที่ 6 (ต่อ) ตารางแสดงระดับความถี่ของความถี่ของความต้องการด้านเนื้อหาที่มีต่อระบบแอดมิชชั่นส์

ความคิดเห็น	ความต้องการด้านเนื้อหาเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์					\bar{X} (1-5)	ระดับ ความ ต้องการ
	ต้องการ อย่างยิ่ง	ต้องการ	เฉยๆ	ไม่ ต้องการ	ไม่ต้องการ อย่างยิ่ง		
4.ต้องการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆเกี่ยวกับการสอบแอดมิชชั่นส์	123 (30.6)	166 (41.3)	106 (26.4)	5 (1.2)	2 (0.5)	4.00	ต้องการ มาก
5.ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการสอบแอดมิชชั่นส์ผ่านสื่อต่างๆมากกว่านี้	190 (47.3)	150 (37.3)	52 (12.9)	10 (2.5)	- (-)	4.29	ต้องการ มาก
6.ต้องการให้มีการพัฒนาการประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์ของสทศ.ให้ดีขึ้น	190 (47.3)	134 (33.3)	68 (16.9)	10 (2.5)	- (-)	4.25	ต้องการ มาก
7. ต้องการให้มีการแจ้งข่าวสารข้อมูลล่วงหน้านานๆและเป็นระยะๆ ก่อนมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการสอบแอดมิชชั่นส์	249 (61.9)	114 (28.4)	30 (7.5)	9 (2.2)	- (-)	4.50	ต้องการ มาก
รวม						4.29	ต้องการ มาก

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความต้องการเนื้อหาที่มีต่อระบบแอดมิชชั่นส์ในระดับความต้องการมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.29 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีการแจ้งข่าวสารข้อมูลล่วงหน้านานๆและเป็นระยะๆ ก่อนมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการสอบแอดมิชชั่นส์ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.50 รองลงมา ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสมัครสอบ สถานที่สอบ ห้องสอบ การประกาศผล

สอบอย่างถูกต้อง ทัวถึง และรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย 4.43 และ ต้องการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสอบ แอดมิชชั่นส์และอาจารย์ในโรงเรียน อธิบายองค์ประกอบต่างๆที่ใช้ในการสอบให้ชัดเจนมากกว่านี้ มีค่าเฉลี่ย 4.32 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 7 ตารางแสดงระดับความถี่ของกลุ่มตัวอย่างที่เคยผ่านการสอบ GAT และ PAT

จำนวนผู้ผ่านการสอบ GAT และ PAT	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคยผ่านการสอบ GAT และ PAT	230	57.2
ไม่เคยผ่านการสอบ GAT และ PAT	172	42.8
รวม	402	100.0

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยผ่านการสอบ GAT และ PAT ในระบบแอดมิชชั่นส์มาแล้ว ร้อยละ 57.2 ส่วนผู้ที่ยังไม่เคยผ่านการสอบ GAT และ PAT ในระบบแอดมิชชั่นส์ มีร้อยละ 42.8

ตารางที่ 8 ตารางแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์

ความคิดเห็นต่อการประชาสัมพันธ์ในระบบแอดมิชชั่นส์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นว่าการประชาสัมพันธ์ในระบบแอดมิชชั่นส์มีปัญหา	178	44.3
เห็นว่าการประชาสัมพันธ์ในระบบแอดมิชชั่นส์ไม่มีปัญหา	52	12.9
ไม่ตอบ (ผู้ที่ไม่เคยผ่านการสอบ GAT และ PAT)	172	42.8
รวม	402	100.0

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า การประชาสัมพันธ์ในระบบแอดมิชชั่นส์มีปัญหา ร้อยละ 44.3 และผู้ที่มีความเห็นว่า การประชาสัมพันธ์ในระบบแอดมิชชั่นส์ ไม่มีปัญหา มีเพียงร้อยละ 12.9 เท่านั้น ซึ่งปัญหาที่พบในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์นั้น จะแสดงรายละเอียดต่อไปในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ตารางแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่า การประชาสัมพันธ์ในระบบแอดมิชชั่นส์มีปัญหา และควรปรับปรุงด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารในระบบแอดมิชชั่นส์

ปัญหาการประชาสัมพันธ์ที่ควรปรับปรุง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การสมัครสอบโดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต	32	17.98
ค่าสมัครสอบ / วิธีการชำระเงินค่าสมัครสอบ	45	25.28
วัน เวลา ในการเลือกสนามสอบ / สถานที่สอบ	66	37.09
การประกาศผลสอบ	18	10.11
ความรู้และการตอบคำถามของ Call center	1	0.56
เว็บไซต์ล่ม	10	5.61
อื่นๆ (ไม่ระบุเหตุผล)	6	3.37
รวม	178	100.0

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เห็นว่า การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์มีปัญหานั้น ระบุว่า การประชาสัมพันธ์เรื่องวัน เวลา ในการเลือกสนามสอบและสถานที่สอบ เป็นปัญหาที่ควรได้รับการปรับปรุงมากที่สุด ร้อยละ 37.09 รองลงมา คือ ปัญหาเรื่องการประชาสัมพันธ์ค่าสมัครสอบ วิธีการชำระเงินค่าสมัครสอบ ร้อยละ 25.28 และ ปัญหาเรื่องการสมัครสอบโดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 17.98 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ตารางแสดงข้อเสนอแนะอื่นๆของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์

ข้อเสนอแนะอื่นๆ	จำนวน (คน)
ควรลดค่าสมัครสอบลง เพื่อเปิดโอกาสการสอบให้เท่าเทียมกัน	38
ควรปรับปรุงการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้ดีขึ้นและชัดเจนยิ่งขึ้น	55
สนามสอบน้อยเกินไป / สนามสอบไกลเกินไป เดินทางไม่สะดวก	31
ระบบการสมัครสอบยุ่งยาก / เปลี่ยนแปลงบ่อยเกินไป	32
ควรเพิ่มช่องทางการสมัครสอบให้มากขึ้นกว่านี้	17
ข้อสอบยากเกินไป / ข้อสอบออกเกินหลักสูตร การเรียนการสอนในโรงเรียน	33
ควรลดระดับความยากของข้อสอบลง	
การดำเนินการชำระค่าสมัครสอบของธนาคารล่าช้า	1
ระยะเวลาในการสมัครสอบน้อยเกินไป	7
ข้อสอบวัดความถนัดบางวิชา ไม่สามารถวัดความสามารถของนักเรียนได้	6
ควรปรับปรุงระบบการประกาศผลสอบ	3
ควรกลับไปใช้ระบบการสอบเดิมแบบ O-NET, A-NET	4
การสอบแอดมิชชันส์ในปัจจุบันเหมาะสมดีแล้ว	6
ไม่ควรจัดสอบบ่อยครั้งเกินไป	10
ควรนำการสอบแพทยศาสตร์เข้าระบบแอดมิชชันส์	1
ควรปรับปรุงการคุมสอบของผู้คุมสอบให้เข้มงวด	3
ระยะเวลาในการสอบแต่ละครั้งกระชั้นชิดกันเกินไป	1
ควรนำระบบการสอบเอนทรานซ์กลับมาใช้ใหม่	4
ควรปรับมาตรฐานของโรงเรียนให้เท่ากัน ก่อนนำ GPAX มาใช้	4
โรงเรียนควรจัดให้มีการติวแนวข้อสอบก่อนการสอบจริง	4
ควรปรับมาตรฐานข้อสอบในแต่ละครั้งให้เท่ากัน	3
ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องแอดมิชชันส์	1
ควรมีการศึกษาเรื่องระบบแอดมิชชันส์ให้ดีก่อนมีการเปลี่ยนแปลงต่อไป	2
ควรแยกสอบวิชาเคมี ฟิสิกส์ ชีววิทยา ออกเป็น 3 วิชา	1
มหาวิทยาลัยควรเปิดสอบเอง (รับตรง)	1
ไม่ควรเก็บค่าสมัครสอบในวิชาที่นักเรียนทุกคนต้องสอบ	2
รวม	270

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ข้อเสนอแนะอื่นๆที่กลุ่มตัวอย่างต้องการเสนอแนะมากที่สุด ได้แก่ ควรปรับปรุงการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้ดีขึ้นและชัดเจนยิ่งขึ้น รองลงมาได้แก่ ควรลดค่าธรรมเนียมสอบลง เพื่อเปิดโอกาสการสอบให้เท่าเทียมกัน และข้อสอบยากเกินไป ข้อสอบออกเกินหลักสูตร การเรียนการสอนในโรงเรียน ควรลดระดับความยากของข้อสอบลง

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามเพศ

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์	เพศชาย			เพศหญิง			t	P -Value
	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.		
สื่อมวลชน	131	2.86	0.86	270	2.92	0.83	-0.334	0.738
สื่อบุคคล	131	3.42	0.86	270	3.61	0.68	-2.456*	0.014
สื่อเฉพาะกิจ	131	2.78	0.83	270	2.80	0.82	-0.230	0.819
สื่อใหม่	131	4.18	1.06	270	4.30	0.93	-1.142	0.254
รวมพฤติกรรมการรับข่าวสาร	131	3.12	0.68	270	3.20	0.59	-1.227	0.221

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 11 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันจำแนกตามเพศ ในภาพรวมของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศที่ต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า เพศชายและเพศหญิงมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดสามารถจำแนกการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ตามประเภทของสื่อที่เปิดรับได้ ดังนี้

1. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อมวลชน พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า เพศชายและเพศหญิงมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อบุคคล พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่า เพศชายและเพศหญิง จะมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อบุคคลที่แตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อบุคคลมากกว่าเพศชาย

3. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อเฉพาะกิจ พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า เพศชายและเพศหญิงมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน

4. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อใหม่ พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า เพศชายและเพศหญิงมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อใหม่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุ

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์	กลุ่มที่	อายุ	\bar{X}	S.D.	F-test	P-Value
สื่อมวลชน	1	14	2.58	1.38	1.130	0.342
	2	15	2.99	0.70		
	3	16	2.93	0.81		
	4	17	2.94	0.88		
	5	18	2.74	0.83		
สื่อบุคคล	1	14	3.33	0.80	1.336	0.256
	2	15	3.65	0.68		
	3	16	3.48	0.71		
	4	17	3.62	0.73		
	5	18	3.44	0.85		

ตารางที่ 12 (ต่อ) ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุ

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์	กลุ่มที่	อายุ	\bar{X}	S.D.	F-test	P-Value
สื่อเฉพาะกิจ	1	14	2.58	1.18	0.488	0.744
	2	15	2.69	0.78		
	3	16	2.87	0.81		
	4	17	2.79	0.82		
	5	18	2.83	0.87		
สื่อใหม่	1	14	4.00	1.732	1.837	0.121
	2	15	3.94	1.167		
	3	16	4.25	0.957		
	4	17	4.36	0.918		
	5	18	4.28	0.952		
รวมพฤติกรรมการรับข่าวสาร	1	14	2.92	1.06	0.581	0.676
	2	15	3.17	0.56		
	3	16	3.18	0.58		
	4	17	3.22	0.64		
	5	18	3.10	0.65		

จากตารางที่ 12 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่แตกต่างกันจำแนกตามอายุ ในภาพรวมของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อายุที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดสามารถจำแนกการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ตามประเภทของสื่อที่เปิดรับได้ ดังนี้

1. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์จากสื่อมวลชน พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อายุที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์จากสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อบุคคล พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อายุที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อบุคคลไม่แตกต่างกัน

3. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อเฉพาะกิจ พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อายุที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน

4. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อใหม่ พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อายุที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อใหม่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามระดับการศึกษา

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์	กลุ่มที่	ระดับชั้น	\bar{X}	S.D.	F-test	P-Value	คูที่แตกต่างกัน
สื่อมวลชน	1	ม.4	2.94	0.79	1.164	0.313	-
	2	ม.5	2.99	0.80			
	3	ม.6	2.85	0.87			
สื่อบุคคล	1	ม.4	3.56	0.78	0.003	0.997	-
	2	ม.5	3.55	0.68			
	3	ม.6	3.55	0.76			
สื่อเฉพาะกิจ	1	ม.4	2.80	0.85	0.011	0.989	-
	2	ม.5	2.79	0.76			
	3	ม.6	2.81	0.85			
สื่อใหม่	1	ม.4	4.02	1.14	4.490*	0.012	3 > 1
	2	ม.5	4.28	0.94			
	3	ม.6	4.37	0.89			
รวมพฤติกรรมการรับข่าวสาร	1	ม.4	3.17	0.63	0.115	0.892	-
	2	ม.5	3.20	0.57			
	3	ม.6	3.17	0.64			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 13 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันจำแนกตามระดับการศึกษา ในภาพรวมของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดสามารถจำแนกการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ตามประเภทของสื่อที่เปิดรับได้ ดังนี้

1. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อมวลชน พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อบุคคล พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อบุคคลไม่แตกต่างกัน

3. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อเฉพาะกิจ พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน

4. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อใหม่ พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อใหม่ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาจากการทดสอบความแตกต่างในรายคู่ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อใหม่ มากกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามแผนการเรียน

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์	กลุ่มที่	แผนการเรียน	\bar{X}	S.D.	F-test	P-Value	คู่ที่แตกต่าง
สื่อมวลชน	1	วิทย์-คณิต	2.99	0.85	1.884	0.132	-
	2	ศิลป์คำนวณ	2.92	0.81			
	3	ศิลป์ภาษา	2.75	0.84			
	4	ศิลป์ทั่วไป	3.06	0.81			
สื่อบุคคล	1	วิทย์-คณิต	3.76	0.63	7.572*	0.000	1 > 2
	2	ศิลป์คำนวณ	3.43	0.81			1 > 3
	3	ศิลป์ภาษา	3.47	0.72			1 > 4
	4	ศิลป์ทั่วไป	3.00	0.91			
สื่อเฉพาะกิจ	1	วิทย์-คณิต	2.82	0.83	0.215	0.886	-
	2	ศิลป์คำนวณ	2.81	0.82			
	3	ศิลป์ภาษา	2.77	0.84			
	4	ศิลป์ทั่วไป	2.64	0.77			
สื่อใหม่	1	วิทย์-คณิต	4.41	0.85	2.533	0.057	-
	2	ศิลป์คำนวณ	4.13	1.05			
	3	ศิลป์ภาษา	4.26	1.01			
	4	ศิลป์ทั่วไป	3.89	1.17			
รวมพฤติกรรมกรับข่าวสาร	1	วิทย์-คณิต	3.29	0.56	2.728*	0.044	-
	2	ศิลป์คำนวณ	3.14	0.67			
	3	ศิลป์ภาษา	3.09	0.62			
	4	ศิลป์ทั่วไป	2.97	0.67			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 14 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันจำแนกแผนการเรียน ในภาพรวมของพฤติกรรมกา
เปิดรับข่าวสาร จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า แผนการเรียนที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสาร
เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ
สมมติฐาน และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดสามารถจำแนกการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอด
มิชชันส์ตามประเภทของสื่อที่เปิดรับได้ ดังนี้

1. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อมวลชน พบว่า ไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า แผนการเรียนที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ
ระบบแอดมิชชันส์จากสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อบุคคล พบว่า แผนการ
เรียนแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อบุคคลที่ต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาจากการทดสอบความแตกต่างในรายคู่
พบว่า แผนการเรียนวิทย์-คณิต มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อบุคคล
มากกว่าแผนการเรียนอื่นๆทุกแผนการเรียน ทั้งศิลป์คำนวณ ศิลป์ภาษา และ ศิลป์ทั่วไป

3. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อเฉพาะกิจ พบว่า ไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า แผนการเรียนที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ
ระบบแอดมิชชันส์จากสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน

4. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อใหม่ พบว่า ไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า แผนการเรียนที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ
ระบบแอดมิชชันส์จากสื่อใหม่ไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์	กลุ่มที่	เกรดเฉลี่ยสะสม	\bar{X}	S.D.	F-test	P-Value	คู่ที่แตกต่าง
สื่อมวลชน	1	น้อยกว่า 1.50	2.38	0.88	6.088*	0.000	4 > 6
	2	1.50-1.99	3.22	0.80			5 > 6
	3	2.00-2.49	2.91	0.85			
	4	2.50-2.99	3.11	0.72			
	5	3.00-3.49	3.01	0.89			
	6	3.50 ขึ้นไป	2.58	0.81			
สื่อบุคคล	1	น้อยกว่า 1.50	3.75	0.71	2.065	0.069	-
	2	1.50-1.99	3.37	0.77			
	3	2.00-2.49	3.36	0.86			
	4	2.50-2.99	3.57	0.73			
	5	3.00-3.49	3.69	0.69			
	6	3.50 ขึ้นไป	3.62	0.68			
สื่อเฉพาะกิจ	1	น้อยกว่า 1.50	3.88	0.53	8.050*	0.000	3 > 6
	2	1.50-1.99	3.08	0.90			4 > 6
	3	2.00-2.49	2.87	0.82			5 > 6
	4	2.50-2.99	3.01	0.78			
	5	3.00-3.49	2.86	0.76			
	6	3.50 ขึ้นไป	2.42	0.79			
สื่อใหม่	1	น้อยกว่า 1.50	5.00	0.00	2.908*	0.014	-
	2	1.50-1.99	4.58	0.77			
	3	2.00-2.49	3.93	1.17			
	4	2.50-2.99	4.29	0.91			
	5	3.00-3.49	4.42	0.87			
	6	3.50 ขึ้นไป	4.28	0.96			

ตารางที่ 15 (ต่อ) ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์	กลุ่มที่	เกรดเฉลี่ยสะสม	\bar{X}	S.D.	F-test	P-Value	คู่ที่แตกต่าง
รวมพฤติกรรมการรับข่าวสาร	1	น้อยกว่า 1.50	3.46	0.65	4.400*	0.001	4 > 6
	2	1.50-1.99	3.33	0.69			5 > 6
	3	2.00-2.49	3.11	0.68			
	4	2.50-2.99	3.31	0.57			
	5	3.00-3.49	3.28	0.58			
	6	3.50 ขึ้นไป	2.98	0.58			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 15 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ในภาพรวมของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดสามารถจำแนกการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ตามประเภทของสื่อที่เปิดรับได้ ดังนี้

1. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์จากสื่อมวลชน พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์จากสื่อมวลชนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาจากการทดสอบความแตกต่างในรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.50-2.99 และ 3.00-3.49 มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์จากสื่อมวลชนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในช่วง 3.50 ขึ้นไป

2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์จากสื่อบุคคล พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า เกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์จากสื่อบุคคลไม่แตกต่างกัน

3. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์จากสื่อเฉพาะกิจ พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์จากสื่อเฉพาะกิจที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาจากการทดสอบความแตกต่างใน

รายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.00-2.49 ช่วง 2.50-2.99 และ 3.00-3.49 มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อเฉพาะกิจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในช่วง 3.50 ขึ้นไป

4. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อใหม่ พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อใหม่ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 16 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามรายได้ครอบครัวโดยเฉลี่ยรวมต่อเดือน

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์	กลุ่มที่	รายได้ครอบครัว	\bar{X}	S.D.	F-test	P-Value	คู่ที่แตกต่าง
สื่อมวลชน	1	ต่ำกว่า 10,001	2.83	0.89	3.495*	0.004	2 > 6
	2	10,001– 20,000	3.11	0.69			
	3	20,001– 30,000	2.91	0.88			
	4	30,001– 40,000	2.93	0.89			
	5	40,001– 50,000	2.96	0.87			
	6	มากกว่า 50,000	2.62	0.83			
สื่อบุคคล	1	ต่ำกว่า 10,001	3.31	0.87	1.837	0.105	-
	2	10,001– 20,000	3.55	0.76			
	3	20,001– 30,000	3.69	0.65			
	4	30,001– 40,000	3.64	0.72			
	5	40,001– 50,000	3.56	0.72			
	6	มากกว่า 50,000	3.59	0.71			
สื่อเฉพาะกิจ	1	ต่ำกว่า 10,001	2.77	0.86	4.038*	0.001	2 > 6
	2	10,001– 20,000	3.02	0.74			
	3	20,001– 30,000	2.86	0.77			
	4	30,001– 40,000	2.78	0.79			
	5	40,001– 50,000	2.69	0.78			
	6	มากกว่า 50,000	2.51	0.93			

ตารางที่ 16 (ต่อ) ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่ต่างกัน จำแนกตามรายได้ครอบครัวโดยเฉลี่ยรวมต่อเดือน

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์	กลุ่มที่	รายได้ครอบครัว	\bar{X}	S.D.	F-test	P-Value	คู่ที่แตกต่าง
สื่อใหม่	1	ต่ำกว่า 10,001	3.93	1.24	2.270*	0.047	-
	2	10,001– 20,000	4.27	0.99			
	3	20,001– 30,000	4.30	0.92			
	4	30,001– 40,000	4.54	0.65			
	5	40,001– 50,000	4.44	0.85			
	6	มากกว่า 50,000	4.23	0.92			
รวมพฤติกรรมการรับข่าวสาร	1	ต่ำกว่า 10,001	3.05	0.74	3.220*	0.007	2 > 6
	2	10,001– 20,000	3.31	0.55			
	3	20,001– 30,000	3.24	0.58			
	4	30,001– 40,000	3.23	0.57			
	5	40,001– 50,000	3.17	0.57			
	6	มากกว่า 50,000	2.99	0.64			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 16 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่ต่างกันจำแนกตามรายได้ของครอบครัว ในภาพรวมของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า รายได้ของครอบครัวที่ต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดสามารถจำแนกการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ตามประเภทของสื่อที่เปิดรับได้ ดังนี้

1. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์จากสื่อมวลชน พบว่า รายได้ของครอบครัวที่ต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์จากสื่อมวลชนที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาจากการทดสอบความแตกต่างในรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวอยู่ในช่วง 10,001 - 20,000 บาท มีการเปิดรับ

ข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อมวลชนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวมากกว่า 50,000 บาท ขึ้นไป

2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อบุคคล พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า รายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อบุคคลไม่แตกต่างกัน

3. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อเฉพาะกิจ พบว่า รายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อเฉพาะกิจที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาจากการทดสอบความแตกต่างในรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวอยู่ในช่วง 10,001 - 20,000 บาท มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อเฉพาะกิจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวมากกว่า 50,000 บาท ขึ้นไป

4. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อใหม่ พบว่า รายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อใหม่ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามเพศ

ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์	N	\bar{X}	S.D.	t	P-Value
เพศชาย	131	0.52	0.21	-2.608*	0.010
เพศหญิง	270	0.58	0.22		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 17 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามเพศ จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศที่ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า เพศชายและเพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์แตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 18 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับความรู้อีกเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุ

ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์	อายุ	\bar{X}	S.D.	F-test	P-Value	คู่ที่แตกต่าง
กลุ่มที่ 1	14	0.50	0.20	11.654*	0.000	4 > 2
กลุ่มที่ 2	15	0.43	0.17			4 > 3
กลุ่มที่ 3	16	0.49	0.18			5 > 2
กลุ่มที่ 4	17	0.61	0.22			5 > 3
กลุ่มที่ 5	18	0.61	0.23			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 18 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับความรู้อีกเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุ จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อายุที่ต่างกันมีความรู้อีกเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาจากการทดสอบความแตกต่างในรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 17 และ 18 ปี จะมีความรู้อีกเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 15 และ 16 ปี

ตารางที่ 19 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับความรู้อีกเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์	ระดับชั้น	\bar{X}	S.D.	F-test	P-Value	คู่ที่แตกต่าง
กลุ่มที่ 1	ม.4	0.44	0.17	44.114*	0.000	3 > 1
กลุ่มที่ 2	ม.5	0.49	0.19			3 > 2
กลุ่มที่ 3	ม.6	0.65	0.21			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 19 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามระดับการศึกษา จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าระดับชั้นที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาจากการทดสอบความแตกต่างในรายคู่ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5

ตารางที่ 20 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามแผนการเรียน

ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์	แผนการเรียน	\bar{X}	S.D.	F-test	P-Value	คู่ที่แตกต่าง
กลุ่มที่ 1	วิทย์-คณิต	0.62	0.21	7.427*	0.000	1 > 2
กลุ่มที่ 2	ศิลป์คำนวณ	0.50	0.23			
กลุ่มที่ 3	ศิลป์ภาษา	0.55	0.18			
กลุ่มที่ 4	ศิลป์ทั่วไป	0.46	0.17			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 20 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามแผนการเรียน จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าแผนการเรียน แตกต่างกัน จะมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาจากการทดสอบความแตกต่างในรายคู่ พบว่า แผนการเรียนวิทย์-คณิต มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มากกว่าแผนการเรียนศิลป์คำนวณ

ตารางที่ 21 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับความถี่เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

ความถี่เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์	เกรดเฉลี่ยสะสม	\bar{X}	S.D.	F-test	P-Value	คู่ที่แตกต่าง
กลุ่มที่ 1	น้อยกว่า 1.50	0.55	0.07	11.296*	0.000	5 > 2
กลุ่มที่ 2	1.50-1.99	0.42	0.16			5 > 3
กลุ่มที่ 3	2.00-2.49	0.49	0.18			5 > 4
กลุ่มที่ 4	2.50-2.99	0.50	0.21			6 > 2
กลุ่มที่ 5	3.00-3.49	0.60	0.22			6 > 3
กลุ่มที่ 6	3.50 ขึ้นไป	0.66	0.21			6 > 4

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 21 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับความถี่เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน จะมีความถี่เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาจากการทดสอบความแตกต่างในรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.00-3.49 และ 3.50 ขึ้นไป จะมีความถี่เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในช่วง 1.50-1.99, 2.00-2.49 และ 2.50-2.99

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับความรู้อันเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามรายได้ครอบครัวโดยเฉลี่ยรวมต่อเดือน

ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์	รายได้ครอบครัว	\bar{X}	S.D.	F-test	P-Value
กลุ่มที่ 1	ต่ำกว่า 10,001	0.50	0.22	2.109	0.064
กลุ่มที่ 2	10,001– 20,000	0.53	0.23		
กลุ่มที่ 3	20,001– 30,000	0.58	0.21		
กลุ่มที่ 4	30,001– 40,000	0.58	0.21		
กลุ่มที่ 5	40,001– 50,000	0.61	0.20		
กลุ่มที่ 6	มากกว่า 50,000	0.59	0.22		

จากตารางที่ 22 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับความรู้อันเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามรายได้ครอบครัวโดยเฉลี่ยรวมต่อเดือน จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่ารายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 23 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามเพศ

ทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์	N	\bar{X}	S.D.	t	P -Value
เพศชาย	131	2.91	0.44	2.476*	0.014
เพศหญิง	270	2.79	0.43		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 23 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามเพศ จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 24 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุ

ทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์	อายุ	\bar{X}	S.D.	F-test	P-Value
กลุ่มที่ 1	14	2.73	0.61	1.090	0.361
กลุ่มที่ 2	15	2.95	0.48		
กลุ่มที่ 3	16	2.82	0.43		
กลุ่มที่ 4	17	2.80	0.39		
กลุ่มที่ 5	18	2.81	0.51		

จากตารางที่ 24 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุ จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อายุที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามระดับการศึกษา

ทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์	ระดับชั้น	\bar{X}	S.D.	F-test	P-Value
กลุ่มที่ 1	ม.4	2.87	0.47	1.235	0.292
กลุ่มที่ 2	ม.5	2.85	0.42		
กลุ่มที่ 3	ม.6	2.79	0.43		

จากตารางที่ 25 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามระดับการศึกษา จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 26 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามแผนการเรียน

ทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์	แผนการเรียน	\bar{X}	S.D.	F-test	P-Value
กลุ่มที่ 1	วิทย์-คณิต	2.77	0.47	3.875*	0.009
กลุ่มที่ 2	ศิลป์คำนวณ	2.90	0.42		
กลุ่มที่ 3	ศิลป์ภาษา	2.79	0.42		
กลุ่มที่ 4	ศิลป์ทั่วไป	3.10	0.35		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 26 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามแผนการเรียน จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าแผนการเรียนแตกต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 27 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

ทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์	เกรดเฉลี่ยสะสม	\bar{X}	S.D.	F-test	P-Value	คู่อที่แตกต่าง
กลุ่มที่ 1	น้อยกว่า 1.50	2.50	0.14	4.300*	0.001	3 > 6
กลุ่มที่ 2	1.50-1.99	2.83	0.33			
กลุ่มที่ 3	2.00-2.49	2.98	0.42			
กลุ่มที่ 4	2.50-2.99	2.86	0.45			
กลุ่มที่ 5	3.00-3.49	2.80	0.44			
กลุ่มที่ 6	3.50 ขึ้นไป	2.70	0.43			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 27 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาจากการทดสอบความแตกต่างในรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.00 - 2.49 มีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ในเชิงบวกมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในช่วง 3.50 ขึ้นไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามรายได้ครอบครัวโดยเฉลี่ยรวมต่อเดือน

ทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์	รายได้ครอบครัว	\bar{X}	S.D.	F-test	P-Value
กลุ่มที่ 1	ต่ำกว่า 10,001	2.89	0.42	2.208	0.053
กลุ่มที่ 2	10,001– 20,000	2.90	0.45		
กลุ่มที่ 3	20,001– 30,000	2.81	0.38		
กลุ่มที่ 4	30,001– 40,000	2.74	0.48		
กลุ่มที่ 5	40,001– 50,000	2.86	0.39		
กลุ่มที่ 6	มากกว่า 50,000	2.72	0.47		

จากตารางที่ 28 ตารางแสดงค่าความแตกต่างของลักษณะประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามรายได้ครอบครัวโดยเฉลี่ยรวมต่อเดือน จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า รายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 29 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารสัมพันธ์กับความรู้

การเปิดรับข่าวสาร	ค่าสหสัมพันธ์กับความรู้ (r)	P-Value	ระดับความสัมพันธ์
สื่อมวลชน	-0.111*	0.026	ต่ำมาก
สื่อบุคคล	0.054	0.282	-
สื่อเฉพาะกิจ	-0.076	0.126	-
สื่อใหม่	-0.131**	0.009	ต่ำมาก
รวมพฤติกรรมการรับข่าวสาร	-0.042	0.402	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 29 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโดยภาพรวม การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.042, 0.054 และ -0.076 ตามลำดับ

สำหรับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อมวลชน พบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความรู้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.111 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก ส่วนการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อใหม่ ก็พบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความรู้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.131 และมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมากเช่นเดียวกัน จากผลการทดสอบสมมติฐาน หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และสื่อใหม่มาก แต่กลับมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์น้อย แต่อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ดังกล่าวก็มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น สรุปได้ว่า การเปิดรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสารและทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 30 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารสัมพันธ์กับทัศนคติ

การเปิดรับข่าวสาร	ค่าสหสัมพันธ์กับทัศนคติ (r)	P-Value	ระดับความสัมพันธ์
สื่อมวลชน	0.206**	0.000	ต่ำ
สื่อบุคคล	0.026	0.606	-
สื่อเฉพาะกิจ	0.214**	0.000	ต่ำ
สื่อใหม่	-0.071	0.158	-
รวมพฤติกรรมการรับข่าวสาร	0.175**	0.000	ต่ำมาก

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 30 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโดยภาพรวม การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับทัศนคติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.000 ทั้งหมด และมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ แสดงว่า ยิ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีการเปิดรับข่าวสารมาก ก็จะมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ในเชิงบวกมากขึ้น ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

สำหรับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อบุคคลและสื่อใหม่ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.026 และ -0.071 ตามลำดับ สรุปได้ว่า การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานที่ 6 ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 31 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สันระหว่างความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับทัศนคติ

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์กับทัศนคติ (r)	P-Value	ระดับความสัมพันธ์
ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์กับทัศนคติ	-0.250**	0.000	ต่ำ

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 31 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับทัศนคติ จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับทัศนคติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.250 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามยิ่งมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มาก ก็จะมีทัศนคติในเชิงลบ ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น สรุปได้ว่า ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 6

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์ ปี 2553” มีวัตถุประสงค์ต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารและทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

โดยมีสมมติฐานในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน (เพศ, อายุ, ระดับชั้น, แผนการเรียน, เกรตเฉลี่ย และรายได้) มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน (เพศ, อายุ, ระดับชั้น, แผนการเรียน, เกรตเฉลี่ย และรายได้) มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน (เพศ, อายุ, ระดับชั้น, แผนการเรียน, เกรตเฉลี่ย และรายได้) มีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน
4. การเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน
5. การเปิดรับข่าวสารและทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน

6. ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 402 โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบายลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติ ส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้น ได้ใช้สถิติ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ANOVA ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correction Coefficient) ในการวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window ในการประมวลข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 402 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ที่มีอายุ 17 ปี มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนส่วนใหญ่ คือ วิทยาศาสตร์ โดยมีเกรดเฉลี่ยสะสมในช่วง 2.50 - 2.99 และรายได้เฉลี่ยครอบครัวต่อเดือนส่วนใหญ่ คือ 10,001-20,000 บาท

ระดับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์

ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ ในระดับปานกลาง โดยมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อใหม่มากที่สุด รองลงมาคือ สื่อบุคคล และสื่อมวลชน ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการเปิดรับข่าวสารจากอินเทอร์เน็ตเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การเปิดรับข่าวสารจากอาจารย์ และการเปิดรับข่าวสารจากเพื่อน เป็นลำดับสาม

ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ปี 2553

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 402 คน ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ในระดับปานกลาง รองลงมา มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ในระดับต่ำ และมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ในระดับสูง ตามลำดับ

ทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ปี 2553

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ในเชิงเป็นกลาง เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นทั้งเชิงบวก เป็นกลาง และเชิงลบ ซึ่งความคิดเห็นในเชิงบวกเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ เห็นว่า แอดมิชชันส์เป็นระบบที่สามารถคัดเลือกผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถและความถนัดได้ตรงตามสาขาวิชาอย่างเหมาะสม และรองลงมา คือ การสมัครสอบต่างๆเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ ผ่านทางระบบอินเตอร์เน็ตมีความสะดวกเหมาะสมแล้ว

ส่วนทัศนคติในเชิงเป็นกลาง ซึ่งเป็นทัศนคติของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ นั้น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามยอมรับได้ หากมีการเปลี่ยนแปลงนโยบาย หรือองค์ประกอบต่างๆอย่างกะทันหัน เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ หากว่ามีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่ดี รองลงมา คือ ความเชื่อมั่นต่อระบบแอดมิชชันส์ที่มีความโปร่งใสและยุติธรรม ความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ ในการคัดเลือกของระบบแอดมิชชันส์ปี 2553 ว่ามีความเหมาะสมดีแล้ว และ การจัดส่งหลายครั้งส่งผลกระทบต่อในทางลบต่อนักเรียน ตามลำดับ

สำหรับทัศนคติในเชิงลบ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ข้อสอบที่ใช้ในการสอบของระบบแอดมิชชันส์เป็นข้อสอบที่ยากเกินไป รองลงมา คือ การประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ยังไม่ทั่วถึงและชัดเจน ทำให้มีความยุ่งยากในการติดตามข้อมูลข่าวสารต่างๆ มีความเห็นว่า แอดมิชชันส์เป็นระบบที่มีขั้นตอนที่ยุ่งยากสับสน และ ค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบรายวิชาต่างๆแพงเกินไป ตามลำดับ

ความต้องการด้านเนื้อหาที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความต้องการเนื้อหาที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์ในระดับความต้องการมาก และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีการแจ้งข่าวสารข้อมูลล่วงหน้านานๆและเป็นระยะๆ ก่อนมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการสอบแอดมิชชันส์มากที่สุด รองลงมา คือ ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสมัครสอบ สถานที่สอบ ห้องสอบ การประกาศผลสอบอย่างถูกต้อง ทั่วถึง และรวดเร็ว และ ต้องการให้หน่วยงานที่จัดสอบและอาจารย์ในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการสอบแอดมิชชันส์ อธิบายองค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการสอบให้ชัดเจนมากกว่านี้ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เคยผ่านการสอบ GAT และ PAT ในระบบแอดมิชชันส์มาแล้ว และมีความเห็นว่า การประชาสัมพันธ์ในระบบแอดมิชชันส์มีปัญหา ซึ่งปัญหาที่พบมากที่สุดในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ คือ การประชาสัมพันธ์เรื่องวันเวลา ในการเลือกสนามสอบ และสถานที่สอบ รองลงมา คือ ปัญหาเรื่องการประชาสัมพันธ์ค่าสมัครสอบและวิธีการชำระเงินค่าสมัครสอบ และ ปัญหาเรื่องการสมัครสอบโดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ตตามลำดับ

สำหรับข้อเสนอแนะอื่นๆที่กลุ่มตัวอย่างต้องการเสนอแนะมากที่สุด ได้แก่ ควรปรับปรุงการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้ดีขึ้นและชัดเจนยิ่งขึ้น รองลงมาได้แก่ ควรลดค่าสมัครสอบลง เพื่อเปิดโอกาสการสอบให้เท่าเทียมกัน และข้อสอบยากเกินไป ข้อสอบออกเกินหลักสูตร การเรียนการสอนในโรงเรียน ควรลดระดับความยากของข้อสอบลง

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1
2. อายุ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1
3. ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1 อย่างไรก็ตามในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อใหม่นั้น พบว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อใหม่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1
4. แผนการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่มีแผนการเรียนที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1

5. เกรดเฉลี่ยสะสม กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1

6. รายได้เฉลี่ยรวมของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า

1. เพศ เพศชายและเพศหญิง มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ เพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มากกว่าเพศชาย สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

2. อายุ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

3. ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

4. แผนการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่มีแผนการเรียนที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

5. เกรดเฉลี่ยสะสม กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

6. รายได้เฉลี่ยรวมของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า

1. เพศ เพศต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3

2. อายุ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3
3. ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3
4. แผนการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่มีแผนการเรียนที่แตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3
5. เกรดเฉลี่ยสะสม กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3
6. รายได้เฉลี่ยรวมของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า

การเปิดรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 4

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของการเปิดรับข่าวสารกับความรู้แยกตามประเภทของสื่อ พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แต่สำหรับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์จากสื่อมวลชนและสื่อใหม่นั้น พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อทั้ง 2 ประเภท ต่างมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความรู้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับที่ต่ำมาก ซึ่งหมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อใหม่มาก แต่กลับมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์น้อย แต่อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ดังกล่าวก็มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

สมมติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสารและทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า

การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเชิงบวกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 5 นั่นหมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการเปิดรับข่าวสารมาก ก็จะมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ในเชิงบวกมากด้วย

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของการเปิดรับข่าวสารกับทัศนคติแยกตามประเภทของสื่อ พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อเฉพาะกิจ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับทัศนคติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการเปิดรับข่าวสารมากก็จะมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ในเชิงบวกมากด้วย แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

สำหรับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อบุคคลและสื่อใหม่ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 6 ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า

ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับทัศนคติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 6 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามยิ่งมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มาก ก็จะมีทัศนคติในเชิงลบ แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน

จากการวิจัย พบว่า มีทั้งตัวแปรที่เป็นไปตามสมมติฐานและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน โดยตัวแปรที่พบว่าเป็นไปตามสมมติฐาน คือ แผนการเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม และรายได้เฉลี่ยรวมของครอบครัว ส่วนตัวแปรที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งเพศชายและเพศหญิง มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก สังคมไทยในปัจจุบันได้เปิดโอกาสด้านการเรียนการศึกษา ให้กับนักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงอย่างเท่าเทียมกัน อีกทั้งนักเรียนชายและหญิงต่างก็ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมในเขตกรุงเทพมหานครที่มักจะมีลักษณะสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน จึงทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งชายและหญิงมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลการวิจัยบางส่วนของ สุวดี ยาปาคาย (2551) ที่พบว่าสมาชิกผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีเพศต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ตที่ไม่แตกต่างกัน

ในส่วนของตัวแปรอายุและตัวแปรระดับการศึกษา จากการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ตัวแปรระดับการศึกษาก็เช่นเดียวกัน จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น มีอายุที่ใกล้เคียงกัน ระดับการศึกษาก็ไม่แตกต่างกันมากนัก ประกอบกับกลุ่มสังคมในระดับมัธยมปลายเหมือนกันต่างกันเพียงระดับชั้น จึงอาจทำให้มีการเปิดรับข่าวสารที่ไม่แตกต่างกัน อธิบายได้ด้วยทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคม (Social Relations Theory) ของเดอเฟลอร์ (Defleur, 1966: 102 อ้างใน อรรุช งามขาว, 2543: 16 - 17) ที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้รับสารกับบุคคลอื่นในสังคมในลักษณะของกลุ่มปฐมภูมิ หรือกลุ่มทุติยภูมิ โดยกลุ่มปฐมภูมิจะเป็นความสัมพันธ์ใกล้ชิดในหมู่เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน หรือสมาชิกในครอบครัว และวงศาคนญาตินี้จะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารมากกว่ากลุ่มทุติยภูมิ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความใกล้ชิดน้อยกว่า ข่าวสารต่างๆ ที่ได้รับจากสื่อมวลชนมักจะถูกรับรู้ หรือตีความโดยมีอิทธิพลของกลุ่มหรือบุคคลในกลุ่มเข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ เช่น การที่ปัจเจกบุคคลจะเชื่อข่าวสารจากโฆษณาใดหรือไม่ นั้น มักจะได้รับอิทธิพลจากการปรึกษาหารือไต่ถามเพื่อนฝูงหรือผู้ใกล้ชิด อิทธิพลที่ส่งผลต่อการรับรู้ข่าวสารในลักษณะนี้เราเรียกว่า “อิทธิพลของบุคคล” ซึ่งทฤษฎีนี้กล่าวไว้ว่า บุคคลที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายกันจะแสดงพฤติกรรมการสื่อสารคล้ายคลึงกัน ซึ่งพฤติกรรมการสื่อสารนี้ ได้แก่ การเปิดรับสื่อ ความพอใจในสื่อและอุปนิสัยการใช้สื่อร่วมกัน เป็นต้น สำหรับลักษณะทางสังคมที่

สำคัญนั้น ได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ เชื้อชาติ ศาสนา อายุ เพศ ฯลฯ ซึ่งผลการวิจัยที่กล่าวมานี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยบางส่วนของเบญจพร บรรเจิดกิจ (2546) ที่ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และความต้องการอี-กอฟเวอร์นเมนท์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า ผู้ที่มีเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารไม่แตกต่างกัน

สำหรับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันจากสื่อใหม่นั้น พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อใหม่ที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความต้องการด้านการแสวงหาและใช้ข่าวสารที่สามารถใช้เป็นประโยชน์แตกต่างกันในแต่ละระดับชั้น ประกอบกับลักษณะเฉพาะของสื่อใหม่ที่แตกต่างจากสื่อมวลชนอื่น กล่าวคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อาจจะต้องเตรียมตัวในการสอบในระบบแอดมิชชันส์เพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ทำให้ต้องการรับทราบข้อมูลข่าวสารมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายระดับอื่น และด้วยลักษณะของสื่อใหม่อันเป็นการสื่อสารที่กำหนดโดยความต้องการของผู้รับสาร และกำหนดการเปิดรับสารตามแต่ผู้รับสาร จึงทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความต้องการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มาก มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อใหม่มากที่สุดและมีการเปิดรับข่าวสารแตกต่างจากระดับการศึกษาอื่นๆ ดังนั้นระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจึงมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อใหม่ที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของบุญจิระ พุทธิศรี (2541) ที่ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ 2540 และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่างๆกัน มีการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกัน

สำหรับลักษณะทางประชากรอื่นๆ ทั้งแผนการเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม และ รายได้เฉลี่ยรวมต่อครอบครัวนั้น จากผลการวิจัย พบว่า แผนการเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม และ รายได้เฉลี่ยรวมต่อครอบครัวที่ต่างกันนั้น มีอิทธิพลต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่ต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของ วิลเบอร์ ชแรมม์ (Wilbur Schramm, 1973: 56 อ้างใน อรุณฯ งามขาว, 2543: 17) ที่กล่าวว่า ภูมิหลังที่ต่างกัน ทำให้บุคคลที่มีความสนใจต่างกัน การประเมินสาระประโยชน์ของข่าวสาร ทำให้ผู้รับสารแสวงหาข่าวสาร เพื่อสนองจุดประสงค์ของตนอย่างใดอย่างหนึ่ง อีกทั้งการศึกษาและสภาพแวดล้อม ทำให้มีความแตกต่างในพฤติกรรมการเลือกรับสื่อและเนื้อหาข่าวสาร ดังนั้นแผนการเรียนและเกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกัน จึงมีผลต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่ต่างกัน เนื่องจากองค์ประกอบค่าน้ำหนักที่ต้องใช้ในการสอบเพื่อเข้าศึกษาต่อในคณะต่างๆผ่านระบบแอดมิชชันส์นั้น มีความเกี่ยวข้องกับแผนการเรียนและเกรดเฉลี่ยสะสม ซึ่งแตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคลด้วย สำหรับรายได้ของ

ครอบครัวที่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่สอดคล้องกับสมมติฐานนั้น มีความสอดคล้องกับทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคมเช่นกัน เนื่องจากลักษณะทางประชากรที่สำคัญในการเปิดรับข่าวสาร ก็มีตัวแปรรายได้เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ไม่น้อยกว่าจะมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มากกว่ากลุ่มที่มีรายได้มากกว่า ซึ่งจากผลงานวิจัยของสุวิมล ว่องวานิช และคณะ (2546) ศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อ นโยบายการเพิ่มน้ำหนัก GPA และ PR ในระบบการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยสำหรับการปี การศึกษา 2547 และระบบการคัดเลือกที่พึงประสงค์ในอนาคต” พบว่า การศึกษาต่อมหาวิทยาลัย หลังสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น นักเรียนที่พ่อแม่มีรายได้สูงจะศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษา มากกว่านักเรียนที่พ่อแม่มีรายได้ต่ำกว่า แสดงว่า นักเรียนกลุ่มที่มีรายได้ต่อ ครอบครัวสูงอาจมีโอกาสทางการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า ดังนั้นในการเปิดรับข่าวสารของนักเรียนกลุ่มที่มีรายได้ครอบครัวต่อเดือนน้อย แต่กลับมีการ เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มากกว่ากลุ่มที่มีรายได้สูงกว่านั้น อาจเป็นเพราะนักเรียน กลุ่มที่มีรายได้ครอบครัวต่อเดือนน้อย จำต้องเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ให้มาก เพื่อเปิดโอกาสทางการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยให้มากขึ้น และอีกประการหนึ่ง คือ ผู้ที่มีรายได้ น้อยมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจมากกว่าผู้ที่มี รายได้มาก สำหรับผู้ที่มีรายได้มากก็จะเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อใหม่ มากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มีรายได้น้อยมีข้อจำกัดเรื่องโอกาสในการเข้าถึงสื่อ ใหม่แตกต่างจากผู้ที่มีรายได้มาก จึงต้องเปิดรับข่าวสารจากสื่ออื่นๆหลายประเภท เมื่อผู้ที่มีรายได้ น้อยมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์จากสื่อต่างๆหลายประเภทมากกว่าผู้ที่มีรายได้ มากแล้ว ผู้ที่มีรายได้น้อยจึงมีพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์โดยภาพรวม มากกว่าผู้ที่มีรายได้มากนั่นเอง

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยนี้ก็ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ นิตยา บุญชุ่ม (2546) ที่พบว่า สถานภาพการทำงาน อัตราเงินเดือน คณะที่ทำงาน และประสบการณ์ในที่ทำงานของอาจารย์ใน มหาวิทยาลัยที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน และยังขัดแย้งกับแนวคิดลักษณะทางประชากรของปรเมศ สตะเวทิน (2546) ที่กล่าวถึงเรื่องรายได้ ว่า คนที่มีฐานะหรือรายได้สูงขึ้นไปจะใช้สื่อมวลชนมากขึ้น โดยมักจะใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหา ข่าวสารต่างๆ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในโอกาสต่อไป

สมมติฐานที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน

จากการวิจัย พบว่า ลักษณะประชากรแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ สิทธิศร มงคลชาติ (2544: 58 อ้างใน พรพิมล รัตนพงศ์, 2546: 40) ได้กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง รูปแบบ วิธีการ กฎเกณฑ์ แนวปฏิบัติ เหตุการณ์ หรือบุคคล ซึ่งได้จากการสังเกต ประสบการณ์หรือจากสื่อต่างๆประกอบกัน และยังสอดคล้องกับ กาญจนา แก้วเทพ (2541:12-13) ที่กล่าวว่า “ความรู้” หมายถึง ความสามารถของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความคิด ข้อเท็จจริง ความหยั่งรู้ หรือประสบการณ์ที่ถูกสะสมมาโดยวิธีการจดจำจากเหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่างๆ ประมวลเก็บไว้และสามารถระลึกออกมาได้เมื่อจะใช้ประโยชน์ อีกทั้งผลการวิจัยดังกล่าว ยังสอดคล้องกับ ภัควดี ท้วจบ (2551) ที่ศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยพบว่า ลักษณะประชากรแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยนี้ ก็พบว่า ในส่วนของตัวแปรรายได้เฉลี่ยรวมต่อครอบครัว พบว่า รายได้ไม่มีผลต่อความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ ซึ่งขัดแย้งกับผลงานวิจัยของ ภัควดี ท้วจบ (2551) ดังที่กล่าวมาแล้ว

สมมติฐานที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน

จากการวิจัย พบว่า มีทั้งตัวแปรที่เป็นไปตามสมมติฐานและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน โดยตัวแปรที่พบว่าเป็นไปตามสมมติฐาน คือ เพศ แผนการเรียน และเกรดเฉลี่ยสะสม ส่วนตัวแปรที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยของครอบครัว ดังนี้

ในส่วนของ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยของครอบครัว ที่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอายุและระดับการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นไม่แตกต่างกันมาก สอดคล้องกับงานวิจัยบางส่วนของ เบญจพร บรรจงกิจ (2546) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติ และความต้องการอี-กอฟเวอร์นเมนท์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับอี-กอฟเวอร์นเมนท์ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยบางส่วนของจรัสศรี ปักกัตตั้ง

(2542) ที่ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีต่อการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐ” พบว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีอาชีพ รายได้ ต่อเดือน และประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของรัฐบาลไม่แตกต่างกัน

สำหรับตัวแปร เพศ แผนการเรียน และเกรดเฉลี่ยสะสม ที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่แตกต่างกัน ซึ่งเพศที่ต่างกันจะมีทัศนคติที่ต่างต่างกันนั้น สอดคล้องกับที่ ปรมะ สตะเวทิน (2546: 112-117) ได้กล่าวว่า ผู้หญิงและผู้ชายจะมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะสังคมและวัฒนธรรมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน เช่น ผู้ชายใช้เหตุผลมากกว่าผู้หญิง แต่ผู้หญิงเป็นเพศที่ยังถึงจิตใจของคนได้ ดีกว่าผู้ชาย ซึ่งจากผลการวิจัย พบว่า เพศชายมีทัศนคติเชิงบวกเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ มากกว่าผู้หญิง ทั้งที่เพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มากกว่าเพศชาย นั่นอาจเป็นเพราะเพศชายมีการใช้เหตุผลมากกว่าผู้หญิงที่ใช้เรื่องจิตใจและความรู้สึก อันเป็นองค์ประกอบหนึ่งของทัศนคติ (ชิมบาโด และเอบบีเซน, 1970 : 237-307 อ้างใน สุวดี ยาป่าคาย, 2551: 23) ดังนั้นเพศหญิงจึงมีทัศนคติที่แตกต่างไปจากเพศชายนั่นเอง

ส่วนแผนการเรียน และเกรดเฉลี่ยสะสม ที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่ต่างกัน ซึ่งแผนการเรียนที่ต่างต่างกันนั้น แสดงว่า นักเรียนแต่ละบุคคลมีความสนใจในสาขาวิชาการเรียน การศึกษาที่ต่างต่างกัน อาจเป็นผลทำให้ความรู้สึกนึกคิดและทัศนคติต่างต่างกัน สอดคล้องกับที่ ปรมะ สตะเวทิน (2546) กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะประชากรว่า ในระบบการศึกษาที่ต่างกัน ในสาขาวิชาที่ต่างกัน ย่อมมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์ รสนิยม ค่านิยม และความต้องการที่ต่างต่างกันไป

เช่นเดียวกับเกรดเฉลี่ยสะสม ที่เป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความรู้ของนักเรียนได้ระดับหนึ่ง และเมื่อความรู้ต่างต่างกันก็เป็นผลให้ทัศนคติต่างต่างกันด้วย ทั้งนี้เพราะความรู้เป็นองค์ประกอบหนึ่งของทัศนคติ (ขวัญเรือน กิตติวัฒน์ และคณะ, 2542:158-159) สัมพันธ์กับสมมติฐานที่ 2 ที่กล่าวมาแล้วว่า ลักษณะประชากรที่ต่างต่างกัน จะมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ต่างต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัย พบว่า การเปิดรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเสนอข้อมูลผ่านสื่อต่างๆเกี่ยวกับ

ระบบแอดมิชชันนั้น อาจยังไม่มีผลความละเอียด ชัดเจนมากพอที่จะเปลี่ยนแปลงความรู้ในตัวผู้รับสารได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยบางส่วนของ สุรเชษฐ พิทยาพิบูลพงศ์ (2546) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ (e-learning) ของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร” ซึ่งพบว่า การเปิดรับข่าวสารการเรียนรู้แบบออนไลน์ (e-learning) จากสื่อมวลชน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบออนไลน์ (e-learning) ทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของธวัชชัย พานิชยากรณ์ (2539) ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และการมีส่วนร่วมในการใช้เครือข่ายสารสนเทศห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (จุฬาลิเน็ต) ของนิสิต และบุคลากรภายในของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” ที่พบว่า พฤติกรรมเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเครือข่ายจุฬาลิเน็ตไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องเครือข่ายจุฬาลิเน็ตของอาจารย์ นิสิต และนักวิชาการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จรัสศรี ปักกัตตัง (2542) พบว่า การเปิดรับข่าวสารในเรื่องการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ในเรื่องการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐ

สมมติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสารและทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัย พบว่า การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเชิงบวก สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณช งามขาว (2543) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติตามกฎจราจรของคนเดินเท้าในกรุงเทพมหานคร” พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

สอดคล้องกับแนวคิดของแคลปเปอร์ (Klapper, 1960 อ้างใน ปรมะ สตะเวทิน, 2546: 121-124) เรื่องการเลือกรับ หรือ การเลือกใช้สื่อ ที่กล่าวว่า ในชีวิตประจำวันของเรานั้น มีโอกาสที่จะได้รับสารจากแหล่งสาร หรือผู้ส่งสาร (Source) จำนวนมาก แต่มีเวลาและความสามารถที่จำกัดในการรับสารจากแหล่งต่างๆ หรือมีความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อแหล่งสาร หรือผู้ส่งสารที่แตกต่างกันไป ดังนั้นจึงมักเลือกรับหรือเลือกใช้สารจากผู้ส่งสารที่พึงพอใจเท่านั้น โดยจะเลือกรับหรือใช้สารจากแหล่งที่เสนอความคิดเห็นที่สอดคล้องกับความคิด ทักษะ หรือสิ่งสนใจอยู่เดิม และพยายามหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับทัศนคติและความคิดเห็นเดิมของตน

สมมติฐานที่ 6 ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัย พบว่า ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับทัศนคติในระดับต่ำ นั่นแสดงว่า ยิ่งมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มาก ก็จะมีทัศนคติในเชิงลบเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มาก อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ดังกล่าวก็เป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

จากผลการวิจัยดังกล่าว อธิบายโดยแนวคิดของซิมบาโด และ เอบบีเซน (Zimbardo and Ebbeson, 1970: 237-307 อ้างใน สุวดี ยาป่าคาย, 2551: 23) ที่กล่าวถึง องค์ประกอบของทัศนคติ ว่ามี 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ความนึกคิด (The Cognitive Component)
2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึกรู้สึก (The Affective Component)
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The Behavior Component)

โดยเฉพาะองค์ประกอบในด้านความรู้ ซึ่งเป็นส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสื่อต่างๆทั่วไป ทั้งสิ่งของที่ชอบและไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้หรือความคิดว่าสิ่งใดดี ก็มักจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดี ก็จะมีทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์มาก แต่กลับมีทัศนคติเชิงลบต่อระบบแอดมิชชันส์นั้น อาจเป็นเพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้ต่างๆเกี่ยวกับเรื่องระบบแอดมิชชันส์ในเชิงลบอยู่เป็นระยะ ประกอบกับระบบแอดมิชชันส์ยังมีการปรับเปลี่ยนอยู่ในปัจจุบันด้วยแล้ว ทำให้เมื่อนักเรียนมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมาก ก็ยิ่งจะทำให้ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นไปในเชิงลบมากตามไปด้วยนั่นเอง

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อใหม่มากที่สุด และการแจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์ต่างๆ การสมัครสอบ ส่วนใหญ่จะผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการด้านเนื้อหาเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์อยู่ในระดับสูง ดังนั้นจึงควรมีการปรับปรุงระบบการประชาสัมพันธ์ข่าวสารทางอินเทอร์เน็ตให้ดียิ่งขึ้น โดยในการปรับปรุงนั้น อาจมีการประเมินผลการใช้งานของเว็บไซต์ว่ามีผู้ใช้งานมากน้อยเพียงใด มีความสะดวกต่อการใช้งานหรือไม่ ระบบมีความเสถียรมากน้อยเพียงใด ผู้ใช้งานต้องการให้ปรับปรุงรูปแบบของเว็บไซต์อย่างไร เพื่อนำข้อมูลต่างๆเหล่านี้มาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงเว็บไซต์ต่อไป นอกจากนี้ในส่วนของ การแจ้งข่าวประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์

อาจมีการจัดทำแผนผังขั้นตอนในการสมัครสอบให้เข้าใจง่ายขึ้น และเปิดให้มีกระดานข่าวสารภายในเว็บไซต์ เพื่อให้นักเรียนและผู้สนใจเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ สามารถตั้งกระทู้คำถามและแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ได้ตอบกันได้ เป็นชุมชนออนไลน์ข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ และผู้ดูแลเว็บไซต์อาจช่วยเป็นผู้ตอบคำถามเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ผ่านกระดานข่าวนี้ด้วย และหากคำถามใดเป็นคำถามที่มีการถามมามากที่สุด ก็จัดกลุ่มคำถามคำตอบไว้ด้วยกัน เพื่อให้ผู้ที่ต้องการรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ สามารถเลือกเปิดอ่านประเด็นคำถามที่สงสัยได้อย่างสะดวกยิ่งขึ้น

2. จากการวิจัย พบว่า ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่ต่างกัน ดังนั้นจึงควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารผ่านสื่อต่างๆ ให้เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะสื่อใหม่ สื่อมวลชน และสื่อบุคคล ทั้งอาจารย์แนะแนวและอาจารย์ในโรงเรียน ให้มีการเสนอข่าวสาร และการแจ้งข่าวประชาสัมพันธ์ที่ถูกต้อง ชัดเจนและรวดเร็วแก่นักเรียน รวมถึงผู้ปกครองให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ด้วย โดยสทศ.อาจใช้ช่องทางการสื่อสารใหม่ๆ ในการสื่อสาร เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการสื่อสารมากขึ้น เช่น ทวิตเตอร์ มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน เพิ่มความถี่ในการนำเสนอข่าวสารผ่านทางสื่อมวลชน โดยอาจนำเสนอในรูปแบบข่าวสารความเคลื่อนไหวของแวดวงการศึกษาอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ ไม่จำเพาะช่วงที่มีการสอบในระบบแอดมิชชันส์เท่านั้น และอาจประสานขอความร่วมมือกับสถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ในโครงการทีวีเซอร์ชาแนล ที่มีการสอนเนื้อหาทวิธาสำหรับใช้ในการสอบแอดมิชชันส์ผ่านรายการโทรทัศน์ ให้มีการอธิบายถึงองค์ประกอบต่างๆ ของการสอบแอดมิชชันส์ ชี้แจงวิธีการและขั้นตอนในการสมัครสอบในระบบแอดมิชชันส์ และแจ้งข่าวสารอื่นๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ด้วย ซึ่งปัจจุบันโครงการทีวีเซอร์ชาแนล ได้ออกอากาศผ่านสื่อโทรทัศน์หลายช่อง ทั้งสถานีโทรทัศน์ ETV สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย สทท.11 เคเบิลทีวีทั่วประเทศ และเว็บไซต์ รวมไปถึงการออกเดินสายสอนนักเรียนชนบทห่างไกลในโครงการทีวีออนไลน์ด้วย ซึ่งหากมีการประชาสัมพันธ์เรื่องแอดมิชชันส์ผ่านทางโครงการนี้ ก็อาจช่วยเพิ่มความรู้ความเข้าใจให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดได้มากขึ้น ส่วนการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อบุคคล ทั้งอาจารย์แนะแนวและอาจารย์ในโรงเรียน ซึ่งเป็นสื่อบุคคลที่มีความน่าเชื่อถือและใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุดนั้น ก็ควรมีการจัดการอบรมเรื่องความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ให้กับครู อาจารย์ทั้งที่เป็นอาจารย์แนะแนว และอาจารย์ในโรงเรียนอย่างละเอียด หรือ จัดอบรมความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ให้กับอาจารย์แนะแนว และให้อาจารย์แนะแนวถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ไปยังอาจารย์ในโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อให้อาจารย์ทุกท่านสามารถให้คำแนะนำ และให้ความรู้เกี่ยวกับระบบ

แอดมิชชันส์แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างทั่วถึง เนื่องจากในบางโรงเรียนอาจมีอาจารย์แนะแนวไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนในโรงเรียน เมื่ออาจารย์ได้รับการอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์อย่างชัดเจนแล้ว ก็จะเป็นสื่อบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการสื่อสารเรื่องแอดมิชชันส์ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้โรงเรียนอาจจัดกิจกรรมการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ และเชิญผู้ปกครองและนักเรียนมาทำความเข้าใจในเรื่องแอดมิชชันส์ร่วมกันได้ด้วย

3. จากการวิจัย พบว่า การเปิดรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อาจเป็นเพราะการเสนอข้อมูลผ่านสื่อต่างๆเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์นั้น ยังไม่มีความละเอียด ชัดเจนมากพอ หรือข่าวสารต่างๆอาจมีเนื้อหาที่เข้าใจได้ยาก และมีการเปลี่ยนแปลงข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์อยู่บ่อยๆ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสอบในระบบแอดมิชชันส์ ควรมีการชี้แจงทำความเข้าใจเรื่องการสอบในระบบแอดมิชชันส์กับสื่อประเภทต่างๆเป็นอย่างดี เพื่อให้การนำเสนอข่าวสารมีความละเอียด ชัดเจน ถูกต้องและเป็นกลาง นอกจากนี้ควรมีการศึกษาข้อดี ข้อเสียเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ให้ละเอียด มีการวิจัยเชิงลึกในเรื่องความเห็นของครู นักเรียน และผู้ปกครองเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ที่เหมาะสม ก่อนมีการเปลี่ยนแปลงระบบแอดมิชชันส์ เพื่อให้การนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ไม่ต้องเปลี่ยนแปลงบ่อย และเป็นระบบที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและผู้ปกครอง หรือประชาชนทั่วไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ควรมีการศึกษาถึงการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ของครู อาจารย์ ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมทั้งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในต่างจังหวัดเพิ่มเติม
2. ควรศึกษาเรื่องกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. ทั้งด้านนโยบายการจัดทำแผนประชาสัมพันธ์ การใช้สื่อประชาสัมพันธ์ การประสานความร่วมมือเพื่อการประชาสัมพันธ์กับหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการประเมินผลการประชาสัมพันธ์ ศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่างๆในการดำเนินการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ เพื่อปรับปรุงเรื่องการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

3. ควรมีการศึกษาแบบเจาะลึก โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การเก็บข้อมูลแบบการสังเกตแบบมีส่วนร่วม หรือการสัมภาษณ์ เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้ตอบแบบสอบถามอย่างเจาะลึกมากขึ้น ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลรายละเอียดที่ลึกมากยิ่งขึ้นด้วย

4. ควรมีการวิเคราะห์เนื้อหาสารเกี่ยวกับข่าวแอดมิชชันส์ที่สื่อมวลชนนำเสนอว่าเป็นอย่างไร มีความโน้มเอียงของข่าวสารหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อให้ข่าวสารที่เผยแพร่ออกสู่สาธารณะมีความเที่ยงตรง เป็นกลางมากที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. ข้อมูลสถิติ. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา:

http://www.moe.go.th/data_stat/ [2552, พฤษภาคม 10]

กาญจนา แก้วเทพ. สื่อมวลชน:ทฤษฎีและแนวคิดทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: เอดิสันเพรสโปรดักส์, 2541.

ขวัญเรือน กิตติวัฒน์ และคณะ. เอกสารการสอนชุดวิชา พฤติกรรมศาสตร์ สาขาวิชานิติศาสตร์ หน่วยที่1-8. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2542.

ข่าวการศึกษา. สยามรัฐ (22 มกราคม 2552): 19.

ข่าวสด. ข่าวตัดแอดมิชชั่นส์. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา:

http://www.satit.mua.go.th/newspaper/search_by_mnews.php [2552, กุมภาพันธ์ 9]

คมชัดลึก. ข่าวการศึกษา. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา:

<http://www.komchadluek.net/detail/20090614> [2552, มิถุนายน 14]

คมชัดลึก. ข่าวสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา:

http://www.mua.go.th/pr_mua_web/news/news_online.htm [2552, กุมภาพันธ์ 11]

จุมพล รอดดำดี. สื่อมวลชนเพื่อการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

จรัสศรี ปักกัตตั้ง. การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีต่อการ

ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของหน่วยงานภาครัฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

เดลินิวส์. ข้อสรุปเอเน็ต. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา:

<http://203.146.228.2/NEWS/index.asp?PagePosition=4> [2552, กุมภาพันธ์ 14]

ไทยรัฐ. ข่าวสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา:

http://www.mua.go.th/pr_mua_web/news/news_online.htm [2552, มกราคม 21]

ไทยโพสต์. ข่าวสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา:

http://www.mua.go.th/pr_mua_web/news/news_online.htm [2552, มกราคม 1]

- ธวัชชัย พานิชยากรณ์. การศึกษากฎบัตรกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการใช้เครือข่ายสารสนเทศห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (จุฬาลินเ็ต) ของนิสิตและบุคลากรภายในของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- นิตยา บุญคุ้ม. การเปิดรับข่าวสารและความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยในภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- บุญจิระ พุทธิศรี. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ 2540 และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- เบญจพร บรรเจิดกิจ. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และความต้องการอี-กอฟเวอร์เน้นเมนท์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- บันทยา สุขโรจน์บัณฑิต. ความคิดเห็นและการรับรู้เกี่ยวกับแอดมิชชั่นส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ครู และผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสามัญศึกษา จังหวัดสุโขทัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาามหาบัณฑิต. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2546.
- ประมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์, 2546.
- ประพิมพ์พร หิรัญพฤกษ์. การเปรียบเทียบการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการป้องกันโรคซาร์สของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- พนม คลีฉายา. เอกสารประกอบการสอนวิชา การประยุกต์สื่อเพื่อการพัฒนา 1. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

พรพิมล รัตนพงษ์. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการป้องกันและต่อต้านยาเสพติดของประชาชนในเขตบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

ภักดี ท้วจบ. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

มติชน. การรับสมัครนักศึกษาแพทย์. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา:

<http://203.146.228.2/NEWS/index.asp?PagePosition=5> [2552, มกราคม 28]

มติชน. ข่าวตัดแอดมิชชั่นส์. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา:

http://www.satit.mua.go.th/newspaper/search_by_date.php [2552, พฤษภาคม 4]

มธุกร กิตติวัชรพงศ์. ความตระหนักรู้ ทัศนคติ และความต้องการ ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อโครงการรณรงค์เพื่อครอบครัว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

มาริกา ปาลกะวงษ์ ณ อยุธยา. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และความตั้งใจเข้ารับการแก้ปัญหาสายตาด้อยวิธีเลสิก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาโฆษณา ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

รุจิรา คงรุ่งโรจน์. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับมาตรา 40 ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ของบุคคลในองค์กรที่ดำเนินธุรกิจด้านการสื่อสารโทรคมนาคม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

รายงานการศึกษา. ข่าวสด (9 มกราคม 2552): 28.

วิเชียร เกตุสิงห์. การวิจัยเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2537.

คันสนีย์ ฤทธิ์ทองพิทักษ์. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการใช้สมุนไพรรักษาโรค. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

- สุชาดา บวรกิติวงศ์ และคณะ. ผลกระทบของการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ระบบใหม่ที่มีต่อผู้เกี่ยวข้อง. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. แอดมิชชันส์. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: <http://www.niets.or.th> [2552, สิงหาคม 22]
- สมาคมอธิการบดีแห่งประเทศไทย. ข่าวแอดมิชชันส์. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: <http://www.cuas.or.th> [2552, มิถุนายน 2]
- สมาคมอธิการบดีแห่งประเทศไทย. ระบบแอดมิชชันส์. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: <http://www.cuas.or.th> [2553, กุมภาพันธ์ 7]
- สุรพงษ์ ไสธนะเสถียร. การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ. การสื่อสารเพื่อการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อและสิ่งพิมพ์ แก้วเจ้าจอม, 2549.
- สุรเชษฐ พิทยาพิบูลย์พงศ์. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมการเรียนแบบออนไลน์ของนิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- สุวดี ยิปาอาศัย. การเปิดรับข่าวสาร ทักษะคิดและความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนผ่าน อินเทอร์เน็ต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.
- สุวิมล ว่องวานิช และคณะ. ความคิดเห็นที่มีต่อนโยบายการเพิ่มน้ำหนัก GPA และ PR ในระบบ การสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยสำหรับปีการศึกษา 2547 และระบบการคัดเลือกที่พึง ประสงค์ในอนาคต. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- อัฉรดา วัฒนานรงค์. เอกสารประกอบการสอนวิชา สังคมวิทยาและเศรษฐศาสตร์การอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2539.
- อัฉรดา วัฒนานรงค์ และอมรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์. รายงานการวิจัยประเมินผลการรับบุคคล เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดีการพิมพ์ จำกัด, 2550.
- อรนุช งามขาว. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติตามกฎจรรยาบรรณของคนเดินเท้า ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ภาษาอังกฤษ

Allport, G.W. A Handbook of Social Psychology. Worcester. MA: Clark University Press, 1935.

Atkin, C.K. New Model For Mass Communication Research. New York: The Free Press, 1973.

Bartz, A.E. Basic Statisticl Concepts. New Jersey: Prentice-Hall, 1999.

Bloom, Benjamin S. Taxonomy of Education Objectives. New York: David McKay Company, Inc, 1956.

Good, Carter V. Dictionary of Education. New York: McGraw-Hill Book Company, 1973.

Mcguire, W.J. The Nature of Attitude and Attitude Change The Handbook of Social Psychology 2d, ed. Massachusetts: Addison Wesley Publishing Company, 1969.

Meredith, Patrick. Learning, Remember and Knowing. 1sted. London: The English University Press Ltd, 1966.

Newcomb, T.M. Social Psychology. New York: Dryden Press, 1954.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเลขที่

แบบสอบถาม

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลไปใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์ ปี 2553” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อความที่ต้องการ หรือเขียนข้อความลงใน...ให้สอดคล้องกับคำถามและตรงกับความเป็นจริง และกรุณาตอบทุกข้อ

1. เพศ (1) ชาย (2) หญิง
2. อายุ

☐ (1) 14 ปี	☐ (2) 15 ปี
☐ (3) 16 ปี	☐ (4) 17 ปี
☐ (5) 18 ปี	☐ (6) อื่นๆ (โปรดระบุ)ปี
3. กำลังศึกษาในระดับชั้น

☐ (1) มัธยมศึกษาปีที่ 4	☐ (2) มัธยมศึกษาปีที่ 5
☐ (3) มัธยมศึกษาปีที่ 6	
4. แผนการเรียน

☐ (1) วิทยาศาสตร์-คณิต	☐ (2) ศิลป์คำนวณ
☐ (3) ศิลป์ภาษา	☐ (4) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
5. เกรดเฉลี่ยสะสมของท่านในปัจจุบัน

☐ (1) น้อยกว่า 1.50	☐ (2) 1.50-1.99
☐ (3) 2.00-2.49	☐ (4) 2.50-2.99
☐ (5) 3.00-3.49	☐ (6) 3.50 ขึ้นไป
6. รายได้ครอบครัวโดยเฉลี่ยรวมต่อเดือน (รวมทั้งบิดามารดา)

☐ (1) ต่ำกว่า 10,001 บาท	☐ (2) 10,001-20,000 บาท
☐ (3) 20,001- 30,000 บาท	☐ (4) 30,001- 40,000 บาท
☐ (5) 40,001- 50,000 บาท	☐ (6) มากกว่า 50,000 บาท

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ โดยให้
ท่านพิจารณาจากข้อความในแต่ละข้อ และโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตาม
ความเป็นจริง

ประเภทของสื่อที่ท่านเคยได้รับ ข้อมูลเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์		ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์				
		บ่อยมาก (5) (มากกว่า 4 ครั้ง/สัปดาห์)	บ่อย (4) (3-4 ครั้ง/ สัปดาห์)	บางครั้ง (3) (1-2 ครั้ง/ สัปดาห์)	นานๆ ครั้ง (2) (1-2 /เดือน)	น้อยกว่านั้น/ ไม่เคยเลย (1) (0 ครั้ง)
สื่อมวลชน	1. โทรทัศน์					
	2. วิทยุ					
	3. หนังสือพิมพ์					
	4. นิตยสาร					
สื่อบุคคล	5. ครอบครัว					
	6. อาจารย์					
	7. เพื่อน					
	8. บุคคลใน สถาบันกวตวิชา (ถ้ามี)					
สื่อเฉพาะกิจ	9. เข้าร่วม กิจกรรมทางการ ศึกษา					
	10. โทรศัพท์ Call center					
	11. แผ่นพับ					
	12. คู่มือแนะนำ					
สื่อใหม่	13. อินเทอร์เน็ต					
สื่ออื่นๆ (โปรดระบุ)	14.....					

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ในปีการศึกษา 2553

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนคำตอบที่ท่านคิดว่าถูกต้องที่สุด เพียงข้อเดียว

1. ข้อใดไม่ถูกต้องเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ในปีการศึกษา 2553
 - (1) เป็นระบบการคัดเลือกที่ใช้ในปี 2548 เป็นปีแรก
 - (2) ผู้สมัครระบบกลางต้องสมัครผ่านระบบอินเทอร์เน็ต
 - (3) ใช้การสอบ Aptitude Test แทน การสอบ A-NET โดยให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 50
 - (4) ปรับเปลี่ยนจากระบบการสอบแข่งขันในอดีตมาเป็นการรับเข้าโดยผ่านระบบกลาง

2. ปัจจุบันหน่วยงานใดเป็นผู้ดำเนินการจัดสอบแอดมิชชันส์แต่เพียงผู้เดียว
 - (1) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
 - (2) ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.)
 - (3) สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.)
 - (4) สมาคมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (สอท.)

3. ข้อใดเป็นองค์ประกอบของระบบแอดมิชชันส์ ในปีการศึกษา 2553
 - (1) GPA O-NET GAT PAT
 - (2) GPA O-NET A-NET GAT PAT
 - (3) GPAX A-NET GAT PAT
 - (4) GPAX O-NET GAT PAT

4. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับค่าน้ำหนักองค์ประกอบของระบบแอดมิชชันส์ ในปีการศึกษา 2553
 - (1) GPAX ร้อยละ 20 และ O-NET ร้อยละ 30
 - (2) GPA ร้อยละ 20 และ GAT ร้อยละ 10 - 50
 - (3) GAT ร้อยละ 10 - 40 และ PAT ร้อยละ 0 - 50
 - (4) O-NET ร้อยละ 35 - 70 และ A-NET 0 - 35

5. ข้อความใดถูกต้องเกี่ยวกับการสอบแอดมิชชันส์ ในปีการศึกษา 2553
 - (1) นักเรียนทุกคนต้องสมัครสอบ O-NET เอง โดยสมัครผ่านทางเว็บไซต์
 - (2) สถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย (กสพท.) ดำเนินการสอบคัดเลือกเข้าคณะแพทยศาสตร์และคณะทันตแพทยศาสตร์ผ่านระบบแอดมิชชันส์
 - (3) www.cuas.or.th เป็นเว็บไซต์สำหรับสมัครสอบ GAT และ PAT
 - (4) การสอบ O-NET จะจัดสอบในช่วงเดือนกุมภาพันธ์

6. เว็บไซต์ในข้อใดที่ใช้สำหรับสมัครเข้าคัดเลือกในระบบกลาง (แอดมิชชั่นส์) ในเดือนเมษายน ตามปฏิทินการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระบบกลาง ปีการศึกษา 2553
- (1) www.niets.or.th
- (2) www.moe.go.th
- (3) www.tlc.go.th
- (4) www.cuas.or.th
7. ข้อความใดไม่ถูกต้องเกี่ยวกับ GAT ในปีการศึกษา 2553
- (1) เป็นการทดสอบความถนัดทั่วไป
- (2) ทดสอบความถนัดเฉพาะทาง
- (3) ผู้สมัครสอบต้องเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ขึ้นไป
- (4) วัดความสามารถในการอ่านเขียน คิดวิเคราะห์ แก้ไขปัญหา และความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ
8. ข้อความใดถูกต้องเกี่ยวกับ PAT ในปีการศึกษา 2553
- (1) นักเรียนต้องสมัครสอบทุกคน
- (2) เป็นการวัดศักยภาพในด้านต่างๆ 8 ด้าน
- (3) สมัครสอบผ่านทางเว็บไซต์เท่านั้น
- (4) ค่าสมัครสอบวิชาละ 100 บาท โดยชำระเงินผ่านทางธนาคาร
9. การสอบ GAT และ PAT ในปีการศึกษา 2553 สอบได้ปีละกี่ครั้งและสอบในเดือนอะไร ก่อนมีการประกาศให้ทราบว่า ในปีการศึกษา 2554 จัดสอบ GAT และ PAT ในเดือน ตุลาคมและมกราคม และสอบเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เท่านั้น
- (1) ปีละ 2 ครั้ง ได้แก่ เดือนมกราคมและพฤษภาคม
- (2) ปีละ 2 ครั้ง ได้แก่ เดือนกรกฎาคมและกันยายน
- (3) ปีละ 3 ครั้ง ได้แก่ เดือนมกราคม กรกฎาคม และตุลาคม
- (4) ปีละ 3 ครั้ง ได้แก่ เดือนมกราคม พฤษภาคม และกันยายน
10. การสอบ GAT และ PAT ในระบบแอดมิชชั่นส์ปีการศึกษา 2553 สามารถเก็บคะแนนไว้ได้กี่ปี
- (1) 1 ปี
- (2) 2 ปี
- (3) 3 ปี
- (4) ไม่จำกัดจำนวนปี

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับข้อความต่อไปนี้ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็น ด้วย (4)	ไม่แน่ ใจ (3)	ไม่เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง (1)
1. แอดมิชชันส์เป็นระบบที่สามารถคัดเลือกผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถและความถนัดได้ตรงตามสาขาวิชาอย่างเหมาะสม					
2. ท่านมีความเชื่อมั่นต่อระบบแอดมิชชันส์ที่มีความโปร่งใสและยุติธรรม					
3. แอดมิชชันส์เป็นระบบที่มีขั้นตอนที่ยุ่งยาก สับสน					
4. องค์ประกอบต่างๆ ในการคัดเลือกของระบบแอดมิชชันส์ปี 2553 มีความเหมาะสมดีแล้ว					
5. การจัดส่งหลายครั้งส่งผลกระทบต่อท่าน					
6. การสมัครสอบต่างๆเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ ผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต มีความสะดวก เหมาะสมแล้ว					
7. ค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบรายวิชาต่างๆแพงเกินไป					
8. ท่านคิดว่าข้อสอบที่ใช้ในการสอบของระบบแอดมิชชันส์เป็นข้อสอบที่ยากเกินไป					
9. การประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ยังไม่ทั่วถึงและชัดเจน ทำให้ท่านมีความยุ่งยากในการติดตามข้อมูลข่าวสารต่างๆ					
10. ท่านยอมรับได้หากมีการเปลี่ยนแปลงนโยบาย หรือองค์ประกอบต่างๆอย่างกระทันหันเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์ หากว่ามีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่ดี					

ตอนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับความต้องการของท่านที่มีต่อระบบแอดมิชชันส์
ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับข้อความต่อไปนี้ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่
ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

ข้อความ	ต้องการ อย่างยิ่ง (5)	ต้อง การ (4)	เฉยๆ (3)	ไม่ ต้องการ (2)	ไม่ต้อง การ อย่างยิ่ง (1)
1. ต้องการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอบแอดมิชชันส์ (หน่วยงานที่จัดสอบและอาจารย์ในโรงเรียน) อธิบาย องค์ประกอบต่างๆที่ใช้ในการสอบให้ชัดเจนมากกว่านี้					
2. ต้องการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอบแอดมิชชันส์ (หน่วยงานที่จัดสอบและอาจารย์ในโรงเรียน) อธิบาย รายละเอียดขั้นตอนการสมัครสอบและการสอบที่ เข้าใจง่าย ถูกต้อง ชัดเจน					
3. ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ การสมัครสอบ สถานที่สอบ ห้องสอบ การประกาศผล สอบอย่างถูกต้อง ทัดถึง และรวดเร็ว					
4. ต้องการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เกี่ยวกับการสอบแอดมิชชันส์					
5. ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการสอบ แอดมิชชันส์ผ่านสื่อต่างๆมากกว่านี้					
6. ต้องการให้มีการพัฒนาการประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์ ของสทศ. ให้ดีขึ้น					
7. ต้องการให้มีการแจ้งข่าวสารข้อมูลล่วงหน้านานๆและ เป็นระยะๆ ก่อนมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการสอบ แอดมิชชันส์					

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะ

1. ท่านเคยผ่านการสอบ GAT / PAT ในระบบแอดมิชชันส์หรือไม่
 - (1) เคย
 - (2) ไม่เคย

2. ท่านคิดว่าการสอบ GAT / PAT ในระบบแอดมิชชันส์ มีปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารหรือไม่ ถ้ามีท่านคิดว่าปัญหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ด้านใดควรได้รับการปรับปรุงมากที่สุด (ตอบเฉพาะผู้ที่เคยผ่านการสอบ GAT / PAT ในระบบแอดมิชชันส์มาแล้วเท่านั้น)
 - (1) ไม่มีปัญหา เหมาะสมดีแล้ว
 - (2) มีปัญหา โดยปัญหาสำคัญที่ควรปรับปรุงที่สุด คือ
 - กรุณาเลือกตอบเพียงข้อเดียว
 - (1) การสมัครสอบโดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต
 - (2) ค่าสมัครสอบ / การชำระเงินค่าสมัครสอบ
 - (3) วัน เวลา ในการเลือกสนามสอบ / สถานที่สอบ
 - (4) การประกาศผลสอบล่าช้า
 - (5) อื่นๆ (โปรดระบุ)

ท่านมีข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นอื่นๆเกี่ยวกับระบบแอดมิชชันส์อย่างไร (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

...ขอบคุณมากค่ะ...

เฉลยคำตอบตอนที่ 3
ความรู้เกี่ยวกับระบบแอดมิชชั่นส์ในปีการศึกษา 2553

ข้อ 1 ตอบ: 1

ข้อ 2 ตอบ: 3

ข้อ 3 ตอบ: 4

ข้อ 4 ตอบ: 1

ข้อ 5 ตอบ: 4

ข้อ 6 ตอบ: 4

ข้อ 7 ตอบ: 2

ข้อ 8 ตอบ: 3

ข้อ 9 ตอบ: 3

ข้อ 10 ตอบ: 2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวอธิพร จันทระพาทิน เกิดวันที่ 23 มิถุนายน 2527 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาการเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เมื่อปีการศึกษา 2548 จากนั้นได้เข้าทำงานที่บริษัท ทีเอ็ม คอนซัลตติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด และ ต่อมาได้ศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2551

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย